

Giới thiệu Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt

Hương Văn Văn tự biết mình là một người rất nhát gan. Tính cô vừa yếu đuối lại mềm mại.

Cơ mà không sao, cô có tiền nha!!!!

Cô cảm thấy chuyện khác người nhất cô từng làm chính là bao dưỡng Lục Tử Khiêm, cũng là việc nâng gom hết can đảm cả đời để làm

Lục Tử Khiêm cảm thấy rất kỳ quái, cái cô nương trước mặt này, chỉ cao tới ngực của mình.

Không hiểu là ai cho cô dũng khí, để nói rằng muốn bao dưỡng tổng tài là hần?!!!!

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Edit: Thỏ Vw

Beta: Gà Vw

Ly pha lê thủy tinh được làm thủ công vô cùng tinh xảo, có thể thấy thành ly màu trắng tựa bông tuyết, thật sự là xinh đẹp. Chỉ là dù xinh đẹp, nó cũng chỉ là một cái ly đựng sữa bò mà thôi, sữa bò có màu trắng ở bên trong cũng sẽ không thay đổi thành mỹ vị mê người.

“Rượu, rượu, tớ muốn uốnguốnguống rượu, không phải sữa bò!” Hương Văn Văn cực kì không vui gây ồn ào, phụng phịu đem khuôn mặt nhỏ phồng lên, vừa trắng vừa nộm, giống như cái bánh bao, làm người ta không kiềm chế được muốn đưa tay đến xoa bóp.

Trong lòng Tô Thanh cũng có ý nghĩ đó, liền duỗi tay sờ mặt bánh bao kia, đem Hương Văn Văn không chút phản kháng để ở trong lòng, không chút để ý nói: “Nơi này chỉ có sữa bò, uống hay không uống?”

Hương Văn Văn không phục, nói: “Nơi này là quán bar, sao lại chỉ có sữa bò? Tớ muốn uống cái loại mà các cậu uống, gọi là Whiskey gì gì đó, không muốn uống sữa bò.”

Hơn hai mươi năm uống sữa bò lớn lên, cô cảm thấy trên người mình đều có một cổ mùi vị của sữa.

“Cậu nói cái gì?” Tô Thanh nhàn nhạt liếc nàng một cái, nhẹ giọng hỏi.

Hương Văn Văn: “.....”

Rụt rụt cổ, nàng ủ rũ nói: “Không có gì.”

Tô Thanh ngồi xuống ghế sofa, diện mạo thanh tú đáng hình thon dài đem rượu đưa cho cô.

Ngon tro đeo nhẫn kim cương ở dưới ánh đèn phản xạ ra lộng lẫy lấp lánh, Tô Thanh cười nói: “Nói cách khác, hôm nay là thời gian tụ tập bạn bè, cái người kia..... Hoa hậu giảng đường, giễu cợt cậu?”

Hương Văn Văn ừ ừ khua đầu, thấp giọng nói: “Còn không phải là tìm được bạn trai có tiền sao? Có cái gì mà đắc ý chứ, tớ không có bạn trai, đó là vì tớ không tìm, nếu tớ tìm, khẳng định có thể tìm được người so với bạn trai cô ta tốt hơn một ngàn lần một vạn lần.”

Tô Thanh đưa rượu lên miệng uống, nói: “Lúc ấy cậu nên nói như vậy với cô ta, bây giờ nói với tớ thì có ích lợi gì?”

Hương Văn Văn: “.....Tớ không dám, nếu cô ta nổi cáu, thì tớ phải làm sao bây giờ?”

Nói đến chuyện xưa của Hương Văn Văn cùng vị hoa hậu giảng đường này, chính là oán hận chất chứa sâu nặng. Vị hoa hậu giảng đường này vẫn luôn là tâm cao khí ngạo, lại không ngờ rằng sau khi gặp Hương Văn Văn, cuộc sống đang xuôi gió xuôi nước giờ lại gặp phải tường đá rồi, suốt ba năm trung học hoàn toàn bị Hương Văn Văn ép tới không dám ngẩng đầu.

Không nghĩ tới tốt nghiệp nhiều năm như vậy, vị hoa hậu giảng đường này, vẫn là ghi hận Hương Văn Văn thật sự.

Một cô gái ngồi bên cạnh cười nói: “Văn Văn lúc đó cậu nên trực tiếp nói cho bọn họ biết thân phận của cậu, cổ đông của tập đoàn WK, để xem bọn họ còn ai dám ở trước mặt cậu khoe khoang nữa hả? Đem tiền của cậu đập chết bọn họ.”

Hương Văn Văn a một tiếng, nói: “Tại sao tớ lại không nghĩ tới ý này chứ?”

"Vi cậu ngốc." Tô Thanh nói.

Lời này cô ấy có thể nói, những người khác lại không dám nói theo, nếu bọn họ nói theo, ngày mai việc bọn họ nói Hương Văn Văn ngốc có thể sẽ truyền tới trong tai tám vị thanh niên tài tuấn Hương gia kia, có ngốc mới đi nói như vậy.

Gục mặt ở trên bàn trà pha lê, Hương Văn Văn than vãn: “Tớ cũng muốn tìm bạn trai a ~”

Bên cạnh một cô gái mặc sườn xám hơi mỉm cười, nói: “Bạn trai thì có gì tốt? Cậu nhiệt tình với hắn, hắn ngược lại còn cảm thấy cậu tự cam chịu hạ thấp bản thân. Nghe tớ nói, Văn Văn cậu có tiền, hoàn toàn liên có thể đi tìm một nam sinh viên trẻ tuổi, cậu kêu hắn đi hưởng đồng hắn tuyệt đối không dám đi hưởng tây.”

“Đúng vậy, hiện tại không phải đang thịnh hành chó con tiểu chó săn sao? Hắn là cũng có thú vị điểm khác biệt.”

“Tiểu chó săn còn chưa tính, chó con tính cái gì?” Một người khác cười nhạo một tiếng, lời nói thâm thúy: “Đàn ông nha, muốn tìm, liền tìm những người thân thể khỏe mạnh, bằng không lúc trên giường, hoàn toàn không dùng được, vẫn là có cơ bắp tốt.”

Lúc này ở trong phòng đều là những người phụ nữ không phải có tiền thì chính là có thể của thành phố B, từng lời nói ra đều là sự thật lộ liễu, làm người nghe đều cảm thấy ngượng ngùng cực kỳ.

Hương Văn Văn che lại khuôn mặt đang từng chút nóng lên, chỉ là lời mấy người kia nói lại rơi vào tai cô không xót một chữ nào.

Tô Thanh gõ gõ bàn trà, nói: “Được rồi, Văn Văn không giống với chúng ta, cô ấy là đứa trẻ ngoan, mọi người đừng đem cô ấy dạy hư.”

“Cái gì mà dạy hư? Người tồn tại cả đời, chính là muốn thư thái, tớ có tiền có thể làm chính mình trở nên càng vui sướng, tại sao lại không làm?” Có người phản bác, “Tớ không có kiên nhẫn đi hầu hạ đám đàn ông thú vị đó, lúc yêu đương còn tốt, sau này kết hôn, nào là phải xem sắc mặt người nhà hắn, còn phải đề phòng hắn dùng tiền bao gái, bao lớn mặt a. Thư Nhã kia, cậu nhìn xem hiện giờ bộ dáng của cô ấy như thế nào? Ra khỏi nhà còn phải cùng Lục gia người ta nói một tiếng, nếu là tớ sớm đã không chịu nổi nữa.”

Người các cô nói cũng ở trong cái vòng này, đại tiểu thư của Thư gia - Thư Nhã, Hương Văn Văn cũng từng gặp qua, là một cô gái tính tình thập phần ôn nhu, đáng tiếc lại gặp người không tốt, lần trước Hương Văn Văn thấy cô ấy, vốn dĩ là một người đầy đặn động lòng người lại biến thành một người giống như chỉ còn da bọc xương, làm người nhìn liền không thoải mái.

Hương Văn Văn vẫn là thích dáng người đầy đặn của cô ấy khi đó, trắng nõn sạch sẽ, cười rộ lên không biết có bao nhiêu ôn nhu.

Đáng tiếc.....

Nghĩ đến một bộ dáng kia, Hương Văn Văn đột nhiên lại không nghĩ sẽ tìm bạn trai, thật là quá khủng bố.

“..... Bao dưỡng một người bạn trai, ý nghĩ không tồi a.”

Nhìn nhóm thanh niên bên làm bạn bên cạnh mấy người kia, một đám thoát nhìn vừa anh tuấn lại soái khí, quan trọng chính là biết nghe lời a, không hài lòng, lấy tiền là có thể làm cho bọn họ chạy lấy người, đến dễ đi cũng dễ.

Vừa nghĩ, cô duỗi tay cầm lấy ly sữa bò trên bàn uống một ngụm, chỉ là mới uống liền suýt nữa phun ra: “Đây là cái gì?”

Chất lỏng lạnh băng từ yết hầu rót xuống bụng, lập tức truyền đến cảm giác nóng rát, mà trên mặt, một cỗ nhiệt độ dường như dâng lên, khuôn mặt trắng nõn lập tức liền đỏ lên.

Tô Thanh ai một tiếng, nói: “Cậu uống chính là rượu của tớ.”

Hương Văn Văn cúi đầu, quả nhiên thấy ly sữa bò của mình vẫn đang ở trên bàn, mà mình trong tay đang cầm là một ly rượu.

“Cậu cảm giác thế nào?” Tô Thanh lập tức quan tâm hỏi.

Hương Văn Văn đôi mắt đều đỏ: “Cay.....”

Tô Thanh lại tức vừa buồn cười, nói: “ Cái này cũng không phải nước trái cây, sao có thể không cay? Cậu đến sofa nghỉ ngơi một chút đi, chờ đến lúc đi tớ lại gọi cậu dậy.”

Hương Văn Văn gật gật đầu, đứng lên đi đến trên sofa nằm xuống, cảm thấy đầu có điểm vụng.

Cô là lần đầu tiên chạm vào rượu, cảm giác say dần dần đến, trong đầu một mảnh hỗn độn hôn mê, mà trên mặt lại là nóng rát, còn cảm thấy cả người đều nóng lên.

Đứng lên chập choạng đi toilet, vịn vịn bất tay, cũng không biết là ai đang dùng ở bên trong, cửa khóa trái.

Ủy khuất mím môi, Hường Văn Văn không có biện pháp, chỉ có thể đi toilet công cộng, cô thất tha thất thểu đi ra ngoài, chỉ là vừa ra lại đột nhiên đụng phải một bức tường thịt.

“..... Đau!”

Che lại cái mũi ngòl xỏm xuống, trong nháy mắt nước mắt liền thi nhau chảy xuống, hai mắt đầm lệ mờ hồ, cô thấy một thân ảnh màu đen ngòl xuống phía trước mình, hỏi: “Tiểu thư, cô không sao chứ?”

Hường Văn Văn ngẩng đầu lên tới, chớp chớp mắt, nói: “Đau, anh mau nhìn xem, cái mũi của tôi có phải là bị đụng đến sụp rồi hay không, có phải rất khó coi hay không?”

Cô hoàn toàn không biết tư thế này của mình là hoàn toàn không có tính phòng vệ, cảm hơi hếch lên, môi đầy đặn hồng nhuận, còn có lông mi chớp chớp như là hai cái quạt nhỏ, nhìn qua giống như là đang mời hôn.

Người kia nhìn nàng chớp chớp đôi mắt, như là có một cọng lông vũ trong lòng đang gầy lên gầy xuống, không nhìn được duỗi tay nhẹ nhàng sờ lên, chưa kể hai hàng lông mi này còn rất dày.

Đôi mắt bị người ta chạm, Hường Văn Văn theo bản năng nhắm mắt, trong miệng bất mãn nói: “Anh làm cái gì thế?”

“Khụ!” Lục Từ Khiêm ho nhẹ một tiếng, cũng cảm thấy chính mình vừa mới là si ngốc.

Hường Văn Văn lại hỏi: “Anh còn chưa có trả lời tôi, cái mũi của tôi có phải là bị đụng sụp rồi hay không?”

Lục Từ Khiêm cẩn thận đánh giá một chút, vô cùng nghiêm túc lắc lắc đầu, nói: “Không có, vẫn còn rất xinh đẹp.”

Hường Văn Văn thở dài một hơi nhẹ nhõm, nói: “Cái mũi của tôi chính là đẹp nhất, giống như ba ba vậy, ông tôi nói, cái mũi ba ba tôi rất đẹp lại cao.”

Lục Từ Khiêm duỗi tay đỡ cô lên, Hường Văn Văn say đến ngã trái ngã phải, men say mông lung nhìn anh.

Ở trước mặt nam nhân này, cho dù là ánh đèn âm đậm cũng không thể che dấu được hào quang trên người anh, dáng người cực kỳ cao lớn, Hường Văn Văn chỉ đứng tới xương quai xanh của anh, ngẩng đầu có thể thấy khuôn mặt anh tuấn của anh.

Lớn lên cũng thật đẹp.....

Hường Văn Văn nghĩ trong lòng như vậy, còn không biết rằng, đôi tay mình cũng đã sờ lên ngực người ta.

Lục Từ Khiêm: “??” Anh cảm thấy, có phải bản thân gặp phải tiểu lưu manh rồi hay không, còn là một tiểu lưu manh mềm ngọt giống như cái bánh trôi vậy.

Hường Văn Văn lại không biết trong lòng anh suy nghĩ cái gì, trong đầu cô chỉ còn lại có một ý niệm.

“..... Muốn tiểu chó săn, còn phải có cơ bắp.....”

Mà cơ thể này, sờ lên nganh bang bang, lại không phải cái loại cơ bắp phòng lên xấu xí, mà là đường cong lưu suồng, tràn ngập cảm giác đàn ông.

Hường Văn Văn trong lòng cao hứng, bất lấy người nói: “Tôi sẽ bao dưỡng anh, tôi có rất nhiều rất nhiều tiền, anh cùng tôi ở bên nhau đi.”

Lục Từ Khiêm: “..... Ha?”

Trong nháy mắt, anh cảm thấy có chút không thể tưởng tượng. Cho tới bây giờ, không biết có bao nhiêu phụ nữ muốn ngã vào lòng anh, đây vẫn là lần đầu tiên nghe đã có người muốn bao dưỡng anh.

Có điều ngữ khí của Hường Văn Văn là dò hỏi, giọng điệu mềm mại, ngay cả gương mặt kia nhìn qua cũng là trắng trắng mềm mềm, cho nên thật ra Lục Từ Khiêm trong lòng cũng không có tức giận, chỉ cảm thấy buồn cười.

“..... Rất nhiều rất nhiều tiền, chẳng lẽ còn có thể có nhiều tôi?” Anh thấp giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Edit: Ngọc Anh Vw

Beta Thương

Vừa nhận thấy trong phòng có thêm một người con trai, là một người con trai đáng người thon dài, vai rộng eo thon, cực kì đẹp trai.

Hương Văn Văn đứng ở đầu cầu thang, nhìn người con trai kia, phản ứng đầu tiên là trong nhà có trộm, theo bản năng liền muốn xoay người trốn về phòng ngủ của mình, gọi điện thoại báo nguy.

Dưới lầu “Tiểu tặc” vừa ngẩng đầu liền thấy nàng, đem bát cháo vừa được nấu xong đặt ở trên bàn, nói: “Tỉnh? Vừa vặn, lại đây ăn bữa sáng đi.”

Lời nói của người con trai có cảm giác rất đáng tin, làm người nghe không tự chủ được liền phải nghe theo hần lời nói mà làm theo, chờ đến khi Hương Văn Văn lấy lại tinh thần, nàng đã ngoan ngoãn lặng lẽ ngồi ở trước bàn ăn trước mắt là một phần trứng ốp chín bảy phần.

Chiên trứng để lửa vừa đúng, trứng chiên ra lòng trắng cùng lòng đỏ trắng vàng rõ ràng, chính giữa là lòng đỏ trứng chín bảy phần, dùng đũa chọc một cái liền thấy dịch trứng màu vàng chảy ra. Chỉ suy nghĩ một chút, Hương Văn Văn liền cảm thấy bụng mình bắt đầu kháng nghị.

Nuốt một ngụm nước miếng, Hương Văn Văn đột nhiên nghĩ đến, nàng vì cái gì muốn nghe người này lời nói như vậy, nàng căn bản không quen biết đối phương a, nếu là đó là người xấu, là kẻ trộm thì phải làm sao bây giờ?

Nam nhân nói: “Từ từ, ta đi mang sùi cảo chiên lại đây.”

Đối phương quen cửa quen nẻo đi vào phòng bếp, bộ dáng kia, làm Hương Văn Văn trong nháy mắt hoài nghi chính mình có phải hay không đi nhầm địa phương, nơi này không phải nhà nàng, mà là nhà của người con trai này. Nhịn không được đánh giá bốn phía, còn tốt hoàn cảnh chung quanh đều quen thuộc, làm nàng nhẹ nhàng thở ra.

Bàn ăn trong nhà là Hương Văn Văn tự mình đi mua, để trắng hoa văn màu xanh nhạt, cực kì thanh nhã, giá cả cũng rất tuyệt, một bộ liền phải hơn năm vạn. Lúc này trong nhà ăn, trên bàn ăn là bữa sáng thịnh soạn ngày hôm nay, trên bàn là đĩa sùi cảo đã được rán chín, đáy rán chín giòn, mang theo màu vàng của dầu ăn, ngửi có thể ngửi lại, như vậy một miếng sùi cảo chiên, ngửi một ngụm cắn xuống, sẽ ngon như thế nào.

“Trong tủ lạnh của cô có hai túi sùi cảo đông lạnh, tôi liền mang đi rán, cũng không biết hương vị ra sao.

Nhìn dáng vẻ đã biết là ngon, khẳng định ăn ngon!

Hương Văn Văn trong lòng theo bản năng trả lời.

Người con trai ngồi xuống ghế đối diện Hương Văn, tùy tiện đem tạp dề vừa mới cởi xuống gác ở một bên. Tạp dề là quà tặng của siêu thị cho hóa đơn 300 đồng, màu hồng nhạt, hơn nửa hình thức còn rất là... tình thú.

Nghĩ đến nam nhân vừa rồi mặc cái này tạp dề, Hương Văn Văn nhịn không được che mặt.

“Ăn đi.” Nam nhân cầm lấy chiếc đũa nói một câu, duỗi tay liền gấp một miếng sùi cảo chiên vào miệng.

Sùi cảo chiên so với sùi cảo bình thường nhiều một loại tiêu hương, cắn một cái, dầu liền chảy ra, nhân tươi ngon cũng với vỏ sùi cảo xốp giòn, mùi vị đó.

Chỉ là tưởng tượng, Hương Văn Văn đều có thể biết đó là mỹ vị kiểu nào, bất quá cho dù thèm đến điên, nàng vẫn là rất có cốt khí, không có bị mỹ thực thôi miên, bành khuôn mặt nhỏ hỏi: “Người là ai? Vì cái gì sẽ ở nhà ta?”

Nam nhân lại ăn một miếng sùi cảo chiên, Hương Văn Văn chú ý tới, hần đã ăn năm cái, đĩa sùi cảo chiên nháy mắt liền đi hơn phân nửa, trong lòng quả thực có chút sốt ruột —— để lại cho ta hai cái a.

Nam nhân cử chỉ ưu nhã, môi mông nhếch lên, một viên □□ liền ném ở trên đầu Hương Văn Văn, hần nói: “Người không nhớ rõ sao? Ta là nam nhân người bao dưỡng.”

Hương Văn Văn: “..... Hả?”

Sau khi nam nhân giới thiệu, Hương Văn Văn đã biết đối phương tên là Lục Từ Khiêm.

Lục Từ Khiêm nhìn bộ dáng mờ mịt của nàng, biết cô nương này đại khái là quên mất chính mình tối hôm qua đã ra sự việc kinh thiên động địa đến mức nào, liền nói: “Trước tiên hãy ăn bữa sáng đi, bằng không chút nữa liền nguội, ăn xong rồi chúng ta lại nói.”

Hương Văn Văn dần dần gật đầu, còn không có tiêu hóa xong tin tức vừa nghe.

Nàng bao dưỡng nam nhân? Đây là cái quý gì?

Suy nghĩ hỗn loạn, Hương Văn Văn cũng không quên khao chính mình dạ dày, cầm chiếc đũa gấp một miếng sùi cảo chiên để vào trong miệng.

Ăn ngon!

Ném đến hương vị sùi cảo chiên, Hường Văn Văn hai mắt sáng ngời, sùi cảo chiên đang nóng, cần một ngụm tiêu hương xóp giòn, lại ném đến bên trong nhân sùi cảo tươi ngon, kia hương vị, thật là tuyệt.

“Tôi hôm qua uống xong rượu, người trước uống một chút cháo, ăn chút thanh đạm.” Lục Tử Khiêm xem nàng chỉ lo ăn sùi cảo chiên, đem cháo đẩy đến bên người cô.

Hường Văn Văn không nghĩ tới tay nghề của Lục Tử Khiêm lại là tốt như vậy, sùi cảo đông lạnh cũng có thể nấu ngon như vậy, lại uống một ngụm cháo, toàn bộ dạ dày trống rỗng như được lấp đầy.

Ăn xong bữa sáng, Lục Tử Khiêm đứng dậy thu thập bộ đồ ăn, Hường Văn Văn ăn không uống không, không thể không biết xấu hổ để hấn một người làm hết, liền hỗ trợ thu dọn bàn ăn đem tới phòng bếp.

Lúc Lục Tử Khiêm rửa chén, Hường Văn Văn liền đứng ở một bên, mũi chân dậm hai cái, nói: “Người không cần rửa chén, trong nhà có một dì, mỗi ngày đều sẽ tới thu dọn nấu cơm.”

Đem đĩa đặt trên giá, Lục Tử Khiêm nói: “Ta không thích trong nhà có người ngoài ở, quét tước có thể cho dì, còn nấu cơm ta làm là được. Tay nghề của ta hẳn là sẽ không kém tay nghề của dì, nói thế nào thì nói, người trả nhiều tiền bao dưỡng ta, ta cũng nên nỗ lực công tác, biểu hiện một chút mới tốt.”

Hường Văn Văn: “.....”

Tối hôm qua sự tình, nàng là thật sự không nhớ rõ, có hay không ai đó tổng kết cho nàng một chút a!

Rửa chén xong, hai người ngồi ở phòng khách, mặt đối mặt bắt đầu nói chuyện với nhau.

Làm chủ nhà, Hường Văn Văn hai chân khép lại, đôi tay gác ở trên đùi, dáng ngồi vô cùng ngoan ngoãn. Không phải nàng ngoan ngoãn, mà là Hường Văn Văn trong lòng chột dạ a, nàng tối hôm qua rốt cuộc đối với đối phương làm cái gì?

Lục Tử Khiêm bóc vỏ một quả quýt, đem một nửa cho nàng, hỏi: “Muốn ăn sao?”

“Muốn!” Không hề nghĩ ngợi gì, Hường Văn Văn một chữ liền buột miệng thốt ra.

Lục Tử Khiêm mở di động ra, tìm đến thông báo, đưa cho Hường Văn Văn nhìn tối hôm qua có thêm một khoản tiền, nói: “Người tối hôm qua dùng năm trăm vạn bao dưỡng ta, ừ, đây là tiền người chuyển cho ta.”

Hường Văn Văn: “.....”

Quả nhiên là chính mình gửi tiền, nàng tối hôm qua thế nhưng thật sự dùng năm trăm vạn bao dưỡng đối phương?

“Đúng rồi, đây là hợp đồng người muốn ta kí.”

Hắn lấy ra một tờ giấy, bên trên là chữ viết hỗn loạn, viết “Hường Văn Văn dùng năm trăm vạn bao dưỡng Lục Tử Khiêm”, phía dưới là chữ kí của hai người, vô cùng rõ ràng.

Hường Văn Văn nuốt một ngụm nước miếng, nói: “Cái kia, tối hôm qua ta chỉ là uống say rượu.....”

“Như thế nào, người muốn vi phạm hợp đồng, bội tình bạc nghĩa?” Lục Tử Khiêm nhướn mày.

Hường Văn Văn rụt rụt cổ, nhỏ giọng nói: “Không không không, không có.”

Lục Tử Khiêm gõ gõ ngón tay ở trên ghế sofa, nói: “Kỳ thật ta cũng là lần đầu tiên bị người bao dưỡng, cũng không biết chính mình nên làm cái gì. Hường tiểu thư, người biết, phải làm gì sao?”

Hường Văn Văn thật cẩn thận nhìn hấn một cái, ánh mắt quan sát trên người hấn, nói: “Cái kia, ta có thể hay không sờ thân thể của người. Nếu người bị ta bao dưỡng, vậy đến nghe ta nói đúng không. Nếu..... Nếu người không nghe lời, ta liền, liền không cho người tiền.”

Một câu uy hiếp nói được lấp bắp, một chút lực uy hiếp đều không có.

Lục Tử Khiêm xem tiểu cô nương bạch bạch nộn nộn khuôn mặt hồng đến tận cổ, hơi hơi nhướn mày, cười nói: “Đương nhiên, nếu người bao dưỡng ta, ta toàn thân trên dưới, đều là thuộc về người.”

Nghe được đáp án khẳng định, Hường Văn Văn cố gắng kiềm chế tâm trạng hưng phấn, nhanh tay sờ soạng trên ngực Lục Tử Khiêm một chút, sau đó đỏ mặt ngồi xổm ở một bên sofa.

Nha, thật rắn chắc, có chút cơ bắp!

Lục Tử Khiêm bị động tác trẻ con của nàng chọc cười, cố tình hành động của đối phương hoàn toàn không có chút ý tứ ái muội nào, lại làm hấn cảm thấy mình bị trêu chọc.

“Tuy rằng hiện tại chúng ta không hiểu biết lẫn nhau, nhưng tôi cảm thấy, chúng ta ở chung sẽ thật sự vui vẻ. Vậy nên, ngày đầu tiên ở chung, chúng ta trước tiên nên làm gì?” Lục Tử Khiêm đang nghiêm túc tự hỏi.

Hương Văn Văn lấy hết can đảm nói: “Nếu không, trước đánh cái ba?”

Lục Tử Khiêm: “.....what?”

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Edit: Gà VW

Beta: Thương Vw

“Nếu không, hôn một cái trước?”

Làm một người sống đến năm hai mươi ba tuổi còn chưa có nụ hôn đầu tiên, trong lòng Hương Văn Văn có một loại hiếu kỳ, cũng giống như đứa trẻ tò mò trong hộp Pandora rốt cuộc là chứa cái gì.

Lục Tử Khiêm có cảm giác dở khóc dở cười, ở trước mặt cô gái này, trong lòng anh cũng không có cảm giác phiền hà.

“Chỉ hôn một cái là đủ rồi?” Anh ngồi dậy, nửa người trên hướng về phía Hương Văn Văn, trong khi cô vẫn còn đang trừng mắt, anh lại ôn nhu vịn phần mà ngậm lấy môi cô.

Đây là một cái hôn khê như chuồn chuồn lướt qua, vừa chạm liền lập tức rời đi.

Cảm giác trên môi còn chưa biến mất, Hương Văn Văn ngơ ngác nhìn Lục Tử Khiêm, sau đó mặt đỏ bừng, từ gương mặt vẫn luôn hồng rồi lan dần xuống cổ, che miệng “oa” ở trên sô pha, cô mặc một bộ đồ màu trắng, da thịt cô vốn cũng trắng, nhìn cô không khác cục bột nếp là bao. Chỉ là hiện giờ cái cục bột nếp này lại có chút nhàn nhạt hồng, như là hoa đào của tháng ba vậy.

Lục Tử Khiêm khước miệng mỉm cười, nói: “Trong tủ lạnh trống rỗng, không có gì ăn, chúng ta đi siêu thị một chuyến, đi đem tủ lạnh làm đầy, buổi tối cô muốn ăn cái gì?”

Hương Văn Văn nói: “Tôi không kén ăn, chỉ cần ăn ngon là được.”

“Cô có biết, vì để cô ăn ngon liền làm khó bao nhiêu người?” Lục Tử Khiêm bắt đầu đi lắc đầu.

Nhìn về phía Văn Văn còn đang ở trên sô pha, anh hơi hơi nhướn mày, nói: “Cô không đi thay đồ hay sao?”

Hương Văn Văn lúc này mới phản ứng lại, cô còn đang mặc áo ngủ, mặt lập tức đỏ lên, dẫm lên dép lê hình con thỏ “đùng đùng đùng” lên lầu.

Đến lúc thay quần áo, cô lại đột nhiên nhớ tới một việc, tối hôm qua cô uống say, vậy thì áo ngủ là ai giúp cô thay?

Hương Văn Văn: “.....”

Mẹ ơi, siêu cấp thẹn thùng a, mặc dù là chính mình bao dưỡng tình nhân nhưng việc này cũng tiến triển cũng quá nhanh đi!

Nhanh chóng thay xong quần áo, Hương Văn Văn vỗ vỗ mặt mình, tự nhủ chính mình bình tĩnh, phải thật bình tĩnh.

Lúc xuống lầu, cô thấy Lục Tử Khiêm mặc áo sơ mi trắng cùng quần tây, là kiểu dáng đơn giản bình thường nhất, lại bị anh mặc lên thành một loại xa hoa xa xỉ, vô cùng ưu nhã, cũng vô cùng gợi cảm.

Người như vậy, nên được vịn người chú ý chứ không phải trở thành tình nhân mình bao dưỡng, khí chất này chính là của người có tiền.

Hương Văn Văn tỏ vẻ thực nghi hoặc.

“..... Tôi trước kia thật là kẻ có tiền, bắt quá trước kia không lâu gia nghiệp suy tàn, trên người còn đang mang nợ. Tối hôm qua cô cho tôi năm trăm

vạn, tôi đã cầm đi trả nợ, cho dù cô bội ước, tôi cũng không thể đem tiền trả cho cô.”

Lục Tử Khiêm mặt không đỏ tâm không loạn, ngữ khí bình tĩnh nói ra những lời này.

Anh vừa quay đầu, liền thấy Hường Văn Văn cẩn thận nhìn mình, trong mắt tiểu nha đầu này còn hiện lên chút đau lòng, giọng nói mang theo chút ôn hòa mềm mại: “Cái kia.., vậy anh cũng không cần khổ sở a, về sau anh chính là người của tôi, tôi sẽ lấy tiền cho anh dùng, tôi rất có tiền, siêu có tiền, có rất nhiều tiền cho anh dùng.”

Cô thập phần tự tin vỗ ngực mình, nhấn mạnh ba lần là cô có tiền.

Tin, cô thế mà tin thật?

Lục Tử Khiêm hiếm khi trong lòng sinh ra cảm giác tự trách, tiểu nha đầu này, thật sự là quá dễ lừa rồi.

Hường Văn Văn cũng không phải dễ bị người ta lừa gạt như vậy, chỉ là bộ dáng Lục Tử Khiêm quá có tính lừa gạt, anh sinh ra anh tuấn, dáng người thon dài, chỉ cần đứng ở nơi đó là có thể khiến cho người ta có cảm giác an toàn, còn có thể mặt không đỏ tâm không loạn mà nói ra lời nói dối. Hường Văn Văn không giới cùng người khác giao tiếp, làm sao nhìn ra được người này là đang nói hươu nói vượn.

“Vậy anh hiện tại ở đâu?” Hường Văn Văn hỏi anh.

Lục Tử Khiêm ngơ một tiếng, nói: “Ở chỗ này ... Tôi thuê phòng ở, thuê cùng những người khác.”

Hường Văn Văn giật mình, nói: “Nếu không anh chuyển đến ở cùng tôi đi, dù sao nhà tôi cũng đủ phòng, buổi chiều tôi cùng anh đi chuyển nhà!”

“Không cần!” Lục Tử Khiêm nhàn nhạt từ chối. “Tôi cũng không đồ đạc gì, chỉ có vài bộ quần áo, một người là có thể.”

Hường Văn Văn nga một tiếng, tuy rằng cô mới mang thân phận là kim chủ, nhưng cô vẫn là thích ứng tốt đẹp, nghĩ đến những biểu hiện ngày thường các chị em của cô đối đãi với các tiểu chó săn, chó con của bọn họ, cô liền từ trong bóp tiền móc ra một xấp tiền, thập phần dũng cảm hào phóng đưa tới trước mặt Lục Tử Khiêm, nói: “Đây là tôi cho anh, anh cứ tùy tiện cầm đi xài đi.”

Quả thực hào phóng vô cùng, hoàn toàn giải thích được bốn chữ “ngốc nghếch, lắm tiền”.

“Cô không sợ là tôi lừa gạt cô sao?” Lục Tử Khiêm mặt phức tạp, nhin không được hỏi.

Hường Văn Văn kinh ngạc nhìn anh, ngẩng đầu hỏi: “Gạt tôi? Anh gạt tôi cái gì? Tiền sao, cái tôi không thiếu chính là tiền a. Tôi muốn chính là tiểu chó săn, là tình nhân. Lớn lên đẹp, dáng người tốt, anh mọi thứ đều phù hợp, hai chúng ta cũng coi như là theo như nhu cầu. Chỉ cần anh nghe lời tôi, tôi đồng ý cho anh tiền.”

Lục Tử Khiêm biểu tình càng thêm phức tạp, thật sự là không nghĩ tới tiểu bạch thỏ trong lòng là thực minh bạch, bắt quả anh có chút nghi hoặc.

“Tiểu chó săn là có ý tứ gì?”

Hường Văn Văn: “..... Là, là thân thể cường tráng, lớn lên đẹp a, lại còn biết nghe lời.”

Cô khô cần giải thích.

Lục Tử Khiêm nhướng mày nhìn cô, nhìn đến khi Hường Văn Văn đều có chút chột dạ mới rời mắt, cũng không biết rốt cuộc là có tin lời giải thích của cô hay không.

“Kỳ thật tôi nói cũng không sai a, tiểu chó săn chính là có ý này a!”

Hường Văn Văn trong lòng nói thầm.

Hai người lái xe đi siêu thị ở gần đó, Hường Văn Văn ở làm ăn bên trên đó là đốt đặc cán mai, chỉ là đi theo Lục Tử Khiêm phía sau, xem anh động tác thuần thực ném đồ vật vào trong xe đầy.

“Sữa chua, sữa chua, tôi muốn cái này!”

Đi đến khu đông lạnh, Hường Văn Văn bắt đầu kéo áo của Lục Tử Khiêm, cô không thích uống sữa bò nguyên chất này nọ, nhưng lại vô cùng thích sữa chua.

Lục Tử Khiêm bị cô kéo đi tới khu sữa chua, hỏi: “Thích vị nào?”

“Nguyên vị, còn có vị dâu tây, dâu tằm. ....”

Cô liên tiếp nói vài vị, Lục Tử Khiêm nhìn lướt qua, nói: “Lấy một lọ như nhau, đúng không?”

Hường Văn Văn liền cười, dùng sức gạt đầu: “Lấy một lọ như nhau, anh muốn uống không? Tôi nói cho anh biết, tôi đặc biệt thích cái hương vị này,

uống vào rất tốt.”

Hai người cừ chi thân mật, nam thanh nữ tú, nơi hai người đứng vừa ngay dưới ánh đèn, muốn bỏ qua cũng khó khăn. Đặc biệt là Lục Từ Khiêm, vóc dáng cao, đứng ở trong đám người, đó chính là hạc trong bầy gà, cổ tinh nhân gia còn lớn lên đẹp, quả thực làm cho con gái nhà người ta nhìn không được quay lại nhìn, còn có người nhìn không được tiến đến muốn xin WeChat.

“Tiên sinh, có thể thêm WeChat không?” Cô gái e lệ ngưng ngừng, nhưng động tác lại hào phóng tự nhiên.

Hương Văn Văn trừng lớn đôi mắt, mang theo nét trẻ con phùng má, ngẩng cổ lên, thiếu chút nữa liền biến thành cá nóc.

Duỗi tay ôm lấy vòng eo thon chắt của anh, cô mở miệng, hàm răng trắng mà cánh giác hướng cô gái kia nói: “Tôi, đây là người của tôi.”

Bộ dáng giống như là một con hộ thực tặc mao tiểu thú.

Cô gái muốn xin WeChat kia có chút kinh ngạc nhìn bọn họ, nói: “Các người là bạn trai bạn gái?”

Hương Văn Văn lập tức hung hăng nhìn Lục Từ Khiêm, ngoài mạnh trong yếu, bộ dáng giống như đang nói, “nếu anh dám nói không phải, tôi liền lập tức không cần anh.”

Lục Từ Khiêm bật cười, trở tay đem người ôm vào trong ngực, thập phần bá đạo làm động tác thể hiện chủ quyền, anh cười nói: “Thế xác và tinh thần của tôi, mặc kệ là cái gì, đều thuộc về một mình cô ấy.”

Nói rồi cúi đầu cười nhìn về phía Hương Văn Văn.

Hương Văn Văn liền lập tức cao hứng, thập phần đắc ý nhìn về phía kia cô gái kia.

Người kia cũng không phải tính tình lì lợm la liếm, nhìn thấy hai người bọn họ là người yêu, lễ phép nói một câu: “Quấy rầy” sau đó liền rời đi.

“Thế nào thế nào?” cô gái kia đi một lát, bạn bè trong nhóm liền nhìn không được hỏi.

“A, đôi phương có bạn gái..... Chính là cái người ở bên cạnh đặc biệt đáng yêu kia, ban đầu tôi còn tưởng rằng đó là em gái của anh ta. Oa, lại gần nhìn cô gái đó thật sự là rất xinh đẹp, làn da trắng không nói, một chút ti vết đều không có, tôi thật muốn hỏi cô ấy rốt cuộc là bảo dưỡng như thế nào. Thật là một cô gái xinh đẹp, tức giận lên cũng đẹp.”

Bạn bè nhóm: “.....” cậu còn nhớ rõ mục đích của cậu là muốn xin WeChat sao?

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Edít Missa

Beta Thương

Không thể không nói, hành động vừa rồi của Lục Từ Khiêm vẫn khiến cho Hương Văn Văn rất vui vẻ, đôi mắt cô gái trẻ vì sung sướng mà long lanh làm người khác nhìn đến liền nhìn không được mà cười theo.

Lục Từ Khiêm thế mà tự nhiên duỗi tay cầm tay cô, ở trong ánh mắt của Hương Văn Văn kinh ngạc, cười nói: “Như vậy sẽ không có người tới xin Wechat.”

Hương Văn Văn vừa nghe cảm thấy rất có đạo lý, nghĩ nghĩ đi tới bên phải Lục Từ Khiêm, lấy tay trái của mình dắt lấy tay anh, nói: “Dắt tay này, nếu không em sẽ không chơi đi động được”

Lục Từ Khiêm gật đầu, tùy cô đi.

Kế tiếp chính là Lục Từ Khiêm vừa đẩy xe mua vật dụng, vừa phải chú ý an toàn của cô gái bên cạnh, liền sợ cô bị người đâm hoặc là đụng vào người.

Hương Văn Văn có chút không phục, nói: “Em chơi đi động rất có kinh nghiệm, tuyệt đối sẽ không đâm trúng người đâu mà.”

Sau đó vừa quay đầu liền đụng vào đồ trên kệ để hàng.

Hương Văn Văn: “.....”

Lục Tử Khiêm nhin cười, gắt gao bắt lấy tay cô, nói: “Không có việc gì, em chơi đi động, anh sẽ nhìn em.”

Hương Văn Văn nhìn lại cái mũi, vừa rồi có chút mất mặt làm cho cô có chút e lệ, đơn giản liền cắt điện thoại đi.

“Mua mỳ Ý, lại mua mấy quả cà chua, buổi tối làm mỳ Ý cho em ăn.” Lục Tử Khiêm cầm một túi mỳ Ý, thấp giọng hỏi.

“Anh làm chủ là được, em không chọn.”

Nếu cô nói như vậy, Lục Tử Khiêm cũng không hỏi cô nữa, muốn mua cái gì liền chính mình quyết định.

Hương Văn Văn đi theo bên người anh, cúi đầu nhìn đôi tay đang nắm của hai người, khe hở ngón tay gắt gao dựa gần khe hở ngón tay, người không biết còn cho rằng bọn họ bên nhau đã lâu, sợ là hoàn toàn không nghĩ tới bọn họ mới nhận thức chưa được một ngày.

Nghĩ nghĩ, nàng giờ lên nắm tay của hai người, cầm di động chụp một bức ảnh, sau đó đăng lên Weibo của mình.

không biết buổi tối anh ấy sẽ làm cái gì ## hình ảnh

Hai bàn tay đang nắm chặt, một to một bé, nhìn một cái là có thể nhận ra một cái là tay con trai. Hơn nữa không thể nghi ngờ, cái tay kia còn rất xinh đẹp, tuyệt đối thỏa mãn vô số ảo tưởng của tay không, khớp xương rõ ràng, ngón tay thon dài, phía dưới lộ ra một đoạn cánh tay nhìn qua còn có chút cơ bắp.

【 Mẹ nó, đẹp như vậy, liếm liếm liếm 】

【 Bàn tay khác hình như là tay con trai, đại đại đang hẹn hò sao? 】

【 Đại đại đang hẹn hò, đang hẹn hò..... Khẳng định là bạn trai, tay bạn thật là đẹp mắt, này một cái lương 】

【 Tôi thế mà từ trên một bàn tay nhìn ra hai chữ gọi cảm, tay bạn trai đại đại thật đẹp 】

【 Tay đại đại cũng rất đẹp a, vừa thon vừa dài, đôi tay này thật con mẹ nó đẹp 】

Dưới Weibo liền nhanh chóng có một đám người tụ tập. Là một người họa sĩ nhỏ có chút danh tiếng trong ngành, Weibo của Hương Văn Văn cũng có vài vạn fans, một giây sau phía dưới liền có một đám fans trung thành comment.

Mà nhóm fans này cũng rất rõ ràng Hương Văn Văn trước kia là độc thân, hiện tại cô đã đăng một bức ảnh như vậy các fan một giây liền đoán được cô nhất định là đang hẹn hò, đều rất vui mừng cho cô.

Đặc biệt là, tay bạn trai đẹp như vậy!

Hương Văn Văn nhìn qua bình luận ở dưới, khoe miệng nhin không được hơi hơi nhếch lên.

Đúng vậy, cô cũng là người có bạn trai, người bạn trai này còn cực kì tốt, lớn lên đẹp trai, chân còn dài, nấu ăn ngon, quả thực chính là hoàn mỹ.

“A, có tiền thật là tốt, may mắn tôi có tiền, mới có thể thoải mái mà chơi như vậy!” Hương Văn Văn trong lòng nhin không được phát ra cảm thán.

Tài khoản Weibo của Hương Văn Văn, Tô Thanh cũng biết, vừa xem Weibo liền nhìn thấy bài đăng như vậy của cô, ngạc nhiên đến mức mặt nạ đang đắp trên mặt cũng rơi xuống.

“Đây là cái gì? Cậu hẹn hò khi nào?” Cầm di động, Tô Thanh bùm bùm đánh một đoạn tin nhắn gửi đi.

Hương Văn Văn thấy tin của Tô Thanh thì có chút chột dạ, bất quá cô tự nói cho chính mình, cô lại không có làm cái gì phạm pháp, chỉ là hẹn hò với một anh chàng đẹp trai, có cái gì không đúng chứ?

Nghĩ vậy, cô lại yên tâm, một bàn tay đánh chữ đánh rất nhanh.

“Đúng vậy, bạn trai tớ siêu soái siêu đẹp!”

“Cậu có phải hay không bao dưỡng chàng trai trẻ?” Tô Thanh nhất huyết châm biếm hỏi.

Hương Văn Văn: “..... Cậu như thế nào biết?” Lại có chút chột dạ.

Tô Thanh: “.....”

Cô (TT) cảm thấy không thể hô hấp được, nếu như bị mấy người con trai nhà họ Hương biết được em gái mình đang bao dưỡng một tình nhân trẻ, sợ là sẽ phát điên, đến lúc đó mấy người các cô cũng không nghĩ sẽ được yên ổn.

Hương Văn Văn không biết Tô Thanh suy nghĩ cái gì, lại gửi thêm một đoạn tin nhắn: “Bạn trai của tớ lớn lên cực kì đẹp trai, đi trên đường đều có người

đến xin Wechat, đáng người đẹp, nấu ăn lại ngon.”

Nhìn đến tin nhắn này, Tô Thanh mặt vô biểu cảm, nghĩ có thể làm một nhan khổng như cô (HVV) coi trọng, lớn lên nhất định rất đẹp trai.

“..... Cậu biết thân phận của anh ta sao?” Tô Thanh gõ một dòng chữ, lại đem nó xóa đi, một lần nữa gửi đi: “Buổi tối đi cùng nhau ăn một bữa, cậu mang người đến cho tớ xem, có phải người con trai nhạt được từ đồng rác không.”

“Phi phi phi, không phải người con trai nhạt được từ đồng rác, Lục Từ Khiêm cực kì tốt!” Hường Văn Văn trong lòng không phục nghĩ.

Nhìn địa chỉ Tô Thanh gửi đến, cô cũng biết Tô Thanh là quan tâm chính cô, liền ngừng đầu chọc chọc Lục Từ Khiêm, nói: “Buổi tối chúng ta đi bên ngoài ăn cơm đi.”

Lục Từ Khiêm nhìn cô, cũng không hỏi vì sao thập phần sáng khoái gật gật đầu.

Trong nhà đồ vật đều phải chuẩn bị thêm một phần, bàn chải đánh răng, khăn mặt, còn có dép đi trong nhà.

“Cái này, cái này đi vào thoải mái.....” Hường Văn Văn cầm một đôi dép lê hình con thỏ màu hồng nhạt đưa cho anh, “Cái này lông mềm mại, đi vào nhất định rất thoải mái, lại đáng yêu.”

Nhìn đôi dép lê đáng yêu này, Lục Từ Khiêm rất muốn nói từ chối, đáng tiếc nhìn vẻ mặt vui vẻ của Hường Văn Văn, anh chỉ có thể gật đầu bất đắc dĩ: “Vậy mua đôi này đi.”

Đem đồ vật đều mua thêm một phần, lại mua một ít nguyên liệu nấu ăn bỏ thêm vào tủ lạnh, hai người lúc này mới mang theo chiến lợi phẩm trở về.

Về đến nhà là đã giữa trưa, Lục Từ Khiêm đi vào phòng bếp nấu cơm, Hường Văn Văn căn bản không nghĩ sẽ làm, chính là sau khi xem người đứng ở trong phòng bếp bận rộn, ngượng ngừng lưỡi biếng, chỉ có thể chạy tới làm hỗ trợ anh.

“Nêm thử hương vị món này xem thế nào, cần thêm muối sao? Là phải dùng tương ngọt, hay là trực tiếp rải chút muối tiêu rồi ăn như vậy?” Lục Từ Khiêm vừa gấp một miếng tiêu hương xốp giòn nhỏ đưa đến trong miệng Hường Văn Văn, vừa hỏi cô.

Mới vừa chiên xong tiểu bài còn nóng, thịt mềm, còn mang theo chút vị tiêu, ăn cực kỳ ngon, Hường Văn Văn nhin không được dùng sức gật đầu, mơ hồ nói: “Ăn ngon.”

“Ăn ngon là được!”

Hai người ăn xong cơm trưa, Hường Văn Văn ăn uống no say liền sinh ra lưỡi biếng, ngáp một tiếng, nói: “Em đi ngủ trưa một lát.”

Chờ cô đi đến phòng ngủ chuẩn bị đóng cửa lại mới thấy người đàn ông đi theo phía sau, vẻ mặt khó hiểu hỏi: “Anh đi theo em làm gì?”

Lục Từ Khiêm vòng qua cô đi vào trong phòng, duỗi tay cởi bỏ nút áo sơ mi đang mặc, nói: “Anh là người yêu của em, đương nhiên là muốn ngủ cùng em.”

Hường Văn Văn: “.....”

Hoàn toàn không nghĩ tới điểm này, làm sao bây giờ!!

“Anh không thay áo ngủ sao?” Lục Từ Khiêm đã cởi áo sơ mi để lộ ra nửa thân trên rắn chắc, thân hình đẹp nhìn thật là dụ người.

Hường Văn Văn mặt đã đỏ, đôi chân nhin không được dịch về sau, lắp bắp nói: “Em, em nhớ ra em còn có việc.....”

Người đàn ông trực tiếp bước đi lại đây, đem cô giam vào giữa cánh tay và tường, rũ mắt nhìn thấy lỗ tai hồng hồng của cô, hỏi: “Văn Văn, muốn cùng ngủ hay không?”

Hường Văn Văn đột nhiên ngừng đầu, Lục Từ Khiêm đã cúi người xuống dưới, trực tiếp hôn lên môi nàng, sau đó đem người hôn đến mê muội, còn đem người ôm lên giường, này thật sự là quá không rụt rè rồi.

“Đây mới là hôn môi thật sự.” Lục Từ Khiêm duỗi tay xoa xoa đôi môi vì hôn mà trở nên hồng nhuận của cô, chống thân mình cười nói.

Hường Văn Văn kéo ra chặn đem chính mình bọc lại, coi như nghe không được anh đang nói cái gì, nhưng mà tiếng tim đập lại mạnh mẽ như trống đập.

Bình tĩnh, bình tĩnh một chút, không ăn qua thịt heo, còn không có gặp qua heo chạy sao? Làm gì kích động như vậy?

Hường Văn Văn nói cho chính mình phải thật bình tĩnh.

Có người từ phía sau ôm lấy cô, Lục Từ Khiêm giống như đang hôn đỉnh đầu cô, ôn nhu nói: “Văn Văn, buổi trưa tốt lành.”

Chào buổi trưa!

Hướng Văn Văn ở trong lòng nhỏ tiếng nói.

Không nên trách cô không nói lớn, bởi vì cô chính là thẹn thùng a!

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Edit: Soleil

Beta: Thương

Hướng Văn Văn vốn dĩ cho rằng mình sẽ không ngủ được, nhưng không nghĩ đến có thể ngủ rất ngon, ngủ một giấc tỉnh dậy đã hơn ba giờ chiều rồi. Cả người cô cuộn tròn trong lòng Lục Tử Khiêm, đối phương chìa ra một cánh tay xuyên qua gáy ôm chặt lấy cô, ngón tay linh hoạt treu chọc một sợi tóc của cô. Cánh tay kia, thì là cầm một cái iPad ở đó chơi, không biết đang xem cái gì.

Trong phòng ngủ điều hoà đầy đủ, đắp chăn, nằm trong lòng người con trai quả thật là hết sức hưởng thụ, hơi ấm cơ thể người, không lạnh cũng không nóng, thì ra là dễ chịu đến như vậy.

“Tỉnh rồi?” Lục Tử Khiêm cảm giác được động tĩnh, cúi đầu nhìn cô một cái, đưa tay mở cái đèn trên tủ đầu giường, sau đó lấy một ly nước đến cho cô uống, “Có lẽ độ ẩm vừa đúng lúc thích hợp”.

Hướng Văn Văn đưa mình ngồi dậy, mái tóc dài uốn nhẹ rồi tung, da cô rất trắng, dưới sự chiếu sáng yếu ớt của cái đèn đầu giường, cả cơ thể cứ như đang phát sáng.

Uống xong nước, Hướng Văn Văn chú ý đến Lục Tử Khiêm cứ nhìn mình suốt, lầm bầm nói: “Sao anh cứ nhìn tôi suốt?”

Lục Tử Khiêm cười một cái, đưa tay cầm lấy cái ly trống không cất đi, nói: “Trông em xinh đẹp a”.

Theo Lục Tử Khiêm thấy, Hướng Văn Văn lanh lợi cuộn trong lòng anh ta ngủ quả thật giống như cái màn thầu trắng mềm mại dễ bóp nặn, khiến người chỉ hận muốn véo lên đó một cái. Đương nhiên, đáng vẻ cũng là cực kỳ xinh đẹp, tươi tắn như hoa, thập phần động lòng người.

Lục Tử Khiêm nói: "Lúc em ngủ, tôi đã đem đồ đạc của tôi dọn qua đây rồi."

Anh ta chỉ chỉ đồ đạc để ở góc phòng ngủ, chính là một cái vali màu đen không lớn, căn bản là không để được bao nhiêu đồ.

Hướng Văn Văn suy đoán, lúc trước Lục Tử Khiêm cũng được coi là người có tiền, hành lý e là mấy cái vali cũng đựng không hết, bây giờ lại thành cái bộ dạng này, trong lòng chắc chắn là không hề dễ chịu.

Nghĩ như vậy, cô chớp chớp mắt, nói: "Chốc nữa tôi đưa anh đi mua quần áo, tôi có tiền, tùy ý mà mua."

Ngữ khí thập phần của người vừa mới phát tài.

Lục Tử Khiêm nhin cười, nói: "Tốt a."

Hướng Văn Văn đi tới nhà vệ sinh, đánh răng rửa mặt, sau đó tới phòng thay đồ tìm bộ đồ muốn mặc, sau cùng chọn được một bộ lễ phục nhỏ lộ vai màu đỏ, cả người như toả ra ánh sáng rực rỡ óng ánh vậy.

"Thế nào, bộ váy này thế nào?" Thay xong váy đi ra, cô ở trước mặt Lục Tử Khiêm xoay một vòng, trưng cầu ý kiến của anh.

Lục Tử Khiêm quan sát một chút, gật gù đầu khẳng định: "Rất đẹp."

Nói đoạn, anh bước qua, ôm lấy vòng eo mềm mọng của Hướng Văn Văn, cúi đầu cắn xương quai xanh của cô một miếng. Xương quai xanh xinh đẹp tinh tế, nhìn như là muốn mời cắn nhẹ lên đó một chút.

Hướng Văn Văn bị đau, liền đẩy người tách ra, oán giận nói: "Anh làm gì mà cắn tôi a, anh thuộc cẩu* hả?"

*Thuộc cẩu là tuổi chó ak, hihi dịch tuổi chó thì thấy thô quá nên để vậy cho hay ^_^

Lục Tử Khiêm liền cười, nói: "Bởi vì xương quai xanh của em rất đẹp, chốc nữa kết hợp với một sợi dây chuyền, chắc chắn là đẹp lắm."

Thời gian mà cô và Tô Thanh hẹn là bảy giờ tối, vẫn còn rất nhiều thời gian, Hướng Văn Văn liền trang điểm thật đẹp cho bản thân mình,

sau đó cột một ít mái tóc dài uốn nhẹ lên, phần còn lại để xoã trên vai, cả người xem ra mình điểm lại trang nhã.

"Chúng ta đi trung tâm mua sắm mua quần áo cho anh trước, sau đó mới đi ăn cơm!" Hường Văn Văn làm hành trình kế hoạch rất tốt, chắc chắn là kịp thời gian.

Hai người đi trung tâm mua sắm trước, trung tâm mua sắm ba bốn tầng toàn là nhãn hiệu xa xỉ, Hường Văn Văn kéo lấy Lục Tử Khiêm liền chui vào trong một cửa hàng, hai người bắt đầu đi loanh quanh.

Không thể không nói, Lục Tử Khiêm trời sinh là một y giá tử*, đáng người anh ta mảnh mai, tỷ lệ vừa phải, vô luận quần áo gì mặc trên người anh ta, đều vô cùng đẹp, hormone bùng nổ, làm cho các nhân viên nữ trong cửa hàng đều khôn nhận được mà đổ mắt, hướng về phía anh ta liếc mắt đưa tình.

*Y giá tử: ý nói đáng người đẹp như người mẫu, mặc đồ gì cũng đẹp

"Quần áo khi này anh ta đã thử qua, tất cả gói lại hết, quần áo trên người trực tiếp mặc vậy đi!" Đúng là bộ nào cũng đẹp, Hường Văn Văn thật là khó lựa chọn, dứt khoát mua hết luôn.

Đội quẹt thẻ xong, Hường Văn Văn vừa quay đầu liền thấy một cô nhân viên đang hướng Lục Tử Khiêm bắt chuyện, cô nhân viên đó rõ ràng là ái mộ anh ta, bộ dạng mặt đỏ tim đập, thấy vậy hai má có chút đầy đặn của Hường Văn Văn lập tức phồng lên.

Đường như cảm nhận được ánh nhìn của cô, Lục Tử Khiêm quay đầu qua, sau đó ánh mắt chạm vào cô, tức thì trong đáy mắt như có nổi lên sóng nước, lộ ra một nụ cười với cô.

"Đẹp không?" Lục Tử Khiêm sai bước đi tới, dang hai cánh tay cho cô nhìn rõ mình.

Hường Văn Văn tâm tình có chút không tốt, chua xót nói: "Đám nhân viên đó hận không được đem mắt mình dán lên người anh luôn rồi, khen anh đủ kiểu, lời khen ngợi anh còn chưa nghe đủ sao?"

Lục Tử Khiêm ôm lấy cô, nói: "Nhưng, bọn họ đều không phải em, tôi chỉ muốn nghe em khen tôi."

Hường Văn Văn: "....."

Lục Tử Khiêm cúi đầu nhìn cô, hạ giọng nói: "Tức giận rồi? Hay là ghen rồi?"

"Mới không tức giận, cũng không có ghen!" Hường Văn Văn giống như con mèo bị giẫm vào chân đau, nếu như trên người có lông, chắc chắn toàn bộ đều bị xù lên hết luôn rồi.

Lục Tử Khiêm nhếch môi cười, nói: "A, em không có ghen, vậy phải làm sao đây? Như vậy có phải hay không đã chứng minh, em mất đi hứng thú đối với tôi rồi? Nếu như em mất đi hứng thú đối với tôi, tôi phải làm sao, tôi không có tiền, cũng không có quần áo đẹp, tôi sẽ không còn gì nữa rồi. Văn Văn à, xin em đó, đừng bỏ mặc tôi mà."

Đáng vẻ người đàn ông hạ giọng thì thầm, ngược lại trông vẫn cứ bình thản.

Hường Văn Văn bị anh ta nói đến vành tai đỏ ửng, đưa tay che miệng anh ta lại, nói: "Anh nói bậy cái gì vậy, có nhiều người đang nhìn đấy."

Cô gái lúc này biểu thị hảo cảm với Lục Tử Khiêm đã ngậy ra rồi, ngay cả biểu cảm trên khuôn mặt cũng cứng đờ, hoàn toàn không dám tin chính mình vừa nghe thấy cái gì. Người đàn ông anh tuấn xuất sắc như vậy, mà lại là được cô gái trước mắt này bao dưỡng?

Cô gái nghĩ, có lẽ cô cần bình tĩnh một chút.

Lục Tử Khiêm chẳng may may để ý đến ánh nhìn của người khác, cười nói: "Bọn họ muốn xem thì để cho bọn họ xem, em là kim chủ của tôi, tôi không thể để em tự mình bức bối ở đây, cẩn thận đem bản thân nén hỏng mất đó."

Đồ vật nhỏ nhạy cảm lại đa nghi, thiếu hụt cảm giác an toàn, giống như một con ốc sên, hơi không chú ý, liền đem mình rúc vào trong vỏ.

Hường Văn Văn vênh môi, nói: "Tôi không tức giận."

Lục Tử Khiêm nhượng mày, nói: "Tôi không tin."

Hường Văn Văn: "....."

"Trừ phi, Văn Văn em hôn tôi một cái, tôi mới tin là em không tức giận." Lục Tử Khiêm được voi đòi tiên.

"Ở đây, nhiều người nhìn lắm." Hường Văn Văn có chút do dự.

Lục Tử Khiêm không nói chuyện nữa.

Hương Văn Văn trái phải nhìn một chút, nhón chân hôn lên mặt anh một cái, xoay người mặt đỏ chín luôn rồi.

Ây da, thật là mát thể diện quá!

Hai người đây đưa một phen, thì bước vào nhà hàng, Tô Thanh đã ngồi trên ghế đợi từ sớm rồi, thân là nhất tỷ vòng giải trí, tướng mạo của cô ấy thật sự là quá nổi bật, ngồi trong phòng khiến người sinh ra một loại ảo giác ngập tràn ánh sáng.

"Tô Thanh!"

Hương Văn Văn vừa vào phòng liền gọi một tiếng.

Tô Thanh vừa quay lại, trong giây lát ánh mắt liền rơi vào người Lục Tử Khiêm đang đứng phía sau Hương Văn Văn, đợi xem kỹ người, ánh mắt cô xẹt qua một chút ngạc nhiên.

Lục Tử Khiêm kéo ghế ra cho cô, sau đó bản thân mới ngồi ở vị trí kế bên, mỉm cười chào hỏi với Tô Thanh: "Chào cô, Tô tiểu thư, tôi là Lục Tử Khiêm, cũng là người tình của Văn Văn."

Anh ta là nói người tình, không phải bạn trai.

Tô Thanh thu hồi ánh nhìn, nói: "Hai người muốn ăn gì, tự mình chọn, phần của mình tôi đã gọi rồi."

Hương Văn Văn lập tức nói: "Mình thật đói a, lúc này ở cửa hàng dạo cả nửa ngày, mình cảm giác chính mình có thể ăn cả con bò luôn rồi."

Tô Thanh nói: "Một con bò? Được a, chỉ cần bạn ăn được, bây giờ mình liền cho nhà bếp dọn ra một con bò."

Hương Văn Văn: ".....Bạn biết rõ là mình đang đùa mà."

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Lúc ăn cơm, Tô Thanh âm thầm đánh giá người đàn ông trước mặt.

Cô ở trong giới giải trí lâu rồi, cũng thấy qua không ít người có diện mạo xuất sắc, nhưng khi cô vừa nhìn thấy Lục Tử Khiêm, cô vẫn cảm thấy rất ngạc nhiên và tán thưởng.

Nếu nói ngũ quan của Lục Tử Khiêm rất đẹp, kia ngược lại cũng chưa tới mức đó, nhưng trên người anh có một loại mị lực thật phần mê người.

Tướng mạo của anh ta không phải loại thanh tú mà hiện tại nhiều người yêu thích, đường nét càng sắc sảo rõ ràng, vóc dáng thanh tú mà rắn rỏi, bọc trong một bộ vest được cắt gọt hoàn hảo, vai rộng eo hẹp, đặc biệt là đôi chân dài, quả thật khiến người ta ngưỡng mộ không thôi, cả người tràn đầy kích thích, mê người đặc biệt của đàn ông trưởng thành.

Đặc biệt là trong khi chuyện trò qua lại, trời nam đất bắc, bất kể Tô Thanh nói gì, người đàn ông này đều có thể tiếp lời, hoàn toàn thể hiện được học thức phong phú của anh.

Người đàn ông này, quả thật là cực phẩm a!

Tô Thanh trong lòng cảm thán, nhưng sự cảnh giác đối với Lục Tử Khiêm ngược lại càng tăng lên.

Người đàn ông xuất sắc như vậy, tự nhiên cũng là tâm cao khí ngạo, học thức và sự hiểu biết của anh như vậy, cho dù là trong nhà phá sản, tùy tiện ra ngoài tìm công việc cũng có thể để mình có được cuộc sống sung túc chứ không nên trở thành người tình của một người phụ nữ, được người phụ nữ này bao dưỡng.

Ăn xong cơm thì là thời gian ăn đồ ngọt, cũng là thời gian mà Hương Văn Văn thích nhất, đồ ngọt bỏ vào miệng ngọt mà không ngấy, vị mềm mại tinh tế, lại phối hợp với một ly trà sữa tinh khiết, quả thật là vô cùng hưởng thụ.

Lục Tử Khiêm thấy cô thích, đem phần của mình cũng đẩy qua cho cô, cười hỏi: "Em thích ăn điểm tâm? Vậy chúng ta có thể suy nghĩ việc dành thời gian chút thời gian mỗi ngày để uống trà chiều."

Hương Văn Văn hai mắt sáng bừng nhìn anh, có chút kinh ngạc hỏi: "Anh biết làm điểm tâm?"

Lục Tử Khiêm gật đầu: "Nhưng chỉ làm được điểm tâm kiểu Tây, trước kia tôi từng sống ở nước ngoài một thời gian dài, điểm tâm thông thường cũng không có gì gọi là khó làm. Đương nhiên, em muốn ăn cái gì, có thể nói với tôi, tôi có thể học."

Hương Văn Văn lập tức thán phục nhìn anh, nói: "Cảm giác như cái gì anh cũng biết a."

Lục Tử Khiêm cười mà không nói.

Hai người trò chuyện qua lại một phen, có một loại thân thiết mà người bên cạnh không xen vào được, rõ ràng là hai người quen biết chưa được bao lâu.

Tô Thanh nhìn vào ánh mắt của Lục Tử Khiêm, đem theo sự nghiên cứu rõ ràng, môi đỏ vừa động, mở miệng hỏi: "Tôi nghe Văn Văn nói trong nhà Lục tiên sinh xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, tình hình rất là túng quẫn, vậy nên mới tiếp nhận yêu cầu vô lý của Văn Văn."

Lục Tử Khiêm ánh mắt thản nhiên nhìn cô, mặc cho cô đánh giá, cười nói: "Đúng là như vậy không sai."

Tô Thanh cười một cái, nói: "Không phải tôi không tin Lục tiên sinh, chỉ là, xuất sắc như Lục tiên sinh đây cho dù là không có người khác giúp đỡ, cũng sẽ không rơi vào tình cảnh quá nhếch nhác. Người cao ngạo như anh tôi thật không rõ, Lục tiên sinh tại sao lại đáp ứng làm người tình của Văn Văn?"

Lục Tử Khiêm lộ ra vẻ mặt suy nghĩ nghiêm túc, sau đó trả lời rất nghiêm túc: "Đại khái là tôi lười biếng, chính là thích không làm mà hưởng."

Trên miệng nói ra lời như vậy, trên mặt anh không hề có nửa điểm nhục nhã, thẳng thắn vô tư.

Tô Thanh: "....."

Có thể đem câu không làm mà hưởng nói được thẳng thừng như vậy, cô cũng là chỉ mới gặp lần đầu tiên a.

Hương Văn Văn nắm lấy tay Lục Tử Khiêm, rất là nghiêm túc nói: "Anh yên tâm đi, tôi có rất nhiều tiền, hoàn toàn là có thể nuôi được anh. Cho dù là anh thích không làm mà hưởng cũng không sao, chỉ cần anh làm tôi vui là được."

Lục Tử Khiêm lập tức nòng nân chân thành nhìn cô: "Văn Văn, em thật tốt. Chỉ là, em không sợ chiều hư tôi sao?"

"Chiều hư?" Hương Văn Văn nghĩ một lát: "Vậy tôi liền không cần anh nữa, đi bao dưỡng người khác."

Ánh mắt Lục Tử Khiêm hơi trầm xuống, trên mặt nở ra một chút cười, nhẹ giọng nói: "Văn Văn, em thật là bạc tình, tôi cảm thấy tôi có chút tức giận rồi."

Hương Văn Văn: "....."

Nhảy bèn ngồi được một chút nguy hiểm, cô lập tức nói: "Đương nhiên, tôi chỉ là nói đùa thôi. Tử Khiêm anh tốt như vậy, nấu ăn ngon, diện mạo lại đẹp, còn muốn làm điểm tâm cho tôi, tôi mới không nỡ không cần anh."

Lục Tử Khiêm cười, ngón tay vờ lên cánh tay mềm mại của Hương Văn Văn mà xoa, cũng không biết là tin hay chưa tin.

Tô Thanh ở một bên đem một màn này để trong mắt, mọi suy tư đang hướng đến Lục Tử Khiêm -- có lẽ, người phải nhận mệnh chính là vị Lục tiên sinh này.

Ánh mắt của đối phương không thể sai được, đem theo thể chắc chắn đối với Hương Văn Văn rất rõ ràng, vị Lục tiên sinh này đối với Hương Văn Văn là rất có hảo cảm, thậm chí đem theo vài phần tình ý.

Mà Hương Văn Văn thì sao, đã sống hai mươi ba năm rồi, ngay cả tư vị tình yêu cũng chưa nếm qua, hai người này gặp nhau, sau cùng là ai chịu thiệt thòi còn chưa biết được.

Nghĩ đến đây, Tô Thanh không nhịn được cười một cái, nói: "Lục tiên sinh, sau này ước chừng sẽ rất mệt đó."

Lục Tử Khiêm cười nói: "Có mệt hơn nữa, tôi nghĩ tôi cũng sẽ cam chi như di* thôi."

*Cam chi như di: Ngọt như đường, ăn như mật, ý nói chịu đựng gian nan, cực khổ.

Hương Văn Văn hoàn toàn không hiểu hai người họ đang nói cái gì, vẫn là chuyên tâm vào điểm tâm trong đĩa của mình.

Lục Tử Khiêm cứ như vậy mà bước vào cuộc sống của Hương Văn Văn, theo lý mà nói, cho dù là hai người đang yêu nhau lần đầu tiên cùng sống dưới một mái nhà thì cũng sẽ phát sinh bao nhiêu xây xát xung động, thậm chí còn có khi không thích ứng. Nhưng mà trường hợp như vậy, đối với Lục Tử Khiêm và Hương Văn Văn mà nói hoàn toàn không tồn tại.

Từ ngày đầu tiên mở mắt ra nhìn thấy Lục Tử Khiêm ở trong nhà mình, Hương Văn Văn chưa từng sinh ra cảm giác không vui, nên nói là Lục Tử Khiêm luôn biết cách làm cho Hương Văn Văn vui, sống cùng anh, Hương Văn Văn không chỉ không chút nào khó thích ứng, ngược lại còn cảm thấy những ngày tháng của mình đã trở nên tuyệt đẹp.

Một ngày sáng trưa tối đều do Lục Tử Khiêm phụ trách bữa ăn. Đương nhiên, Hường Văn Văn cũng không phải cái gì cũng không làm, cho dù là người bỏ tiền ra, nhưng nhìn thấy Lục Tử Khiêm ở trong bếp bận rộn, cô vẫn cảm thấy ngại, cũng sẽ ở kế bên phụ giúp anh một tay, mang đôi dép lê mềm mại, từng bước nhẹ nhàng mà đi theo anh, sau đó nếm thử những món ngon mà anh nấu cho.

Buổi chiều sẽ có thời gian trà chiều, Lục Tử Khiêm sẽ làm các loại điểm tâm kiểu Tây, hỗn hợp vừa phải của kem và bột mì, quả thật không thể tuyệt hơn, so với điểm tâm làm ở bên ngoài tiệm còn ngon hơn.

Đương nhiên, loại điểm tâm này calorie cũng rất là nhiều, vì vậy trong một ngày của một tháng sau, Hường Văn Văn mở mắt ra liền phát hiện thịt ở phần bụng của mình trở nên mềm mại.

Chính xác mà nói, nó trở đã trở nên mềm mại hơn hẳn.

Không giống với dáng người thon gầy của các cô gái khác, trên người Hường Văn Văn nắn ở đâu cũng đều mềm mại, vốn dĩ cơ địa của cô đã non nớt, sờ vào vừa mềm vừa mịn còn non hơn, tới đến Lục Tử Khiêm thích nhất xoa chỗ này nắn chỗ kia.

Đương nhiên về điểm này, lúc mới đầu Hường Văn Văn tự nhiên cảm thấy có chút không thích ứng, nhưng mà hai người ngủ chung giường lâu rồi, cũng trở nên quen thuộc, cũng có lúc cô ở trên người Lục Tử Khiêm chỗ này sờ một chút, chỗ kia nắn một chút.

Hơi ẩm cơ thể người, đúng là khiến người ta mê đắm.

Có điều cho dù dáng vẻ viên nhuận, Hường Văn Văn cũng vẫn luôn rất tự tin cảm thấy mình không béo chút nào. Nhưng mà lúc cô đứng lên bàn cân, nhìn thấy con số to lớn "55kg", cũng không kiềm nổi mà hít một hơi.

Không nghi ngờ gì nữa, cô đã tăng cân, chỉ có một tháng ngắn ngủi mà cô đã tăng lên 5kg.

Đội Lục Tử Khiêm chạy bộ ở trên lầu trở lại, hiếm khi thấy cô gái ngày thường ngủ nướng đến □□ giờ, lần đầu tiên mới hơn bảy giờ đã có mặt ở phòng khách, biểu tình trên khuôn mặt rất nghiêm túc.

Lục Tử Khiêm tràn đầy nghi vấn, rót ly nước uống xong, hỏi: "Hôm nay sao lại dậy sớm vậy?"

Hường Văn Văn nhìn anh với ánh mắt oán trách, nói: "Đều tại anh, tôi vậy mà lại tăng 5kg!"

5kg, quả thật là không thể nhận.

Lục Tử Khiêm ồ một tiếng, nói: "Khó trách dạo này tôi ôm em lại cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều."

Hường Văn Văn: ".....Anh còn cười? Tôi đã tăng 5kg, là 5kg đó!"

Cô nhấn mạnh từ 5kg, biểu thị hỏi đây là con số rất lớn.

Lục Tử Khiêm nhìn thức ăn trong tủ lạnh, nghe tin không để ý mà nói: "Không phải chỉ 5kg sao, em béo thành dạng nào tôi cũng đều thích, và lại em béo lên xú càng đẹp, bữa sáng muốn ăn gì, hay là ăn bánh chiên?"

"Tốt a, bánh chiên!" Hường Văn Văn không để ý mà trả lời một tiếng.

"....."

"Không, không ăn bánh chiên, tôi phải giảm béo! Anh cho tôi ăn sữa chua trái cây là được rồi!"

Lục Tử Khiêm nhướn mày nhìn cô: "Em chắc chắn chứ?"

Hường Văn Văn biểu tình rất trầm trọng gật gật đầu: "Tôi rất chắc chắn."

Lục Tử Khiêm mỉm cười, vậy mà lại không ngăn cản cô, nói: "Vậy tốt a, em muốn ăn cái nào, tôi liền chuẩn bị cho em."

Sau đó khi bữa sáng được bày lên bàn, trên bàn có hai phần.

Một phần, bánh chiên thơm ngon mềm mại, một phần, sữa chua trái cây.

Hường Văn Văn: "....."

Cũng không biết có phải cố ý hay không, giữa bánh nướng bị chọc thủng, nhân bánh phong phú ở bên trong lộ ra. Bánh tự mình gói, cái nào cũng to, nhân bánh lại đầy đủ. So với sữa chua trắng bóc bên cạnh, hai cái so sánh như vậy, mẹ ơi, tức khắc trong lòng cảm thấy chua xót.

"Bữa sáng của anh sao có thể phong phú như vậy?" Hường Văn Văn không phục.

Từ tốn chậm rãi gấp một cái bánh chiên bỏ vào miệng, Lục Tử Khiêm hỏi: "Em giảm béo, không lẽ nào bắt tôi cũng phải giảm theo? Văn Văn, đối với tôi như vậy, thực sự là rất không công bằng."

Hương Văn Văn nghĩ một chút, đích thực là có chút không công bằng. Nhưng mà, nhìn thấy Lục Tử Khiêm ăn ngon như vậy, cô cảm thấy sữa chua trong miệng không chút mùi vị nào.

Lục Tử Khiêm sờ sờ đầu cô, nói: "Có công mài sắt, có ngày nên kim, nhịn ăn một tháng, nhất định sẽ ốm, cố lên." Sau đó hương miệng mình nhét vào một cái bánh chiên.

Hương Văn Văn nuốt một ngụm nước bọt, cúi đầu nhét vào miệng một miếng sữa chua trái cây thật to, dứt khoát mắt không thấy tâm không phiền. Chỉ là, cho dù là mắt không thấy, hương thơm bay trong không khí, cũng khiến cô cảm thấy đồ ăn trong miệng, vị như nhai sáp (nhạt nhẽo).

Không dễ gì ăn hết bữa sáng, Hương Văn Văn uể oải rửa chén, đi nhà bếp cầm lấy quyển vở về vở.

Một nhân vật nam mặc áo tạp dề đầu to kiểu lối về khoa trương, trước mặt anh bày ra thức ăn thập phần thịnh soạn, mà đối diện anh ta, một cô gái nhỏ cũng theo lối về khoa trương ngược lại chỉ bày ra một chai sữa chua.

Dưới sự so sánh, quả thật trong lòng không thể nào chua xót hơn được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Giới thượng lưu ở thành phố A nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, sự việc Hương Văn Văn bao dưỡng một tiểu tình nhân tuy rằng cũng không công khai cho lắm, nhưng mà hội chị em thân thiết cũng từ chỗ Tô Thanh mà được biết hết rồi.

Hương Văn Văn đang vẽ ở trong phòng thì nhận được cuộc điện thoại một người chị, người chị này họ Cố, tên Tri Lạc.

Cố Tri Lạc người này vừa xinh đẹp, gia thế cũng không tồi, cũng là người họ chơi được nhất trong nhóm, tiểu lang cầu tiểu nãi cầu đòi hết một lửa đến một lửa, đàn ông có tiền còn nghe lời, chỉ có thể Tri Lạc rồi.

".....Văn Văn a!" Vừa bắt máy, đầu bên kia đã nghe được giọng nói ngọt ngào của Tri Lạc, giọng điệu nịnh hót, nghe ra có vẻ như đang nũng nịu vậy, chỉ nghe giọng cô ấy thôi bạn đã có thể mềm nhũn cả hơn nửa người, hận không thể đem hết tất cả những thứ cô ấy muốn có dâng lên trước mặt cô ấy.

Ngay cả thân là một cô gái như Hương Văn Văn nghe thấy âm thanh đó cũng nhịn không được mà mềm lòng.

Đề bút vẽ lên bàn, Hương Văn Văn ngồi trên chiếc ghế xoay, xoay hai vòng, nói: "Tri Lạc, chị từ nước Pháp du lịch trở về rồi a."

Cố Tri Lạc nói: "Đúng a, chị nói em nghe, lần này chị ở Pháp gặp được một anh chàng vô cùng đẹp trai, tóc vàng mắt xanh, quả thật giống như thiên sứ vậy."

"Sau đó anh ta liền trở thành thần dân dưới váy của chị?" Hương Văn Văn cười hỏi.

Cố Tri Lạc chặc một tiếng, nói: "Cái đó thì không có, nhưng mà chị đang nhắm hướng này mà nỗ lực, tranh thủ để anh ta khuất phục vì dung mạo xinh đẹp của chị."

Hương Văn Văn cười, không có hỏi bạn trai trước của cô ấy như thế nào rồi, Cố Tri Lạc tôn thờ tông chỉ dễ hợp dễ tan, nói không chừng một giây trước còn với người ta yêu đến chết đi sống lại, một giây sau đã mất hứng thú với người ta rồi.

Theo như những gì Tô Thanh đã nói, Cố Tri Lạc chính là một con ngựa hoang tràn đầy dã tính, bạn muốn thuần phục nó, không dễ dàng như vậy.

Bên kia truyền đến âm thanh sột soạt, sau đó là tiếng rót nước, Cố Tri Lạc uống một ngụm nước, nói: "Chị nói em nghe, tôi qua trên đường trở về chị gặp một tên đại ngốc. Tên ngốc đó lái một chiếc xe bốn bánh mà dám vượt qua xe của chị, còn dám khiêu khích chị, lão nương đây là người hấn có thể khiêu khích sao?"

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó chị liền lái xe, cho xe đụng vào đuôi xe anh ta, làm cho anh ta ở trước mặt chị lúc chạy lúc ngừng, quả thật cứ như một con khổng tước trống đang xoè đuôi vậy, với chiếc xe tân của anh ta mà dám bày trò trước mặt lão nương?"

Ngữ khí của Cố Tri Lạc ngập tràn không đáng, xe sang gì mà cô chưa thấy qua?

"Tính khí của chị cũng có chút nóng quá rồi đó, nếu như người ta xuống xe gây phiền phức với chị thì sao?" Hương Văn Văn nghĩ đến tình cảnh đó, liền nhất đến không được cũng rất bội phục dũng khí của Cố Tri Lạc.

Cố Tri Lạc không hề để ý nói: "Bọn họ đúng là gây phiền phức với chị rồi, không lẽ chị còn phải sợ họ không thành? Xe đó của lão nương, ngay cả số tiền mua mười chiếc xe rách đó của họ gom lại cũng không đủ."

Hương Văn Văn biết chiếc xe đó của Cố Tri Lạc, đó là phiên bản hào hoa định chế, giá chục triệu trở lên.

"Sau đó cảnh sát đến, chị không có kiên nhẫn mà vướng mắc với họ, gọi luật sư đến nói chuyện với họ." Cố Tri Lạc nói nói nhin không được xoa xoa mi tâm, tối qua tại vì vụ này ồn ào hơi lâu làm hại đến bây giờ đầu cô còn chút nhức.

Hương Văn Văn nhin không được cười, từ trước đến nay Cố Tri Lạc là người thích gây chuyện nhất trong số bọn họ.

"Đúng rồi, chị nghe Tô Thanh nói, em bao dưỡng một tiểu thít tươi? Thế nào, cảm thấy tiểu thít tươi ra sao? Còn nữa, anh ta làm việc thế nào? Có phải khiến em ham muốn chết đi sống lại?"

Cố Tri Lạc nói đến vấn đề nhạy cảm mà không ngại, mở miệng nói liền mang theo chút màu sắc.

Hương Văn Văn bị cô nói đến ôm mặt, nhin không được nói: "Người của mình, đừng lên tiếng."

Cố Tri Lạc hừm hai tiếng, nói: "Ồ trước mặt chị mà em còn mắc cỡ sao?"

Nói rồi, cô ấy nhớ ra chuyện gì đó, đứng thẳng người dậy, nói: "Hai người tụi em, sẽ không phải là chưa làm cái gì đó chứ?"

Hương Văn Văn im lặng.

Cố Tri Lạc khóc cười không xong, hỏi: "Hai người các em sẽ không phải là định chơi trò yêu đương thuần khiết đó chứ?"

"....."

"Vậy bình thường tụi em làm cái gì?"

"Làm cái gì?" Hương Văn Văn vạch ngón tay ra đếm: "Không có gì đáng làm a, thì ăn cơm uống trà chiều, tối đến thì đi ngủ a. Chị không biết, tay nghề của Lục Tử Khiêm cực kì tốt, làm điểm tâm cũng rất ngon. Mới có một tháng em liền bị anh ấy nuôi mập lên 5kg, là 5kg đó."

Cố Tri Lạc cũng phục cô luôn rồi, nói: "Em bỏ ra số tiền lớn nuôi một tiểu tình nhân chính là để đối phương làm điểm tâm, nấu cơm cho em? Vụ làm ăn này cũng không phải là làm như vậy đâu, cũng là quá sức thiết thòi rồi đó."

Hương Văn Văn nghĩ một lát, hình như là cũng có chút thiết thòi rồi, nhưng mà nghĩ tới phải làm gì gì đó với Lục Tử Khiêm, cô liền cảm thấy cả người nóng ran rồi.

"Văn Văn, em như vậy là không được rồi" Cố Tri Lạc lời nói thành khẩn, "Em phải ở trước mặt anh người tình nhỏ đó bày ra dáng vẻ thân kinh bách chiến ra, nếu không sẽ bị tên người tình nhỏ đó xem thường."

Hương Văn Văn lập tức chột dạ thỉnh giáo: "Vậy em phải làm sao?"

"Em làm vậy nè....." Cố Tri Lạc cân nhắc một chút: "Em lên mạng tìm một ít tư liệu về cái gì gì đó, quan sát học hỏi trước."

Hương Văn Văn nghiêm túc gật đầu, đem lời nói của Cố Tri Lạc để trong lòng, đây đều là kinh nghiệm quý báu a.

Đội cúp máy, Hương Văn Văn liền cân nhắc nên lên chỗ nào tìm nguồn tư liệu. Trên mạng bây giờ đang quản rất nghiêm, muốn tìm được nguồn tư liệu gì đó nói ra thì rất khó khăn, cũng không tính là khó khăn, nhưng cũng không phải là dễ dàng gì. Đặc biệt là Hương Văn Văn đối với mấy cái này cũng không hiểu biết cho lắm, trong phút chốc có chút không biết phải làm cách nào.

Tra trên mạng rất lâu, cuối cùng cô cũng tìm ra được một tài khoản wechat để lấy tư liệu, mở wechat, tìm tài khoản wechat, sau đó gửi yêu cầu kết bạn. Làm xong một loạt động tác này, cô hít một hơi thật sâu.

Rất nhanh, đối phương đã đồng ý yêu cầu kết bạn của cô.

Hương Văn Văn vội vàng gửi cho đối phương một tin nhắn: "Nghe nói ở chỗ bạn có tư liệu về gì gì đó."

Bên kia rất nhanh liền trả lời cô: "Bạn yêu mến, đúng là có, bạn muốn loại nào? Trung quốc nước ngoài, châu Âu, châu Á, trai gái, trai trai? Bạn muốn loại nào, ở chỗ mình đều có!"

Sau đó Hương Văn Văn chột dạ thỉnh giáo, dưới sự hướng dẫn của đối phương, lựa chọn một văn kiện tư liệu loại hạt giống T.

Tài văn kiện về lưu trên màn hình xong, trong lòng Hương Văn Văn có chút căng thẳng lại có chút thích thú, cầm con chuột, mờ ám click lên trên đó.

"Anh gọt một chút hoa quả, em có muốn ăn không?"

Cửa phòng sách đột nhiên bị người từ bên ngoài mở ra, đằng sau cửa xuất hiện thân ảnh của Lục Tử Khiêm, đôi chân thon dài trực tiếp bước vào.

Hương Văn Văn trong phút chốc liền hoang mang, phi lên đem cửa sổ ả vào thanh nhiệm vụ, ngồi đó cố gắng trấn định, nói: "A. .... anh, anh để đó đi, chút nữa tôi mới ăn."

Cô gái nhỏ lớn như vậy cũng chưa từng nói dối gì mấy, Lục Tử Khiêm vừa nhìn đã thấy sự khác thường trên người.

Nhìn không được híp híp mắt, Lục Tử Khiêm hỏi: "Văn Văn, em vừa nãy đang làm cái gì?"

"Ủm?" Hương Văn Văn ừm một tiếng: "Đương nhiên là tôi đang vẽ rồi, bản vẽ của tháng này tôi còn chưa vẽ xong."

"Thật sao?" Lục Tử Khiêm hỏi ngược lại.

Hương Văn Văn gật mạnh đầu, giống như đang thuyết phục Lục Tử Khiêm, lại giống như đang thuyết phục chính mình: "Đương nhiên là thật."

"Vậy để anh xem xem em đang vẽ những gì." Đặt trái cây lên bàn trà nhỏ, Lục Tử Khiêm sải bước đi tới.

Hương Văn Văn hoang mang, không ngừng từ chối nói: "Đừng, không có gì hay để xem đâu."

Lục Tử Khiêm cười gian trá nhìn cô, nói: "Văn Văn, có phải em đang ở sau lưng anh làm chuyện không thể nhìn mặt người khác?"

"Tôi không có!" Lời vừa nói ra, Hương Văn Văn liền phát hiện mình quá lớn tiếng, lập tức chột dạ liếc nhìn Lục Tử Khiêm một cái, nhát đến không xong, nhỏ giọng nói: "Tôi không làm gì hết."

Lục Tử Khiêm đã qua tới rồi, vừa nhìn đã thấy tên cửa sổ trong thanh nhiệm vụ, tên clip vừa nhìn đã biết không phải clip gì đáng hoàng.

Lục Tử Khiêm lập tức hàm ý sâu xa nhìn Hương Văn Văn, nói: "Thì ra Văn Văn đang xem clip a, lại đây, anh cũng cùng em xem xem, xem là clip gì khiến em xem vui vẻ như vậy."

Tôi còn chưa xem nha!

Hương Văn Văn vui đầu trong cánh tay, trong lòng thầm oán trách, lộ ra vành tai hoàn toàn đỏ ửng lên rồi.

Clip mở ra, click nút play.

Theo đó mở đầu một tràng âm thanh hoa tuyết, sau đó bên trong truyền đến âm nhạc thập phần vui mừng.

"Các vị khách mời, bạn bè thân ái, mọi người mùa xuân vui vẻ"

Hương Văn Văn: "....."

Lục Tử Khiêm: "....."

Mạnh mẽ ngừng đầu lên, Hương Văn Văn ngơ ngác nhìn clip đang phát trong màn hình, MC ăn mặc thập phần vui mừng đang nói ra câu mở màn, phía sau một mảng không khí tươi vui.

Hương Văn Văn: Một cái hạt giống T của tôi?

Lục Tử Khiêm: "..... Thì ra Văn Văn thích xem liên hoan mùa xuân à?"

Hương Văn Văn cố gắng mỉm cười: "Văn. .... vẫn ổn, anh không cảm thấy vẫn rất thú vị sao? Hoàn toàn có thể cảm nhận được sự mừng rỡ và vui vẻ của mùa xuân."

Lục Tử Khiêm thấy ánh mắt của cô tức thời cứ như đang xem cái gì tuyệt vời lắm vậy.

"..... Vậy em từ từ xem, lát nữa anh đi làm, buổi chiều trở về anh sẽ thuận tiện mua rau về." Nói xong, Lục Tử Khiêm xoay người bước ra khỏi phòng sách, vẫn như sợ làm phiền đến niềm vui xem xuân văn của Hương Văn Văn, âm thanh đóng cửa rất nhẹ.

Đội Lục Tử Khiêm vừa đi khỏi, Hương Văn Văn vừa thu lại biểu tình trên mặt, kéo tốc độ phát video một mạch đến hết clip. Sau đó cô phát hiện, cái này cmn chính là một clip xuân văn, không khí mừng rỡ vui tươi từ đầu đến cuối

Không tin được đi xem các clip khác trong tệp tin, Hương Văn Văn cảm phần phát hiện, bên trong toàn là liên hoan văn hội mùa xuân, một cái hạt giống T, toàn bộ đều là liên hoan văn hội.

Đi cmn liên hoan văn hội.

Hương Văn Văn nhìn không được nổi nóng nói tục luôn rồi.

Chương 8

Đem tất cả clip trong tệp đều mở ra xem qua, Hường Văn Văn không thể không thừa nhận, một cái clip T này, toàn cmm bộ đều là clip liên hoan lễ hội mùa xuân, âm nhạc mang không khí vui tươi đó, cô nghe mà khuôn mặt cũng cứng đờ.

Nhìn không được mở wechat ra tìm người bán cái clip đó, người ta không chỉ giả chết, sau cùng lúc cô gào kêu đòi trả lại tiền, trực tiếp xoá kết bạn với Hường Văn Văn một cách sạch sẽ gọn gàng.

Hường Văn Văn: "....."

Cả người đã suy sụp của Hường Văn Văn trong chốc lát sinh vô khả luyện*, nhìn không được đem tất cả trái cây mà Lục Tử Khiêm đem tới ăn hết, cái bụng vừa này còn trống rỗng trong tức khắc được lấp đầy.

*Sinh vô khả luyện: cảm thấy cuộc sống này thật là nhàm chán.

Ợ!

Cũng không biết Lục Tử Khiêm mua trái cây này ở đâu, hương vị đúng là xếp hạng nhất.

Ăn uống no nê, tâm trạng tốt hơn nhiều rồi, Hường Văn Văn vực dậy tinh thần cho mình, bắt đầu tiếp tục vẽ vời. Cô đăng tải liên tiếp bộ hoạt hình này, nộp bản thảo định kỳ mỗi tháng, bản vẽ của tháng này, cô chỉ mới hoàn thành một nửa, nhưng mà tháng này đã qua hơn nửa tháng rồi, nếu không cố gắng thêm, sợ là những ngày cuối tháng phải tăng ca tăng giờ để theo kịp.

Bộ hoạt hình này kể về câu chuyện của một cô gái giàu có làm trời làm đất rồi gặp được một bạn trai là tổng tài bá đạo toàn năng, tên của bộ truyện cũng thập phần đơn giản thô bạo, gọi là "Đại tiểu thư".

Phong cách vẽ của Hường Văn Văn thuộc loại đẹp tinh tế tỉ mỉ, bút pháp thập phần sạch sẽ, lúc ở đại học cô chính là học vẽ, năng lực vẽ thi khối phải bàn, thế giới được vẽ ra dưới ngòi bút, rất nhiều cảnh vẽ càng đẹp khiến vô số người kinh ngạc, cả nhân vật cũng vẽ được thập phần tỉ mỉ. Ở trên mạng, cô cũng là cây bút được nhiều người sùng bái, vô số người đối với tác phẩm của cô đều là khen không ngớt lời.

Kịch bản của bộ "Đại tiểu thư" này là tiểu thuyết mạng được đăng tải liên tục của trang web tiểu thuyết Tấn Giang, bộ hoạt hình này rất được hoan nghênh trên mạng, nữ chính trong truyện tinh tế và kiêu ngạo, nhưng không làm người ta ghét, nữ chính hắc liên hoa trong một đám tiểu bạch hoa, cô giàu có ngất trời, là nhân giả làm trời làm đất, tức khắc bắt giam được trái tim của không ít bạn trên mạng, trở thành tiểu thuyết ngôn tình trên mạng đứng hạng nhất trong bảng xếp hạng.

Đến nay bộ tiểu thuyết này đã được bán bản quyền cho phiên bản phim truyền hình và phiên bản hoạt hình, lúc đầu công ty mua bản quyền tìm cô hợp tác, đề ra giá cả cũng không tồi, bởi vì lúc đó không có việc làm trong tay, còn có một lí do quan trọng khác, cô liên tiếp nhận công việc này đến nay đã vẽ được hơn nửa, đã bước vào giai đoạn cuối thêm.

Bộ hoạt hình này đến nay cũng thập phần hot trên mạng, cũng đem theo tiếng tăm của Hường Văn Văn lên cùng một tầng lầu. Phong cách vẽ đẹp tỉ mỉ tinh tế của cô, khiến vô số người giao hảo, càng có người hâm mộ bản nguyên tác gào lên nói nét vẽ của cô chính là đáng vẽ nam nữ chính ở trong lòng họ.

Đương nhiên, những người này không biết vì đâu mà cô vẽ được hoàn mỹ đến vậy, nguyên nhân lớn nhất là tác giả của "Đại tiểu thư" chính là cô. Thế giới trong văn, tất cả đều là do cô miêu tả ra, để cho cô vẽ, sao có thể sai được?

Mà nhân giả của nữ chính trong "Đại tiểu thư", cũng là sự trộn lẫn tính cách của rất nhiều bạn bè do cô tổng hợp lại mà thành, tự nhiên là nhận được sự yêu thích. Mà trong những món đồ xa xỉ cao cấp trong truyện cũng thuộc số giả báo, như là cấp bậc sách giáo khoa, khiến vô số người suy đoán rằng tác giả của bộ truyện này là người rất có tiền.

Đương nhiên, họ đoán không có sai, đời này của Hường Văn Văn đúng thật là chưa bao giờ thiếu tiền.

Bỏ ra cả buổi chiều để vẽ ra nội dung của hai chương, Hường Văn Văn cảm thấy cổ có chút nhức mỏi, còn có chút mệt, nhìn không được mà gục trên bàn nghỉ ngơi, không nghĩ đến bất tri bất giác mà ngủ say.

Máy lạnh trong phòng thổi rất mát, đợi Lục Tử Khiêm trở về, vừa mở cửa phòng sách ra, liền nhìn thấy cô nhủu mảy gục trên bàn, cả người lạnh đến co ro thành một cục.

Lục Tử Khiêm: "....."

Nhìn không được lác lác đầu, anh trực tiếp đưa tay ôm người lên. Hơn cả tháng nay, Hương Văn Văn sớm đã quen thuộc hương vị của anh, được anh ôm lên chỉ là đầy ý lại mà cọ cọ vào vai anh, theo bản năng mà dựa vào người anh, ngủ còn ngon hơn nữa.

Cửa phòng sách đóng lại, anh trực tiếp ôm người đến phòng ngủ, trong phòng ngủ có trải thảm lông, chân đạp lên trên, đó gọi là mềm mại, một chút tiếng động cũng không có.

Khi đặt người xuống giường, Hương Văn Văn mơ mơ hồ hồ mà tỉnh được hai phần, kéo tay Lục Tử Khiêm không buông.

"Thật buồn ngủ a, Lục Tử Khiêm, ngủ trưa với tôi đi mà." Hương tiểu cô nương còn đang mơ hồ, âm thanh vừa mở miệng mềm mại, ngọt ngào, giống như đang nũng nịu vậy.

Lục Tử Khiêm bị cô ôm eo, chỉ có thể nằm nghiêng trên giường, chỉnh lại tư thế cho Hương Văn Văn, để cô ngủ thoải mái hơn một chút.

"Anh phải đi nấu bữa tối, em ngủ một mình đi." Anh nhẹ giọng nói.

Hương Văn Văn ôm eo anh không buông tay, cái đầu nhỏ lác lác, dụi dụi đầu sâu hơn vào người anh, lầu bầu nói: "Không cần, không có anh tôi ngủ không thoải mái, tối chúng ta gọi thức ăn bên ngoài đi, không thì ăn mì cũng được."

Lục Tử Khiêm còn định nói gì đó, Hương Văn Văn lập tức hung dữ nói: "Tôi nói không cần là không cần, anh không nghe lời tôi, tôi trừ tiền của anh đó, tôi mới lại kim chủ đại nhân của anh."

Ngữ khí đó, đó gọi là tự hào.

Lục Tử Khiêm bị cô chọc cười, nói: "Được rồi, vậy anh bồi em ngủ một giấc vậy."

Hương Văn Văn lập tức vui vẻ, ôm lấy cái gooid ôm thật người nóng hổi, rất nhanh liền ngủ say thêm lần nữa. Một giấc ngủ này của cô cảm giác vừa ngon vừa sâu, đợi đến khi thức dậy, trời đã tối hết rồi, sau đó cô phát hiện, bản thân có chút bị cảm nhẹ.

Lục Tử Khiêm không ở trên giường, Hương Văn Văn cầm điện thoại lướt lướt weibo, cô có hai cái tài khoản weibo, một cái vẽ vời, một cái viết văn, đến nay cả hai tài khoản này từ trên xuống dưới, tất cả đều là người hỏi thúc phản tiếp theo một cách kịch liệt. Bên phim hoạt hình còn tạm ổn, tiểu thuyết bên này, đọc giả bên dưới đều sắp lật trời tới nơi rồi, gào lên tại sao cô vẫn chưa cho ra truyện mới.

Thật ra Hương Văn Văn chỉ mới viết một quyển tiểu thuyết, chính là quyển "Đại tiểu thư" kia, nhưng mà chính là một quyển mà hot đến không chịu được, có thể nói một quyển thành thần rồi, cũng đem đến cho cô không ít fan trung thành, chính là do đọc phải truyện của cô. Chỉ là sau khi viết xong "Đại tiểu thư", thì cô đã không cho ra truyện mới nữa, bọn antifan thì gào lên nói cô có phải hay không là đã hết thời, không viết ra được thứ gì nữa, Hương Văn Văn không thể không thừa nhận, antifan nói là đúng sự thật, bởi vì thật sự cô không biết nên viết cái gì nữa, không có cảm hứng nào khiến cô muốn động bút.

Nhút nhát đến nỗi cả bình luận trên weibo cũng không dám xem, là sợ nhìn thấy những lời nhắn gửi như lưỡi dao truy sát ngàn dặm, lần này làm cho Hương Văn Văn thập phần chột dạ, cho nên cô tự mình lừa mình, không nhìn thấy chính là không biết.

Chơi điện thoại được một lúc, Hương Văn Văn mặc nguyên bộ đồ ngủ đi xuống lầu.

Đèn phòng khách sáng rực, Lục Tử Khiêm ngồi ở sofa phòng khách đang cầm ipad không biết là đang xem cái gì, nghe có tiếng động anh ngẩng đầu lên, nói: "Em thức rồi, vậy thì ngồi một lát, anh đi nhà bếp bê cơm tối lên."

Hương Văn Văn ừ một tiếng, lê đôi dép lê tạch tạch tạch ngồi trước bàn ăn, sau đó nhận được một phần sa lát trái cây.

Hương Văn Văn: "??"

Nhìn lướt qua bốn món rau một món canh phong phú thịnh soạn trước mặt Lục Tử Khiêm, cô cảm thấy không thể tin nổi, cô mới là kim chủ bỏ tiền ra có được hay không, Lục Tử Khiêm cứ như vậy mà đối xử với cô? Không sợ cô trừ tiền của anh ta?

Lục Tử Khiêm cười híp mắt nhìn qua, nói: "Văn Văn, em giận dữ như vậy chừng anh, là đối với món ăn anh làm có chỗ nào không hài lòng sao?"

Hương Văn Văn rụt rụt cổ, nhỏ giọng nói: "Anh, tại sao anh ăn nhiều món, tôi ăn sa lát, vậy quá không công bằng rồi."

Thong thả ung dung ăn một cái cánh gà sốt cô ca, Lục Tử Khiêm hỏi ngược lại: "Không phải em nói phải giảm cân sao? Văn Văn a, em mới ăn kiêng được có một buổi sáng, cái thứ giảm cân này, không thể bỏ đó nữa chừng đâu, ngoan a!"

Lý do quá lớn mạnh, tôi lại còn không thể phản bác!

Hương Văn Văn nén uất ức trong lòng, nhìn Lục Tử Khiêm ăn cơm ngon lành, càng cảm thấy nuốt không trôi nữa.

Cực kỳ không vui!

Khó khăn nuốt hết một bát sa lát trái cây, Hương Văn Văn nhìn tô sườn non hầm to lớn kia mà nuốt nước miếng, sườn non là hầm với bắp, bắp mềm dẻo hầm với sườn non, lúc ăn hương vị tuyệt vời khỏi phải bàn.

Tuy rằng ăn thịt là sẽ tăng cân, nhưng mà gặm bắp thì chắc là không đâu nhỉ? Nếu như được uống thêm một chén canh, vậy thì càng tốt!

Nghĩ vậy, Hường Văn Văn do dự mở miệng, nói: "Lục Tử Khiêm, tôi muốn ăn bắp."

Lục Tử Khiêm nhìn cô một cái, Hường Văn Văn chột dạ nói: "Tuy là giảm cân, nhưng mà, nhưng mà bắp cũng không tăng thêm bao nhiêu chất béo, anh nói có phải không?"

Nhưng mà bắp này không biết đã hút hết bao nhiêu dầu mỡ rồi, sợ là so với ăn thịt còn dễ làm người ta mập hơn.

"Em nói đều là đúng, vậy là em có thể ăn hai cái bắp rồi." Lục Tử Khiêm nói.

Có được sự đồng tình của anh, Hường Văn Văn giống như tìm được đồng minh, đúng là việc ăn bắp không mập này, quả thật là không cần nghi ngờ, hí hửng nói: "Đúng a, ăn bắp làm sao mập được, tôi ăn hai cái trước."

"WOW" Cô vừa gặm một miếng, trên khúc bắp đã mất đi một miếng to.

Hường Văn Văn quả thật sắp khóc tới nơi rồi, đúng là ngon quá đi mà.

Ăn liên tục bốn miếng bắp, như vẫn còn muốn ăn liếm liếm môi, thập phần thèm thuồng nói: "Vậy tôi uống thêm một bát canh, canh lại không phải thịt, chắc chắn sẽ không mập đâu."

Lục Tử Khiêm: "....."

Lại uống ngon lành một bát canh, lúc này Hường Văn Văn mới cảm thấy trong dạ dày có chút đồ ăn. Sa lát trái cây, đó là đồ có thể ăn sao, căn bản là không thể chắc bụng được không.

Lục Tử Khiêm hỏi cô: "Em còn muốn ăn không?"

Hường Văn Văn lắc đầu: "Phải giảm cân, không ăn nữa không ăn nữa."

Lục Tử Khiêm cười cười, vươn người tới, véo má cô hôn lên môi cô một cái, vẫn còn vương hương vị của canh hầm sùrôn non.

Thật ra Hường Văn Văn vẫn chưa no, với mấy miếng bắp đó, gộp lại cũng chỉ khoảng một quả bắp, sau đó là một bát sa lát trái cây, một bát canh, căn bản là không đủ lót dạ. Nhưng mà cô phải giảm cân a, tuyệt đối không thể để mập lên thêm nữa, còn mập lên thêm nữa thì những bộ váy xinh xắn của cô sẽ mặc không vừa nữa mất.

Cô nhất định phải hướng sự nghiệp giảm cân này tiến hành đến cùng!

Đương nhiên, tương tượng thì luôn là tốt đẹp, nhưng mà sự thật thì luôn tàn khốc, đợi đến buổi tối, cô đang ngủ mà bị đói tỉnh dậy.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Đồ dùng trong nhà đều phải lại chuẩn bị thêm một phần, bàn chải đánh răng, khăn rửa mặt, dép lê đi trong nhà.

"Cái này, cái này đi rất thoải mái....." Hường Văn Văn cầm một đôi dép lê con thỏ hồng nhạt cho anh, "Cái này vừa mềm mềm mại, đi vào khẳng định rất thoải mái, lại đáng yêu."

Nhìn vào đôi dép lê đáng yêu kia, Lục Tử Khiêm rất muốn từ chối, đáng tiếc Hường Văn Văn vẻ mặt cao hứng, hán chi có thể gạt đầu bất đắc dĩ: "Vậy lấy đôi này đi."

Đem đồ dùng đều mua thêm một phần, lại mua một ít nguyên liệu nấu ăn bỏ thêm vào tủ lạnh, hai người lúc này mới mang theo đồ dùng trở về.

Về đến nhà đã giữa trưa, Lục Tử Khiêm đi vào phòng bếp nấu cơm, Hường Văn Văn vốn không muốn động, nhưng muốn xem người đứng ở trong phòng bếp bận rộn làm cơm, ngượng ngùng vì lười biếng, cô chỉ có thể chạy tới làm trợ thủ.

"Ném thử cái này một chút, mùi vị như thế nào, có mặn không? Phải dùng nước tương, hay vẫn là trực tiếp rải muối tiêu ăn như vậy?" Lục Tử Khiêm gấp một miếng vào trong miệng Hường Văn Văn, một bên hỏi cô.

Thịt mềm mại, còn mang theo mang theo hương vị tiêu thơm, ăn hết sức ngon, Hường Văn Văn nhin không được dùng sức gạt đầu, mơ hồ nói không rõ:

“Ăn ngon.”

“Ăn ngon là được!”

Hai người ăn cơm trưa xong, Hường Văn Văn ăn uống no đủ liền bắt đầu buồn ngủ, lười nhác ngáp, nói: “Tôi đi ngủ trưa.”

Chờ cô đi đến phòng ngủ, chuẩn bị đóng cửa lại mới thấy anh đi phía sau, về mặt lò mò hỏi: “Anh theo tôi làm gì?”

Lục Tử Khiêm vòng qua cô đi vào trong phòng, duỗi tay cời bỏ khuy áo sơ mi trên người, nói: “Tôi là tình nhân, đương nhiên là muốn cùng cô cùng nhau ngủ.”

Hường Văn Văn: “.....”

Hoàn toàn không nghĩ tới điều này, làm sao bây giờ!!

“Cô không đổi áo ngủ sao?” Lục Tử Khiêm đã cởi áo sơ mi bên ngoài, lộ ra nửa người trên cường tráng, thân thể nhìn qua thật sự rất dụ người.

Hường Văn Văn đỏ mặt, chân nhịn không được dịch ra sau, lắp bắp nói: “Tôi, tôi nhớ tôi còn có việc.....”

Anh trực tiếp bước lại đây, đem cánh tay vây cô sau bức tường, rũ mắt thấy toàn bộ lỗ tai ửng đỏ, hỏi: “Văn Văn, có muốn hôn không?”

Hường Văn Văn đột nhiên ngẩng đầu, Lục Tử Khiêm đã cúi người xuống dưới, trực tiếp hôn lên môi cô, sau đó đem người hôn choáng váng, còn đem người ôm tới rồi giường, thật sự là không rụt rè.

“Đây mới là hôn môi.” Lục Tử Khiêm duỗi tay xoa xoa môi cô bởi vì hôn mà trở nên càng thêm hồng nhuận, chống thân mình nhìn cô, cười nói.

Hường Văn Văn kéo ra chặn đem chính mình bọc đi vào, coi như nghe không được anh đang nói cái gì, nhưng mà tim đập nhanh giống như đánh trống vậy.

Bình tĩnh, bình tĩnh một chút, không ăn qua thịt heo, còn không có gặp qua heo chạy sao? Làm gì kích động như vậy?

Hường Văn Văn nói cho chính mình phải bình tĩnh.

Có người từ phía sau ôm lấy cô, Lục Tử Khiêm dường như hôn lên đỉnh đầu của cô, ôn nhu nói: “Văn Văn, ngủ trưa thôi.”

Ngủ trưa!

Hường Văn Văn ở trong lòng nói nhỏ.

Không nên trách cô không nói lớn tiếng, cô xấu hổ mà!

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Hường Văn Văn vốn cho rằng mình sẽ ngủ không được, không nghĩ tới lại ngủ rất say, một giấc ngủ dậy đã hơn 3 giờ chiều. Cả người đều cuộn tròn ở trong ngực Lục Tử Khiêm, đôi phương duỗi một bàn tay qua cổ ôm lấy cô, ngón tay linh hoạt đùa nghịch một sợi tóc. Tay còn lại là cầm một cái iPad chơi, không biết đang xem cái gì.

Phòng ngủ điều hòa bật vừa đủ, đắp chăn, nằm ở trong lòng ngực đàn ông quả thực là vô cùng hưởng thụ, nhiệt độ cơ thể con người, không lạnh cũng không nóng, hóa ra lại thoải mái như vậy.

“Tỉnh rồi?” Lục Tử Khiêm cảm giác được động tĩnh, cúi đầu nhìn cô một cái, duỗi tay đem đèn ở trên tủ đầu giường bật lên, sau đó cầm một cốc nước đưa cô uống, “Độ ẩm vừa đủ.”

Hường Văn Văn ngồi dậy, cuốn tóc dài rối tung mở ra, da cô thật trắng, có đèn đầu giường chiếu rọi xuống ở đây hay không thì cả người cũng giống như là sẽ sáng lên vậy.

Uống xong nước, Hường Văn Văn chú ý tới Lục Tử Khiêm vẫn luôn đang nhìn mình, lẩm bẩm nói: “Anh làm gì cứ nhìn tôi?”

Lục Tử Khiêm cười, duỗi tay đem ly nước không cất đi, nói: “Nhìn người đẹp nha!”

Lục Tử Khiêm nhìn Hường Văn Văn ngoan ngoãn trong lòng ngực anh ngủ giống như là bánh bao mềm mại, hận không thể bóp bóp một cái. Đường nhiên, bộ dáng cũng là đẹp, kiều diễm như hoa, hết sức động lòng người.

Lục Tử Khiêm nói: “Lúc cô ngủ, tôi đem đồ dọn đến đây.”

Anh chỉ chỉ đồ đã được đặt ở trong một góc, chỉ một cái vali màu đen nhỏ, căn bản cũng không có bao nhiêu đồ.

Hường Văn Văn suy đoán, trước kia Lục Tử Khiêm cũng coi như là kẻ có tiền, sợ mấy cái vali cũng không chứa đủ đồ, giờ lại trở thành như vậy, trong lòng nhất định không dễ chịu.

Nghĩ như vậy, cô chớp chớp mắt, nói: “Chờ một chút, tôi đem anh đi mua quần áo, tôi có tiền, thích gì thì mua.”

Giọng điệu hết sức giống nhà giàu mới nổi.

Lục Tử Khiêm nhin cười, nói: “Được ”

Hường Văn Văn đi toilet đi rửa mặt, đánh răng rửa mặt, sau đó đi phòng thay quần áo, cuối cùng lựa chọn một bộ váy trễ vai màu đỏ, bản thân cô da rất trắng, màu đỏ tôn lên làn da trắng như tuyết của cô nhìn rất lộng lẫy

“Thế nào, cái này váy thế nào?” Thay váy đi ra, cô ở trước mặt Lục Tử Khiêm dạo qua một vòng, trưng cầu ý kiến của anh.

Lục Tử Khiêm đánh giá một chút, rất khẳng định gật đầu: “Đẹp.”

Vừa nói, anh đi tới, ôm lấy vòng eo Hường Văn Văn, cúi đầu ở xương quai xanh cắn một cái. Xương quai xanh xinh đẹp tinh xảo, nhìn qua tưởng mời người nhẹ nhàng cắn một chút.

Hường Văn Văn bị đau, đem người đẩy ra, oán giận nói: “Anh cắn tôi làm gì, anh là chó sao?”

Lục Tử Khiêm liền cười, nói: “Bởi vì xương quai xanh thật xinh đẹp, chờ một chút nữa phối một cái vòng cổ, khẳng định rất đẹp.”

Cô hẹn với Tô Thanh lúc 7 giờ tối, thời gian vẫn còn sớm, Hường Văn Văn đi trang điểm, đem mái tóc dài cuốn lên, cả người nhìn trang nhã.

“Chúng ta đi mua quần áo cho anh trước, sau đó lại đi ăn cơm!” Hường Văn Văn đem hành trình quy hoạch rất khá, thời gian khẳng định tới kịp.

Hai người đi cửa hàng tổng hợp, cửa hàng tổng hợp ba bốn tầng tất cả đều là hàng xa xỉ, Hường Văn Văn bắt lấy tay Lục Tử Khiêm kéo vào một cửa hàng, hai người bắt đầu đi dạo.

Không thể không nói, Lục Tử Khiêm trời sinh cái móc áo, dáng người thon dài, tỉ lệ vừa vặn, bất kể quần áo gì mặc ở trên người, đều cực kỳ đẹp, chọc cho nhân viên nữ trong tiệm nhìn không được đồ mặt, liếc mắt đưa tình với anh.

“Vừa rồi quần áo anh ấy thử qua, tất cả đều gói lại, bộ trên người này trực tiếp mặc đi!” Thật là mỗi một bộ đều đẹp, Hường Văn Văn thật sự là lựa chọn khó khăn, đơn giản tất cả đều mua.

Chờ thanh toán xong, cô quay đầu liền thấy một nữ nhân viên đang đến gần Lục Tử Khiêm bắt chuyện, nữ nhân viên kia rõ ràng đối với anh ái mộ, dáng vẻ mặt đỏ tim đập nhanh, thấy vậy mặt Hường Văn Văn phùng lên.

Như cảm nhận được ánh mắt của cô, Lục Tử Khiêm quay đầu lại, sau đó ánh mắt chạm đến cô, lộ ra một nụ cười.

“Đẹp không?” Lục Tử Khiêm bước lại gần, mở ra hai tay để cho cô cẩn thận nhìn mình.

Hường Văn Văn tâm tình có chút không tốt, chua chát nói: “Những nữ nhân viên đó hận không thể đem đôi mắt đều dính ở trên người của anh, đủ loại lời khen anh, anh nghe chưa đủ à?”

Lục Tử Khiêm ôm lấy cô, nói: “Chính là, các cô ấy đều không phải Văn Văn, tôi chỉ muốn nghe cô khen.”

Hường Văn Văn: “.....”

Lục Tử Khiêm cúi đầu nhìn cô, thấp giọng hỏi: “Tức? Hay là ghen?”

“Mới không có ghen, cũng không có ghen!” Hường Văn Văn như là chân mèo bị giẫm đau, nếu là trên người có lông, nhất định toàn bộ đều xù lên.

Lục Tử Khiêm cười cười, nói: “A, cô không có ghen, vậy làm sao bây giờ? Đây là không phải chứng minh cô mất hứng thú với tôi? Nếu cô hết hứng thú, tôi phải làm sao bây giờ, không có tiền, cũng không có đẹp quần áo, tôi cái gì cũng không có. Văn Văn a, mong cô đừng có vứt bỏ tôi ”

Bộ dáng ăn nói khép nép nhưng vẫn cứ ung dung.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11

Hương Văn Văn bị anh nói lỗ tai đều đỏ, duỗi tay che lại miệng anh, nói: “Anh nói bậy gì đó? Nhiều người nhìn như vậy.”

Vừa rồi những nữ nhân viên đối với Lục Tử Khiêm bày tỏ yêu thích liền sùng sốt, hoàn toàn không thể tin được chính mình vừa mới nghe thấy được cái gì. Đàn ông anh tuấn xuất sắc như vậy, lại là bị cô gái này bao nuôi?

Cô nghĩ, cô đại khái cần phải bình tĩnh một chút.

Lục Tử Khiêm một chút cũng không thêm để ý ánh mắt của những người khác, cười nói: “Bọn họ thích xem thì để cho bọn họ xem, cô chính là kim chủ, tôi cũng không muốn để cho cô giận dữ, cẩn thận làm mình bực bội.”

Vật nhỏ nhảy cảm lại đa nghi, thiếu cảm giác an toàn, giống như một con ốc sên, hơi không chú ý, liền sẽ lùi về trong vỏ của mình

Hương Văn Văn nhấp môi, nói: “Tôi không có tức giận.”

Lục Tử Khiêm nhướn mày, nói: “Tôi không tin.”

Hương Văn Văn: “.....”

“Từ phi, Văn Văn hôn tôi một ngụm, tôi mới tin tưởng cô không có tức giận.” Lục Tử Khiêm được một tác lại muốn tiến một thước.

“Nơi này, nhiều người như vậy nhìn.” Hương Văn Văn có chút do dự.

Lục Tử Khiêm không nói.

Hương Văn Văn nhìn chung quanh một chút, nhón chân bẹp ở trên mặt anh hôn một cái, xoay người mặt đều đỏ ửng.

Ai nha, thật sự là quá xấu hổ

Hai người này dây dưa một lúc, nhưng thật ra vừa vặn đến phòng ăn, Tô Thanh đã sớm ngồi chờ

“Tô Thanh!”

Hương Văn Văn tiến vào phòng đã kêu một tiếng.

Tô Thanh quay đầu, ánh mắt liền dừng ở trên người Lục Tử Khiêm sau lưng Hương Văn Văn, chờ thấy người rõ ràng, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Lục Tử Khiêm giúp Hương Văn Văn đem ghế dựa kéo ra, sau đó chính mình mới ở một bên ngồi xuống, mỉm cười cùng Tô Thanh chào hỏi: “Chào cô, Tô tiểu thư, tôi là Lục Tử Khiêm, cũng là Văn Văn tình nhân.”

Anh nói chính là tình nhân, không phải bạn trai.

Tô Thanh thu hồi ánh mắt, nói: “Hai người muốn ăn cái gì, chính mình gọi đi, mình đã gọi rồi.”

Hương Văn Văn lập tức nói: “Mình thật là đói, vừa rồi ở cửa hàng đi dạo nửa ngày, cảm giác chính mình có thể ăn hết một con trâu.”

Tô Thanh nói: “Một con trâu? Có thể a, chỉ cần cậu có thể nuốt trôi, bây giờ mình sẽ để cho phòng bếp bung lên một con trâu”

Hương Văn Văn: "... Hừ, cậu biết rõ là mình nói đùa.”

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Lúc ăn cơm, Tô Thanh không dấu vết đánh giá người đàn ông trước mắt.

Cô ở giới giải trí đã lâu rồi, cũng thấy qua không ít bộ dáng xuất sắc hơn người, nhưng khi nhìn thấy Lục Tử Khiêm từ ánh mắt đầu tiên, cô vẫn cảm thấy rất đẹp cũng yêu thích.

Phải nói ngũ quan Lục Tử Khiêm nhìn thật đẹp, không đến nỗi, nhưng trên người lại có một loại mị lực hết sức mê người.

Đường nét sắc bén, dáng người thon dài mà thẳng tắp, bộ tây trang cắt may hoàn mỹ vừa in trên người, vai rộng eo thon, đặc biệt có một đôi chân dài, quả thực làm người ta hâm mộ không thôi, cả người đều tràn ngập thành thực đàn ông.

Đặc biệt là nói chuyện với nhau, trời nam đất bắc, mặc kệ Tô Thanh nói cái gì, người đàn ông này đều có thể tiếp tục, hoàn toàn phô bày học thức phong phú của anh.

Người đàn ông này, quả thực chính là cực phẩm a!

Tô Thanh trong lòng cảm thán, nhưng là đối Lục Tử Khiêm cảnh giác lại càng trọng.

Đàn ông xuất sắc như thế, tự nhiên cũng là tâm cao khí ngạo, anh như vậy học vẫn cùng hiểu biết, cho dù là trong nhà phá sản, tùy tiện đi ra ngoài tìm việc, cũng có thể làm cuộc sống chính mình đầy đủ sung túc, mà không phải là trở thành tình nhân, bị phụ nữ bao nuôi.

Cơm nước xong, đó là thời gian ăn đồ ngọt, cũng là thời gian Hường Văn Văn thích nhất, ngọt mà không ngấy dễ vào trong miệng, bánh mềm mại thêm với một ly trà sữa nữa, đó nhất định chính là vô cùng hưởng thụ.

Lục Tử Khiêm thấy cô thích, đem phần của mình đẩy cho cô, cười hỏi: “Cô thích ăn bánh ngọt? Chúng ta mỗi ngày tầm buổi chiều có thể suy xét một chút thời gian uống trà để ăn bánh ngọt.”

Hường Văn Văn hai mắt sáng lên nhìn anh, có chút kinh ngạc hỏi: “Anh biết làm bánh ngọt?”

Lục Tử Khiêm gật đầu: “Nhưng giới hạn bánh kiểu Tây, trước kia tôi ở nước ngoài sống một thời gian rất dài, bình thường bánh ngọt thật ra làm không khó khăn gì. Đương nhiên, cô muốn ăn cái gì, có thể nói, tôi sẽ đi học.”

Hường Văn Văn lập tức khâm phục anh, nói: “Cảm giác giống như cái gì anh cũng biết vậy.”

Lục Tử Khiêm cười mà không nói.

Hai người một bên nói chuyện với nhau, ngược lại có một loại thân mật khiến người khác chen vào không lọt, rõ ràng bọn họ mới quen nhau không bao lâu.

Ánh mắt Tô Thanh nhìn Lục Tử Khiêm, rõ ràng mang theo ý tìm tòi nghiên cứu, môi đỏ mở ra, mở miệng hỏi: “Tôi nghe Văn Văn nói, Lục tiên sinh trong nhà có việc ngoài ý muốn, trên đầu rất là túng quẫn, lúc này mới đón nhận những yêu cầu vô lý của Văn Văn.”

Lục Tử Khiêm ánh mắt thản nhiên nhìn Tô Thanh, tùy ý để cô đánh giá, cười nói: “Là như vậy không sai.”

Tô Thanh cười, nói: “Không phải tôi không tin Lục tiên sinh, chỉ là, Lục tiên sinh xuất sắc hơn người như vậy, không có người khác trợ giúp, cũng sẽ không rơi vào hoàn cảnh quá mức chật vật. Kiểu ngạo như anh, tôi không rõ, Lục tiên sinh cần gì phải phải đáp ứng làm tình nhân của Văn Văn?”

Lục Tử Khiêm lộ ra biểu tình nghiêm túc tự hỏi, sau đó nghiêm túc trả lời nói: “Đại khái là tôi lười đi, thích không làm mà hưởng.”

Ngoài miệng nói nói như vậy, biểu tình trên mặt không có nửa điểm xấu hổ, thẳng thắn mà nói.

Tô Thanh: “.....”

Có thể đem câu không làm mà hưởng nói được như thế, Tô Thanh cũng chỉ gặp qua một người như vậy.

Hường Văn Văn bắt lấy tay Lục Tử Khiêm, rất là nghiêm túc nói: “Anh yên tâm đi, tôi có rất nhiều tiền, hoàn toàn có thể bao nuôi anh. Coi như anh không làm mà hưởng cũng không sao, chỉ cần anh làm tôi vui là được.”

Lục Tử Khiêm lập tức thành thực nhìn về phía cô, nói: “Văn Văn, cô thật tốt. Chỉ là, cô không sợ đem tôi chiều hư sao?”

“Chiều hư?” Hường Văn Văn nghĩ nghĩ, “Tôi đây liền không cần anh, đi bao dưỡng những người khác.”

Lục Tử Khiêm ánh mắt hơi trầm xuống, trên mặt nổi lên một tia cười tới, nhẹ giọng nói: “Văn Văn, cô thật đúng là bạc tình, tôi cảm thấy tôi có chút tức giận.”

Hường Văn Văn: “.....”

Nhảy bèn ngồi được mùi nguy hiểm, cô lập tức nói: “Đương nhiên, tôi nói đùa. Tử Khiêm anh tốt như vậy, nấu cơm ăn ngon, lớn lên lại đẹp, còn phải làm bánh ngọt cho tôi, tôi mới không bỏ được anh.”

Lục Tử Khiêm liền cười, ngón tay nhéo tay mềm mại của cô nhẹ nhàng xoa, cũng không biết là tin vẫn là không tin.

Một bên Tô Thanh đem một màn này xem ở trong mắt, như có điều suy nghĩ gì nhìn về phía Lục Tử Khiêm —— có lẽ, muốn tiền, vị Lục tiên sinh cũng không nhất định.

Đối phương trong mắt, không thể nhận sai, tuy đối với Hường Văn Văn tình thế bắt buộc, rất rõ ràng, vị Lục tiên sinh này, đối Hường Văn Văn rất có thiện cảm, thậm chí mang theo vài phần tình ý.

Mà Hường Văn Văn đây, sống 23 năm, ngay cả mùi vị tình yêu cũng chưa hưởng qua, giờ hai người gặp nhau, cuối cùng có hại còn không biết là ai.

Nghĩ vậy, Tô Thanh nhin không được cười lên một tiếng, nói: “Lục tiên sinh, về sau đại khái sẽ rất mệt.”

Lục Tử Khiêm cười nói: “Mệt mỗi đi nữa, tôi nghĩ tôi cũng vui vẻ chịu đựng.”

Hường Văn Văn hoàn toàn không hiểu được hai người bọn họ đang nói gì, vẫn là chuyên tâm ăn bánh ngọt của mình.

*

Lục Tử Khiêm cứ như vậy từ từ bước vào trong cuộc sống của Hường Văn Văn, theo lý thuyết coi như là hai người lần đầu tiên ở cùng mái nhà, vậy cũng sẽ phát sinh không ít va chạm, thậm chí sẽ còn có chút khó chịu. Nhưng tình huống như vậy, đối với Lục Tử Khiêm và Hường Văn Văn mà nói hoàn toàn không tồn tại

Từ ngày đầu tiên trọn mắt thấy Lục Tử Khiêm ở trong phòng của mình, Hường Văn Văn liền không có cái gì không thoải mái, phải nói, Lục Tử Khiêm luôn biết làm thế nào làm Hường Văn Văn vui vẻ, cùng anh ở cùng một chỗ, Hường Văn Văn không chỉ có không có chút nào không vui, ngược lại cảm thấy cuộc sống mình quá vui vẻ

Một ngày sáng trưa chiều cơm đều do Lục Tử Khiêm phụ trách, đương nhiên, Hường Văn Văn cũng không phải cái gì cũng không làm, chỉ thanh toán tiền, nhìn Lục Tử Khiêm ở trong phòng bếp bận việc, cô vẫn cảm thấy xấu hổ, cũng sẽ ở bên cạnh làm trợ thủ cho anh, sau đó ném thử đồ anh làm

Buổi chiều sẽ có thời gian trà chiều, Lục Tử Khiêm sẽ làm các loại bánh kiểu Tây, bơ cùng bột mì hoàn mỹ hỗn hợp, quả thực không thể không khen, so với tiệm bên ngoài bánh ngọt anh làm ăn ngon hơn.

Đương nhiên, bánh ngọt, calo trong đó chứa vô cùng nhiều, bởi vậy một tháng lúc sau, Hường Văn Văn mở mắt ra liền phát hiện ra trên bụng mình thịt trở nên mềm như bông. Nói đúng ra, là trở nên càng thêm mềm như bông.

Buổi tối Lục Tử Khiêm thích nhất xoa bóp nơi đó xoa xoa cảm thấy thật mềm, thật dễ chịu.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Đương nhiên, về điều này, vừa mới bắt đầu Hường Văn Văn tự nhiên có chút không quen, về sau hai người cùng giường lâu rồi, cũng tập mãi thành thói quen, đôi khi cô cũng sẽ ở trên người Lục Tử Khiêm sờ một cái, nơi đó xoa một móng.

Thân thể con người thật ấm, thật là làm người mê muội.

Bất quá, đáng người muọt mà, nên Hường Văn Văn cũng vẫn luôn tự tin, cảm thấy chính mình một chút đều không mập. Nhưng, chờ cô đứng ở trên cân, “55kg”, cũng không khỏi hít một hơi thật sâu.

Không hề nghi ngờ, cô béo, gần gũi một tháng này, cô liền béo lên mười cân!

Chờ Lục Tử Khiêm từ dưới lầu chạy bộ xong xong bước trở về, hiếm khi thấy tiểu cô nương ngủ nướng trên giường, mà hôm nay 7 giờ đã dậy ngồi ở trong phòng khách, trên mặt biểu tình rất là nghiêm túc.

Lục Tử Khiêm đầy mặt thắc mắc, đổ chén nước uống lên, hỏi: “Hôm nay sao dậy sớm như vậy?”

Hường Văn Văn ánh mắt u oán nhìn anh, nói: “Đều tại anh, tôi lại béo lên mười cân!”

Mười cân, quả thực là không thể nhận.

Lục Tử Khiêm ồ một tiếng, nói: “Trách không được gần đây tôi ôm cô, cảm thấy thoải mái hơn ”

Hương Văn Văn: “..... Anh còn cười? Tôi béo hơn mười cân vì ai, mười cân!”

Cô cường điệu mười cân này, bày tỏ đây là một con số rất khổng lồ.

Lục Tử Khiêm nhìn tủi lạnh chứa đồ ăn, nghe vậy không thèm để ý nói: “Không phải mười cân sao? Cô béo thành cái dạng gì, tôi đều thích, hơn nữa cô béo cũng càng đẹp mắt, bữa sáng cô muốn ăn cái gì, nếu không ăn bánh chèo áp chảo?”

“Được, bánh chèo áp chảo!” Hương Văn Văn theo bản năng phải trả lời một tiếng.

“.....”

“Không, không ăn bánh chèo áp chảo, tôi muốn giảm béo! anh làm cho tôi ăn trái cây sữa chua là được!”

Lục Tử Khiêm nhướn mày nhìn cô: “Xác định?”

Hương Văn Văn biểu tình thật trầm trọng gật gật đầu: “Tôi xác định.”

Lục Tử Khiêm mỉm cười, thế nhưng cũng không ngăn cô, nói: “Tốt lắm, cô muốn ăn cái này, tôi sẽ làm cho ăn.”

Sau đó chờ bữa sáng lên bàn, trên bàn có hai phần.

Một phần, bánh chèo áp chảo mềm thơm, một phần, sữa chua trộn trái cây.

Hương Văn Văn: “.....”

Cũng không biết là cố ý hay không, bánh chèo áp chảo bị chọc thủng, nhân bên trong hoàn toàn lộ ra. So sánh với sữa chua trắng như tuyết, hai người vừa so sánh như vậy, má ửng đỏ cảm thấy lòng chua xót không dứt.

"Tại sao bữa ăn sáng của anh phong phú như vậy?" Hương Văn Văn không phục.

Ung dung gấp một cái bánh chèo áp chảo cho vào miệng, Lục Tử Khiêm hỏi lại: "Cô giảm béo, chẳng lẽ muốn tôi giảm béo cùng cô? Văn Văn, đối với tôi như vậy, thật bất công."

Hương Văn Văn suy nghĩ một chút, đúng là có chút không công bằng, Nhưng nhìn Lục Tử Khiêm ăn thơm như vậy, cô cảm thấy sữa chua trong miệng không mùi vị.

Lục Tử Khiêm sờ sờ đầu cô, nói: “Ngăn dậm chuyện đi, bắt đầu từ dưới chân, ăn uống điều độ một tháng, khẳng định có thể gầy, cố lên.” Sau đó lại gấp trong miệng một cái bánh chèo áp chảo.

Hương Văn Văn nuốt một ngụm nước miếng, cúi đầu xúc vào trong miệng một khối to sữa chua trái cây, đơn giản mắt không thấy tâm không phiền. Chỉ là, tính nhìn không thấy, nhưng trong không khí bay mùi hương, cũng tức khắc làm cô cảm thấy đồ ăn trong miệng có vị như nhai sáp.

Thật vất vả ăn xong bữa sáng, Hương Văn Văn uể oải đi rửa chén, đi phòng bếp cầm vở vẽ tranh.

Một người mặc tạp dề đầu to Q bản nhân vật con trai, ở hẳn trước mặt bàn đồ ăn hết sức phong phú, đối diện của hắn, đồng dạng Q bản tiểu cô nương trước mặt lại chỉ bày một lọ sữa chua.

Dưới so sánh, quả thực lòng vô cùng chua xót a.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Vòng thượng lưu Thành phố A nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, chuyện Hương Văn Văn bao nuôi một tình nhân nhỏ, mặc dù không thể nào tuyên dương được, nhưng mà mấy chị em từ miệng Tô Thanh đã biết hết.

Lúc Hương Văn Văn ở trong thư phòng vẽ một chút, nhận được điện thoại từ một cô bạn thân, người này họ Cố, kêu Tri Nhạc.

Cố Tri Nhạc người này, nhân sinh đến xinh đẹp, gia thế cũng không tồi, cũng ở trong vòng, bọn họ chơi cũng rất thân, tiểu chớ săn chớ con thay đổi như thay áo. Dựa theo cách Cố Tri Nhạc nói, cái này là biết hưởng thụ, có tiền còn có đàn ông nghe lời, cô liền vui vẻ..

"... Văn Văn ơi ~ "Vừa nhận điện thoại, liền nhớ lại âm thanh ngọt lịm của Cố Tri Nhạc, âm thanh quyến rũ tận xương, nghe giống như đang làm nũng vậy, khiến người nghe mềm nhũn, hận không thể mang tất cả những gì tốt nhất đem đến trước mặt cho cô.

Hương Văn Văn coi như là chị em thân thiết, nghe được thanh âm của Cố Tri Nhạc, trong lòng cũng không nhịn được mềm nhũn.

Đem bút vẽ đặt ở trên bàn, Hương Văn Văn ngồi cái ghế có thể xoay tròn vòng vo hai vòng, nói:" Tri Nhạc, cậu đi du lịch Pháp về rồi à "

Cố Tri Nhạc vui vẻ nói:" Đúng vậy, mình nói cho cậu biết, lần này ở nước Pháp gặp một anh đặc biệt đẹp trai, tóc vàng mắt xanh, giống như thiên sứ vậy."

" Sau đó anh ta liền quỳ dưới váy nữ thân?" Hương Văn Văn cười hỏi.

Cố Tri Nhạc nói:" Thật không có, mình đang cố gắng, tranh thủ làm anh ta mê muội vì mình xinh đẹp."

Hương Văn Văn cười, không hỏi Tri Nhạc xem muốn bạn trai thế nào, Cố Tri Nhạc tin tưởng và chấp hành câu sớm tụ sớm tan, nói không chừng một giây trước còn cùng người yêu đến chết đi sống lại, giây tiếp theo liền đối với đối phương không có hứng thú.

Dựa theo như lời Tô Thanh, Cố Tri Nhạc chính là một con ngựa hoang tràn đầy hoang dã, nếu muốn thuần phục được, cũng không có đơn giản như vậy.

Bên kia truyền đến sột sột soạt soạt, sau đó là tiếng rót nước, Cố Tri Nhạc uống một ngụm nước, nói: "Mình nói này, tối hôm qua ở trên đường mình gặp một tên ngu xuẩn, đi xe dám vượt qua xe mình, còn gây hấn mình, lão nương mà anh ta có thể khiêu khích "

" Sau đó thì sao?"

"Sau đó mình trực tiếp lái xe đâm vào đuôi xe của anh ta, để cho anh ta trước mặt mình dừng một chút, quả thực giống như khổng tước xòe đuôi vậy, xe cùi của hắn đứng trước mặt lão nương không biết xấu hổ sao?" Cố Tri Nhạc giọng nói tràn đầy khinh thường, siêu xe nào Cố Tri Nhạc cô chưa thấy qua?

"Cậu tính tình cũng quá bạo đi, nếu bọn họ xuống xe tới tìm cậu gây phiền toái làm sao bây giờ?" Hương Văn Văn nghĩ đến cảnh tượng đó, liền kinh sợ không được, cũng rất bội phục dũng khí Cố Tri Nhạc.

Cố Tri Nhạc không thèm để ý nói: "Bọn họ thật sự tới tìm mình gây phiền toái, chẳng lẽ mình còn sợ bọn họ sao? Xe lão nương, lấy mười chiếc xe kia của anh ta mua, cũng không đủ."

Xe của Cố Tri Nhạc, Hương Văn Văn cũng biết đến, chính là bản số lượng có hạn, giá cả hơn ngàn vạn.

"Cuối cùng cảnh sát tới, mình không kiên nhẫn cùng bọn họ dây dưa, kêu luật sư tới cùng bọn họ nói." Cố Tri Nhạc nói nhện không được xoa xoa ấn đường, chính là tối hôm qua vì vụ nháo này nên đến chậm chút, làm hại đầu cô đến bây giờ có chút đau.

Hương Văn Văn nhện không được cười, Cố Tri Nhạc cho tới nay thích nhất chính là gây chuyện.

"Đúng rồi, mình nghe Tô Thanh nói cậu bao nuôi tiểu chó săn? Thế nào, tiểu chó săn cảm giác như thế nào? Còn có, việc kia anh ta được không? Có phải làm người muốn chết?" Cố Tri Nhạc không biết xấu hổ, há mồm nói ra nói liền làm người khác ngại.

Hương Văn Văn bị Tri Nhạc nói được nhện không được bùng kín mặt, nhện không được nói: "Người một nhà, đừng mở miệng nói như vậy."

Cố Tri Nhạc hừ hai tiếng, nói: "Ồ trước mặt mình, cậu còn thẹn thùng gì?"

Nói xong, Tri Nhạc nhớ tới cái gì, đứng thẳng người, nói: "Hai người, còn chưa gì đó chứ?"

Hương Văn Văn trầm mặt.

Cố Tri Nhạc dở khóc dở cười, hỏi: "Hai người không nhẽ yêu nhau thuần khiết?"

"....."

"Vậy bình thường làm cái gì?"

"Làm cái gì?" Hương Văn Văn đếm trên đầu ngón tay, "Không có gì hay á, ăn cơm xong uống trà trưa, sau đó buổi tối ngủ.Cậu không biết, tay nghề Lục Tử Khiêm cực tốt, làm điểm tâm cũng đặc biệt ăn ngon. Mới một tháng, mình đã bị nuôi béo lên mười cân, đây chính là mười cân đó."

Cố Tri Nhạc xem như phục nàng, nói: "Cậu xài số tiền lớn bao nuôi tình nhân nhỏ, chính là vì đối phương cho người làm điểm tâm, nấu cơm ăn? Vụ làm ăn này thật là thua thiệt quá."

Hương Văn Văn tưởng tượng, giống như còn thật là có chút thua thiệt, chính là ngẫm lại muốn cùng Lục Tử Khiêm làm cái gì cái gì, cô cảm thấy cả người nóng bừng.

"Văn Văn, cậu như vậy không được a." Cố Tri Nhạc lời nói thâm thúy nói, "Cậu phải ở trước mặt tình nhân nhỏ bày ra một bộ cậu là người đầy kinh

nghiêm chứ, nếu không sẽ bị tình nhân nhỏ coi thường cho."

Hương Văn Văn lập tức khiêm tốn thỉnh giáo: “Vậy mình nên làm cái gì bây giờ?”

“Cái này sao.....” Cố Tri Nhạc cân nhắc một chút, “Cậu trước tiên lên mạng tìm người giúp đỡ, sau đó học hỏi.”

Hương Văn Văn nghiêm túc gật đầu, đem lời Cố Tri Nhạc đặt ở trong lòng, đây có thể đều là kinh nghiệm quý báu.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhút Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Chờ cúp điện thoại, Hương Văn Văn liền bắt đầu suy nghĩ đi đâu tìm người giúp đỡ bây giờ. Trên mạng hiện tại là thời kỳ nghiêm khắc, nếu muốn tìm đến người giúp đỡ, có hơi khó khăn, cũng không tính khó khăn, nhưng cũng không phải dễ dàng như vậy. Đặc biệt bản thân Hương Văn Văn đối những việc này không tính là biết, trong nháy mắt có chút không biết nên làm cái gì bây giờ.

Ở trên mạng lục soát thật lâu, cô rốt cuộc quyết định thêm WeChat, mở WeChat ra, tìm tài số WeChat, sau đó gửi lời mời kết bạn. Làm xong loạt động tác, cô hít vào một hơi thật sâu

Rất nhanh, đối phương liền đồng ý kết bạn.

Hương Văn Văn ngượng ngùng xoắn xít, nhắn cho đối phương một cái tin: “Nghe nói, nơi này có tài nguyên?”

Đầu kia cũng rất nhanh trả lời cô: “Chào, đúng vậy, chị muốn dạng gì? Quốc nội nước ngoài, Châu Âu Đông Phương, nam nữ nam nam? chị muốn dạng gì, nơi này tôi cái gì cũng có!”

Sau đó Hương Văn Văn khiêm tốn thỉnh giáo, dưới sự chỉ đạo ở đối phương, lựa chọn một văn kiện tài nguyên.

Download tốt văn kiện, Hương Văn Văn trong lòng có chút khẩn trương lại có điểm hưng phấn, không ché con chuột, lén lút hướng kia bên trên một chút.

“Tôi cắt chút trái cây, cô có muốn ăn hay không?”

Thư phòng môn đột nhiên bị người từ bên ngoài mở ra, phía sau cửa xuất hiện bóng người Lục Từ Khiêm, một đôi chân dài trực tiếp đi vào.

Hương Văn Văn nháy mắt liền luống cuống, đóng thật nhanh cửa sổ trên thanh công cụ, cố gắng trấn định ngồi ở chỗ kia, nói: “A..... Anh, anh đặt ở kia đi, chờ một chút nữa tôi ăn.”

Tiểu cô nương lớn như vậy không biết nói dối thế nào, trên người không đúng Lục Từ Khiêm liếc mắt một cái liền nhìn ra

Nhìn không được híp híp mắt, Lục Từ Khiêm hỏi: “Văn Văn, cô vừa rồi đang làm cái gì?”

“Hà?” Hương Văn Văn ừ một tiếng, “Tôi đương nhiên đang vẽ tranh, tháng này phác thảo tôi còn chưa có vẽ xong.”

“Thật sự?” Lục Từ Khiêm hỏi lại.

Hương Văn Văn dùng sức gật đầu, như thuyết phục Lục Từ Khiêm, lại như là lại thuyết phục chính mình: “Đương nhiên là thật.”

“Vậy tôi nhìn xem cô vẽ cái gì.” Đem trái cây để ở trên bàn trà, Lục Từ Khiêm bước nhanh đi tới.

Hương Văn Văn càng luống cuống, vội vàng cự tuyệt nói: “Đừng, không có gì đẹp.”

Lục Từ Khiêm cười tùm tùm nhìn nàng, hỏi: “Văn Văn, cô có phải làm chuyện chuyện người khác không thấy được?”

“Tôi không có!” Lời vừa nói ra khỏi miệng, Hương Văn Văn liền phát hiện thanh âm quá lớn, lập tức chốt dạ xem xét liếc mắt nhìn Lục Từ Khiêm, túng đến không chịu được, nhỏ giọng nói, “Tôi cái gì cũng không làm sao.”

Lục Từ Khiêm đã đi tới, liếc mắt một cái liền thấy tên trên cửa sổ, tên video vừa thấy liền không phải video đứng đắn rồi.

Lục Từ Khiêm lập tức ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Hương Văn Văn, nói: “Nguyên lai Văn Văn là đang xem video a,, tôi cũng tới cùng cô cùng nhau nhìn xem, nhìn xem video gì làm cô xem vui vẻ đến vậy?”

Tôi còn không có nhìn!

Hương Văn Văn đem vùi đầu nơi tay cánh tay, trong lòng chửi thầm, lộ ở bên ngoài lỗ tai hoàn toàn hồng thắm.

Video mở ra, ấn xem.

Theo mở đầu truyền đến tiếng nhạc hết sức vui mừng.

“Các vị khách, các bằng hữu thân ái, chúc mọi người mùa xuân tốt đẹp!”

Hương Văn Văn: “.....”

Lục Tử Khiêm: “.....”

Đột nhiên ngừng đầu lên, Hương Văn Văn về mặt đầy mơ màng nhìn trong máy tính đang mở video, ăn mặc hết sức vui mừng mở tiệc tối.

Hương Văn Văn?

Lục Tử Khiêm: “..... Hóa ra Văn Văn thích xem liên hoan tiệc tối a?”

Hương Văn Văn nỗ lực mỉm cười: “Còn..... Khá tốt, anh không cảm thấy, rất thú vị sao? Hoàn toàn có thể cảm nhận được mùa xuân vui mừng cùng vui sướng.”

Lục Tử Khiêm nhìn cô ánh mắt tức khắc như đang nhìn cái gì không bình thường vậy.

“..... Vậy cô chậm rãi xem, tôi đi làm việc, buổi chiều trở về tôi sẽ mua thức ăn trở về.” Nói xong, Lục Tử Khiêm xoay người đi ra thư phòng, còn như là sợ quấy rầy hứng thú Hương Văn Văn xem đêm xuân, nhẹ nhàng đóng cửa.

Chờ Lục Tử Khiêm vừa rời đi, Hương Văn Văn trên mặt biểu tình vừa thu lại, kéo video tiến độ điều vẫn luôn kéo đến cuối cùng. Sau đó cô phát hiện, này TMD (chửi) chính là một video đêm xuân,

Không tin là chỉ có video đêm xuân, Hương Văn Văn tức giận phát hiện, phát hiện bên trong tất cả đều là liên hoan tiệc tối, một cái t hạt giống, toàn bộ đều là liên hoan tiệc tối.

Đi con mẹ nó toàn liên hoan tiệc tối!

Hương Văn Văn nhìn không được bạo vắng tục.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Đem tất cả video trong máy tính đều mở ra nhìn một cái, Hương Văn Văn không thể không thừa nhận, đều là liên hoan tiệc tối,

Cả người đều đòi Hương Văn Văn tức khắc sống không còn gì luyến tiếc, không nhìn được đem trái cây mà Lục Tử Khiêm đưa tới ăn, vừa rồi bụng còn trống lập tức liền thỏa mãn.

Cách!

Cũng không biết này trái cây là Lục Tử Khiêm ở đâu mua, hương vị thật là ngon!

Ăn uống no đủ, tâm tình khá hơn nhiều, Hương Văn Văn cho chính mình phấn chấn tinh thần, tiếp tục vẽ tranh. Cô ở trên mạng còn vẽ một bộ truyện tranh, mỗi tháng đúng giờ giao bản thảo, tháng này phác thảo, cô mới hoàn thành hơn một nửa, chính là tháng này đều qua đi hơn phân nửa, lại không nỗ lực, sợ là ở cuối cùng mấy ngày đều phải tăng ca thêm giờ đuổi.

Bộ truyện tranh này nói về một đại tiểu thư có tiền hàng ngày hống hách làm trời làm đất, sau đó tìm được một bạn trai là tổng tài bá đạo, bộ truyện tranh hết sức đơn giản thô bạo, kêu [[Đại tiểu thư]

Hương Văn Văn phong cách thuộc phái tình tế, bút pháp thập phần sạch sẽ, cô học đại học chính là học vẽ tranh, vẽ tranh năng lực đó không nói đến, dưới ngòi bút vẽ ra tới thế giới, rất nhiều cảnh tượng càng là mỹ đến làm vô số người kinh ngạc cảm thán, ngay cả nhân vật cũng vẽ đến thập phần tinh tế. Ở trên mạng, cô có rất nhiều người sùng bái, vô số người đối tranh cô vẽ đều là khen không dứt miệng.

Về một buổi trưa về ra được nội dung hai chương, Hường Văn Văn cảm thấy cổ có chút mỏi, còn có chút mệt, nhìn không được ghé vào trên bàn nghỉ ngơi, không nghĩ tới bất tri bất giác liền ngủ rồi.

Thư phòng điều hòa mở nhiệt độ hơi lạnh, chờ Lục Từ Khiêm trở về, vừa mở cửa thư phòng ra, liền thấy cô cau mày ghé vào trên bàn, cả người lạnh đến co lại thành cục bông rồi.

Lục Từ Khiêm: “.....”

Nhìn không được lác lác đầu, anh trực tiếp duỗi tay đem người ôm lên. Hơn một tháng, Hường Văn Văn đã sớm quen thuộc hương vị của anh, bị bế lên tới chỉ là tràn đầy ý lại cọ cọ bờ vai của anh, bản năng hướng trên người anh nhích lại gần, ngủ càng thơm.

Cửa thư phòng đóng lại, anh trực tiếp ôm người đi vào phòng ngủ, phòng ngủ trải mao nhưng nhưng, chân đạp lên bên trên, kia kêu một cái mềm, một chút tiếng vang đều không có.

Đem người thả trên giường, Hường Văn Văn mơ mơ màng màng tỉnh lại, lời kéo tay Lục Từ Khiêm không bỏ.

“Buồn ngủ quá, Lục Từ Khiêm, cùng nhau ngủ trưa đi.” Tiểu cô nương còn mơ hồ, vừa mở miệng thanh âm mềm như bông, ngọt ngào, giống như là đang làm nũng vậy.

Lục Từ Khiêm bị cô ôm eo, chỉ có thể nằm nghiêng ở trên giường, điều chỉnh một chút tư thế, làm cô ngủ càng thoải mái.

“Tôi muốn đi làm cơm chiều, cô tự ngủ đi.” Anh thấp giọng nói.

Hường Văn Văn ôm eo anh không buông tay, đầu nhỏ lác lác, đem đầu hướng trong lòng ngực càng sâu chôn, lẩm bẩm nói: “Không cần, không có anh, tôi ngủ không thoải mái, chúng ta buổi tối kêu cơm hộp đi, bằng không ăn mì cũng được.”

Lục Từ Khiêm còn muốn nói cái gì, Hường Văn Văn lập tức hung hăng nói: “Tôi nói không cần liền không cần, anh không nghe lời tôi nói, tôi không cho anh tiền, tôi mới là người kim chủ đại đại.”

Giọng nói kia, vậy kêu là một kim chủ to.

Lục Từ Khiêm bị cô chọc cười, nói: “Được rồi, tôi đây liền bồi cô ngủ một giấc đi.”

Hường Văn Văn tức khắc liền cao hứng, ôm gối ôm thịt người ấm nóng, rất mau lại ngủ tiếp. Giấc ngủ này vừa thơm vừa dễ chịu, chờ lúc tỉnh lại, trời đã tối thui, sau đó cô phát hiện, mình thật giống như bị cầm.

Lục Từ Khiêm không ở trên giường, Hường Văn Văn cầm di động xem Weibo, trên Weibo cô có tổng cộng hai cái, một cái về tranh, một cái viết văn, hiện giờ cái nào cũng thúc giục.

Kính sợ nên bình luận cũng không dám xem, chỉ sợ nhìn thấy cái gì đuổi giết muốn gửi dao chém, sẽ làm Hường Văn Văn thập phần chột dạ, cho nên cô bịt tai trùm chuông, không phát hiện đó chính là không biết.

Chơi trong chốc lát di động, Hường Văn Văn lúc này mới ăn mặc áo ngủ đi xuống lầu.

Phòng khách đèn đuốc sáng trưng, Lục Từ Khiêm ngồi ở phòng khách trên sofa cầm iPad không biết đang xem cái gì, nghe được động tĩnh anh ngẩng đầu lên, nói: “Cô tỉnh, vậy cô ngồi một lát, tôi đi phòng bếp đem cơm chiều mang sang ra.”

Hường Văn Văn ừ một tiếng, kéo dép lê lộc cộc ngồi xuống bàn ăn trước, sau đó đến là một phần salad hoa quả.

Hường Văn Văn: “??”

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Nhìn thoáng qua Lục Từ Khiêm trước mặt phong phú bốn mặt một canh, cô cảm thấy không thể tin tưởng, nàng mới là kim chủ trả tiền được không, Lục Từ Khiêm như vậy đối cô? Sẽ không sợ cô không cho tiền?

Lục Từ Khiêm cười tủm tỉm nhìn qua, nói: “Văn Văn, cô đừng có hung ác trừng mắt nhìn tôi, tôi làm đồ ăn có cái gì không hài lòng sao?”

Hường Văn Văn rụt rụt cổ, nhỏ giọng nói: “Anh, vì cái gì anh ăn bữa tiệc lớn, tôi ăn salad, quá không công bằng.”

Thong thả ung dung ăn một miếng cánh gà chiên Coca, Lục Tử Khiêm hỏi ngược lại: “Không phải cô nói muốn giảm béo sao? Văn Văn a, cô mới ăn uống điều độ sáng sớm thôi, giảm béo thứ này, không thể bỏ dở nửa chừng, ngoan a!”

Lý do quá cường đại, ta thể nhưng không thể phản bác!

Hương Văn Văn trong lòng ghen khuất, nhìn Lục Tử Khiêm ăn cơm ăn đến thom ngào ngọt, càng cảm thấy đến nuốt không trôi.

Siêu cấp không cao hứng!

Khó có thể nuốt xuống đem một chén salad hoa quả ăn xong, Hương Văn Văn liền đổi với kia một bát hầm xương sườn chảy nước miếng, xương sườn hầm bắp ngô hầm đến nhừ, ăn lên hương vị miễn bàn nhiều

Tuy rằng ăn thịt sẽ béo, nhưng là ăn một bắp cũng không sao nhĩ? Nếu có thể lại uống một chén canh, vậy càng tốt!

Nghĩ, Hương Văn Văn do do dự dự mở miệng, nói: “Lục Tử Khiêm, tôi muốn ăn bắp ngô.”

Lục Tử Khiêm nhìn cô một cái, Hương Văn Văn chợt dạ nói: “Tuy rằng giảm béo, nhưng là, nhưng là bắp ngô cũng sẽ không tăng nhiều mỡ, anh nói có phải hay không?”

Chính là như vậy một cái bắp ngô không biết có hút bao nhiêu dầu mỡ rồi, sợ là so thịt ăn lên càng làm cho người béo phì.

“Cô nói đều đúng, vậy cô có thể gặm hai cái bắp ngô.” Lục Tử Khiêm nói.

Lấy được đồng ý của anh, Hương Văn Văn lập tức tựa như tìm được rồi đồng minh, tin tưởng không nghi ngờ, vui vẻ rạo rục nói: “Đúng vậy, tôi gặm hai cái trước.”

“Oa ô!” Nàng một miếng đi xuống, gặm một cái cùi bắp lộ miếng to.

Hương Văn Văn ăn đến quả thực ngon đến khóc, thật là siêu mỹ vị!

Liền gặm bốn khối bắp, cô chưa đã thèm liếm liếm môi, thập phần thèm nói: “Tôi muốn uống một chén canh, canh lại không phải thịt, khẳng định sẽ không mập lên.”

Lục Tử Khiêm: “.....”

Lại uống thêm một chén canh, Hương Văn Văn lúc này mới cảm thấy dạ dày mới no. Salad hoa quả, sao có thể so với đồ ăn, căn bản là không đủ no đi.

Lục Tử Khiêm hỏi nàng: “Còn muốn ăn sao?”

Hương Văn Văn lắc đầu: “Muốn giảm béo, không ăn không ăn.”

Lục Tử Khiêm cười cười, nhìn quá thân mình, nhéo mặt cô, hôn một cái, còn có một mùi hương canh xương sườn canh.

Hương Văn Văn kỳ thật không có ăn no, mấy khối bắp ngô kia tính ra chỉ là một bắp thôi, sau đó một chén salad hoa quả, một chén canh, căn bản là chỉ có thể lót bụng. Chính là, cô muốn giảm béo a, tuyệt đối không thể lại béo lên, lại béo lên cô không thể mặc váy đi dạo phố nữa

Cô nhất định phải đem sự nghiệp giảm cân tiến hành đến cuối cùng.

Đương nhiên, tương tượng là rất tốt đẹp, nhưng hiện thực lại rất tàn khốc, chờ tới rồi buổi tối, cô bị đói làm cho tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Cả buổi tối bị đói làm cảm giác đó là thật sự không dễ chịu, trong bụng trống rỗng, cảm giác dạ dày toàn nước chua thật khó chịu.

Thật là đói, thật là nhớ thịt.....

Trong bóng tối, Hương Văn Văn lặng lẽ nuốt một ngụm nước miếng, đã đói tới mức bụng ừng ục kêu, trong phòng ngủ hết sức rõ ràng. Theo lý thuyết, ngủ rồi sẽ không cảm giác được đói bụng, nhưng đối với Hương Văn Văn đó là một chút tác dụng đều không có, ngủ rồi đều có thể bị chính mình đói tỉnh.

Đói a đói a đói!

Ở trên giường lật qua tới lật qua đi, Hường Văn Văn hoàn toàn hoàn toàn không cách nào bỏ qua cái đói bụng truyền tới.

Một bàn tay duỗi lại đem cô ôm ở trong ngực, Lục Tử Khiêm thấp giọng hỏi: “Đói bụng?”

Hường Văn Văn cảm thấy có chút ngượng ngùng, bị đói tình gì đó, nghe tới thật sự là quá mất mặt, bởi vậy mạnh miệng nói: “Không, không có đói.....”

Chính là vừa nói xong, bụng lập tức không cho cô mặt mũi ục ục kêu một lớn tiếng.

Hường Văn Văn: “.....” Ngươi lại không thể không chịu thua kém?

Lục Tử Khiêm đè nén cười một tiếng, cười đến lỗ tai Hường Văn Văn bắt đầu nóng lên, cả buổi tối, vừa mới từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại nam nhân thanh âm trầm thấp mà khàn khàn, nghe tới thật phần gọi cảm, quả thực làm thanh khổng hoàn toàn không cách nào tự kiềm chế.

Mà vừa lúc, Hường Văn Văn chính là cái trọng độ thanh khổng.

Sột sột soạt soạt thanh âm vang lên, Lục Tử Khiêm duỗi tay bật đèn đầu giường lên, nói: “Tôi đi phòng bếp lấy cho cô đồ ăn, vừa vặn ngày hôm qua ta mới vừa làm một ít bánh quy nhỏ.”

Hường Văn Văn ngồi dậy, nói: “Không cần, cả buổi tối, quá phiền toái.”

Lục Tử Khiêm đã xoay người xuống giường, hần nói: “Đói bụng, sợ nửa ngày đều ngủ không được, vẫn là ăn chút gì đó.”

Hường Văn Văn nói: “Tôi dậy cùng anh cùng đi.”

Hai người ăn mặc giống nhau, cùng đi đôi dép lê con thỏ đi xuống lầu, Lục Tử Khiêm trực tiếp đi vào phòng bếp, một bên duỗi tay đem tay áo xắn lên, lộ ra khảm thật có lực, một bên nói: “Tôi nấu cho cô ít mì, tôi nhớ rõ từ lạnh sốt cả chua hai ngày trước còn có thừa, tôi làm chén mì Ý đi.”

Vừa nói., anh bật bếp lên, cho nước vào nồi. Chờ nước nấu sôi, lại đem mì Ý ném đi vào. Chờ mì Ý nấu chín, trực tiếp đem mì vớt ra, cho nước sốt cả chua lên.

Hường Văn Văn vốn dĩ đã đói bụng, ngửi thấy mùi thơm, cô nhịn không được lập tức chạy tới.

Mì Ý nóng hôi hổi mì không bị nát, bị chua ngọt sốt cả chua hòa vào, Hường Văn Văn ăn một ngụm, cảm giác cả người cảm động phát khóc.

Như thế nào ăn ngon như vậy?

Lục Tử Khiêm uống một ngụm nước, xem cái dạng này, nhịn không được thở dài, chống cằm nói: “Vi giảm béo, cô đem chính mình biến thành cái dạng này, chính mình không cảm thấy đau lòng, tôi nhìn thấy đau lòng. Còn ăn uống điều độ giảm béo cô lại không sợ làm dạ dày mình đói à, còn hại thân thể.”

“Anh không hiểu, hết thấy vì cái đẹp.” Hường Văn Văn cắn mì sợi, đem trong miệng mì sợi nuốt đi xuống, mơ hồ không rõ nói.

Lục Tử Khiêm nghiêm túc đánh giá cô, nói: “Chính là tôi cảm thấy cô hiện tại liền rất xinh đẹp, nở nang lại không gầy, hơn nữa con gái, trên người phải có thịt mới đẹp, bằng không gầy như que củi, bẻ lên tới xúc cảm cũng không tốt.”

Hường Văn Văn ánh mắt hoài nghi nhìn anh, hỏi: “Anh thật cảm thấy hiện tại tôi rất đẹp?”

Lục Tử Khiêm gật đầu, nói: “Nếu thật muốn giảm béo, không bằng buổi sáng đi theo tôi chạy bộ, lại khỏe mạnh, còn có thể rèn luyện thân thể của mình.”

Hường Văn Văn tức khắc có chút chần chừ: “Phải dậy sớm.....”

“Cứ quyết định như vậy!” Lục Tử Khiêm đã đánh nhịp quyết định.

Hường Văn Văn nỗ lực vì chính mình tranh thủ: “Tôi cảm thấy tôi không dậy nổi, không, khẳng định không dậy nổi.”

Lục Tử Khiêm không để bụng: “Không quan hệ, tôi sẽ kêu cô rời giường. Tốt, ăn nhanh lên đi, nửa đêm rồi.”

Hường Văn Văn: “.....”

Ngày hôm sau 6 giờ Hường Văn Văn bị gọi dậy. Người bên cạnh đã dậy đi đánh răng rửa mặt, cô vô ý thức ở bên cạnh sờ sờ, không có sờ thấy người, sau đó thân mình vừa chuyển, đem chân cuốn quanh người chỉ lộ đôi mắt.

Chờ Lục Tử Khiêm vệ sinh xong, trở về ở trên giường nhìn đến chính là một quả cầu, là một quả cầu mềm mại. Cũng không biết Hường Văn Văn làm thế nào để biến thành tư thế này, cô ngủ như vậy không sợ mình không thở nổi?

Lục Tử Khiêm trong đầu hiện lên như vậy một ý niệm, đi qua đi duỗi tay gọi người rời giường.

“Văn Văn, Văn Văn, rời giường. ....”

Hắn đẩy đẩy viên cầu, viên cầu không dao động.

Lục Tử Khiêm: “.....”

Liên tục kêu chừng mấy tiếng, trong chăn tiều cô nương một chút động tĩnh đều không có, Lục Tử Khiêm hai mắt híp một cái, duỗi tay bắt lấy một góc chăn, sau đó dùng sức một kéo một cái

Tiểu mỹ nhân xinh đẹp dưới chăn mềm nhũn, mỹ nhân da thịt trắng tuyết, cả người cuộn tròn thành một đoàn,, khuôn mặt nhỏ nhắn ngoan ngoãn, giống như búp bê vậy.

Lúc ngủ cô mặc quần áo ngủ rộng thùng thình, khi ngủ làm xộc xệch, lộ ra cánh tay trắng như tuyết còn có bắp chân, thật là muốn chọc mù mắt người ta.

Cô cứ như vậy nằm ở trên giường, quả thực giống như không tiếng động mời.

Lục Tử Khiêm hầu kết trên dưới lẫn lộn một chút, quỳ một gối ở trên giường, đem thân mình đè lên.

“..... Lại không dậy nổi giường, tôi đây liền hôn cô.” Anh thấp giọng nói.

Hương Văn Văn: “.....”

Lục Tử Khiêm được như ý cười một tiếng, nếu không có cự tuyệt, anh sẽ không khách khí.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Giống như là ở hương thụ mỹ thực vậy, ăn chậm nhai kĩ, nếu là trực tiếp một ngụm liền nuốt vào, mỹ thực không còn vị ngon, đó là cách làm ngu xuẩn nhất.

Hương Văn Văn má lúm đồng tiền chỉ có một bên, cười rộ lên rất sâu, ngọt ngào,.

Cuối cùng, Lục Tử Khiêm hôn lên môi đỏ mọng của cô.

Hương Văn Văn môi thật mê người, hơn nữa thật no đủ. Lúc đầu hôn môi chỉ là khẽ hôn, lướt qua liền ngừng, sau đó Lục Tử Khiêm hôn càng sâu. Hương Văn Văn lại không phải người chết, bị người hôn như vậy, nơi nào có thể không có phản ứng.

Chỉ là, hôn môi như vậy cũng rất thoải mái. Bởi vậy, coi như là tỉnh lại, cô cũng chỉ là nhắm mắt lại, duỗi tay ôm lấy cổ Lục Tử Khiêm đáp lại anh.

Hai người đều là nam nữ trưởng thành, hơn nữa Hương Văn Văn lại có chút mờ ám, lau súng cướp cò đó là chuyện không thể tránh được.

Chờ trong phòng hết thấy thở bình thường lại, Hương Văn Văn cả người toàn mồ hôi ghé vào trên giường, tóc ướt dán ở trên má, cảm giác cả người đều mới

“..... Em vẫn là khuyết thiếu rèn luyện, mới một lát liền chịu không nổi.” Lục Tử Khiêm nói, trên mặt cười tủm tỉm, tuy rằng không có thể đi chạy bộ, nhưng là nếm được đồ ngon, hiện tại tâm tình anh rất tốt.

Hương Văn Văn lấy gối đầu đập anh, đập người mà cũng mềm như bông, cô xấu hổ và giận dữ nói: “Không cho nói chuyện.”

Lục Tử Khiêm cùng cô nằm chung một chỗ, cười nói: “Thẹn thùng?”

Hương Văn Văn nỗ lực làm chính mình không như vậy chột dạ, nói: “Ai thẹn thùng, em chính là thân kinh bách chiến.” Nhớ trước đây, cô viết truyện người lớn, Lục Tử Khiêm còn không biết ở đâu.

Lục Tử Khiêm hơi hơi híp mắt, kéo dài quá thanh âm nói: “Thân kinh bách chiến * a ~”

* kinh nghiệm đầy mình

Hương Văn Văn đem mặt chôn ở trong khuỷu tay, nói: “Em chính là viết vô số truyện người lớn.”

“.....《 tổng tài yêu bí thư 》, 《 sơn trại lão đại cùng áp trại phụ nhân ba lượng sự 》, 《 văn phòng tình yêu 》?” Lục Tử Khiêm liên tiếp nói ra vài tên

truyện.

Hương Văn Văn quay đầu trừng lớn đôi mắt nhìn anh.

Lục Tử Khiêm cười nói: “..... Em đây kinh nghiệm đầy mình hử, anh đã tí mĩ đọc qua.”

Hương Văn Văn xấu hổ, nói: “Anh đi ra.”

Lục Tử Khiêm thật sự nhịn không được cười, nhặt quần áo lên mặc, nói: “Anh đi làm bữa sáng, em hôm nay nên ăn chút thanh đạm.”

Nói, anh đi ra khỏi phòng ngủ, nhẹ nhàng đóng cửa lại, cho Hương Văn Văn không gian riêng.

Chờ Lục Tử Khiêm vừa đi, Hương Văn Văn lập tức ôm gối đầu ngồi dậy, đấm ngực dậm chân.

Vì không đi chạy bộ, cô liền đem mình đi bán, cô còn chưa xem video, không có học được kinh nghiệm, cứ như vậy mơ màng hồ đồ cùng người ta ngủ.

, Hương Văn Văn vuốt bụng, nói: “Đói bụng. ....”

Không ăn bữa sáng còn “Vận động” ban ngày, có thể không đói bụng sao, tối hôm qua nửa đêm ăn khuya, toàn bộ đều tiêu hóa hết. Lướt lướt từ trên giường bò dậy, Hương Văn Văn đi đánh răng rửa mặt, chuẩn bị đi xuống lầu ăn bữa sáng.

(Hai người thân mật rồi nên mình để anh em cho tình cảm nha)

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Giữa hai người sau khi trải qua tiếp xúc thân mật, không nghi ngờ chút nào, sống chung càng lúc thân mật, Hương Văn Văn cũng không biết phải hình dung như thế nào về loại cảm giác này, cô chỉ có thể xúc động.

Có tiền thật tốt!

Sớm biết có tiền có thể chơi như vậy, cô đã sớm chơi như vậy.

Cố Tri Nhạc biết cô cùng Lục Tử Khiêm rốt cuộc thoát khỏi yêu nhau thuần thuần, không còn đắp chăn nói chuyện phiếm nữa, gọi cho cô để chúc mừng, còn có Tô Thanh, gọi hai người tới nhà vì cô ăn mừng ăn mừng.

"Nếu không đi ăn bên ngoài đi, nấu cơm cũng rất phiền toái." Hương Văn Văn trong ngực ôm con thỏ, đưa tay nắm lấy tai thỏ mềm nhũn, mở miệng nói.

Cố Tri Nhạc, nói: "Không phải cậu khoe Lục Tử Khiêm nhà cậu nấu ăn ngon thế nào sao, mình muốn nếm thử, mình cùng Tô Thanh cũng nói chuyện rồi, vừa vận nhân cơ hội nếm thử tay nghề Lục Tử Khiêm xem sao."

Hương Văn Văn vẫn cảm thấy rất phiền toái, nhất là đối với Lục Tử Khiêm mà nói, còn phải chiêu đãi hai người, cô sợ anh mất hứng.

"Không có sao, để cho Tô tiểu thư cùng Cố tiểu thư tới đi, các cô ấy đều là bạn tốt của em, không phải sao?" Lục Tử Khiêm lên tiếng, nghe được Hương Văn Văn nói, đại khái đoán được đối diện đang nói gì.

Hương Văn Văn tắt điện thoại, đứng ở trên sofa nhào vào trên lưng Lục Tử Khiêm, bị anh chống lên người đi phòng bếp rửa quả nho.

"Có thể rất phiền toái đấy?" Cô gác đầu trên vai Lục Tử Khiêm, thấp giọng hỏi.

Lục Tử Khiêm đem tủ lạnh đóng lại, duỗi tay vịn vòi nước, mở ra vòi nước tẩy quả nho, nghe vậy cười nói: "Không ngại, anh tính làm lâu, chỉ cần cho đồ ăn vào, nước dùng cũng dễ làm, căn bản không tốn sức."

"Ăn lâu?" Hương Văn Văn hai mắt sáng ngời, "Em đã lâu không ăn lâu."

Lục Tử Khiêm đem rửa sạch quả nho thả một quả vào miệng cô, hỏi: "Ngọt không?"

Hương Văn Văn dùng sức gặm đầu: "Ngọt!"

Lục Tử Khiêm gặm đầu, nói: "Kia lần sau có thể ở nhà anh ta mua trái cây, anh còn làm một thẻ hội viên có thể dùng thật lâu."

Tô Thanh cùng Cố Tri Nhạc buổi tối muốn tới, trong nhà tích trữ không đủ, Hường Văn Văn liền cùng Lục Tử Khiêm đi siêu thị mua đồ ăn.

“Đợi chút, để anh gọi người mang xương bò với thịt bò tới, siêu thị không tươi.” Lục Tử Khiêm nhìn thoáng qua tủ lạnh thịt, cau mày, trực tiếp vứt bỏ ý tưởng mua thịt trong siêu thị.

Những người này cũng không biết cắt thịt ở tủ lạnh đã bao lâu, đều thành cương thi thịt. Như vậy thịt, mặc kệ là hương vị vẫn là thịt không tươi, nên không ngon.

Hường Văn Văn cái hiểu cái không gật đầu, lại có chút tò mò hỏi: “Anh có bạn trong chăn nuôi à?”

Lục Tử Khiêm mỉm cười, cúi đầu nhấn tin, ngẩng đầu lên nói: “Không sai biệt lắm, nhà anh ta là chuyên bán cái này.”

Đang ở văn phòng Triệu Đình nhin không được hết xì, một bên xoa ngứa cái mũi, một bên nói thầm nói: “Là ai đang sau lưng ta nói vậy?”

Tri Nhạc Ký, toàn bộ thành phố A xã hội thượng lưu ai không biết, nhà này tuy rằng là bán thịt, nhưng toàn thịt cao cấp, thịt bọn họ cũng không phải là người muốn ăn là có thể ăn, giá tiền còn đắt hơn. Thời gian lâu rồi, có thể ăn được hay không thịt Tri Nhạc Ký, đều phải cân nhắc tiêu chuẩn thân phận cá nhân.

Tóm lại một câu, đó chính là Tri Nhạc Ký thịt, ăn ngon, quý, cũng không dễ mua được!

Hường Văn Văn tự nhiên không biết Lục Tử Khiêm trong miệng bạn là ai, bất quá nghĩ là nuôi lợn nuôi bò, nhìn Lục Tử Khiêm ánh mắt đều có chút bất đồng, mang theo vài phần thương tiếc. Ở trong mắt cô, Lục Tử Khiêm trong nhà phá sản, hiện tại lưu lạc bên người bạn, cũng chỉ có bán heo bán bò

“Về sau em sẽ đối tốt với anh.” Cô duỗi tay ôm lấy Lục Tử Khiêm, hết sức nghiêm túc nói.

Lục Tử Khiêm: “?”

Tuy rằng không rõ Hường Văn Văn lại nào bỏ cái gì, nhưng là Lục Tử Khiêm sao có thể không nắm chặt cái này tạo cơ hội, lập tức nói: “Văn Văn, em thật tốt, anh cũng sẽ đối với em thật tốt.”

Hai người nhào nhào dính dính nửa ngày, không khí có thể nói là nhu tình mật ý.

Tuy rằng không có mua thịt, nhưng là đồ ăn khác vẫn phải muốn mua.

“Bột lâu, chờ một chút của mềm nhũn, có thể để trong nồi nấu, ăn rất ngon.”

“Cái này cái này, khoai tây, khoai tây nhất định phải có, còn có bụng bò.....”

“Ngó sen cũng muốn, bất quá ngó sen nấu lâu rồi liền không thể ăn.”

Hường Văn Văn bị Lục Tử Khiêm lôi kéo tay, nhắm mắt theo đuôi đi theo hắn, nhìn đến muốn ăn, liền lập tức mở miệng nói. Cô còn thấy một bộ đặc biệt xinh đẹp đồ sứ, hoa văn tổ nhĩ, lập tức cầm liền không muốn buông tay.

Lục Tử Khiêm: “..... Trong nhà đã có rất nhiều bộ.”

Hường Văn Văn hai mắt sáng lấp lánh nhìn hắn.

Lục Tử Khiêm: “Vậy mua đi.”

Hường Văn Văn lập tức vui vẻ, dù sao bộ đồ sứ cũng không quý, có bốn năm vạn.

Lục Tử Khiêm có chút bất đắc dĩ, ai, thật là khắt khe, trong nhà trang trí vật lại nhiều thêm một bộ.

Hai người bao lớn bao nhỏ mua một đồng, chờ bọn họ về đến nhà, bị nhân viên khu bảo an gọi lại.

“Hường tiểu thư, Lục tiên sinh, hai người có chuyển phát nhanh.”

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Hường Văn Văn có chút nghi hoặc, gần nhất trong nhà nhiều Lục Tử Khiêm, nàng đã thật lâu không có mua đồ, hẳn là không có chuyển phát nhanh mới.

Bảo an đem đồ vật đưa qua, Hường Văn Văn tập trung nhìn vào, lại là một túi xương còn có thịt.

“Đi, bạn anh đưa tới sao, nhanh như vậy.” Hường Văn Văn có chút kinh ngạc.

Lục Tử Khiêm đem xe chạy đến gara đi, nghe vậy cười nói: “Bọn họ đưa hóa tốc độ vẫn luôn nhanh như vậy, bằng không như thế nào có thể tại đây ra mặt một nhóm? Coi như em khuya khoắt muốn ăn thịt, bọn họ cũng cho người đưa tới.”

Hai người về đến nhà, Lục Tử Khiêm trước nấu nước cùng bột lẫu cho vào, Đem trong túi thịt lấy ra, trừ bỏ thịt bò, bên trong còn có thịt heo thịt dê gì đó. Đem xương bò chặt nhỏ cho vào nồi to.

Xương nấu canh, rất nhanh tỏa ra mùi hương, Hường Văn Văn ngửi cảm thấy có chút thêm.

Trong nhà không có mấy thái thịt, Lục Tử Khiêm thầm nói thất sách, chỉ có thể chính mình cắt, chỉ là không có máy cắt nên thịt không được mỏng lắm, nhưng cũng xem là không tệ.

Hường Văn Văn đứng ở bên cạnh làm trợ thủ cho anh, tiểu cô nương có thể nói là mười ngón không dính nước, do ở cùng Lục Tử Khiêm ở bên nhau lâu rồi, cơ bản vẫn là sẽ làm. Cô phụ trách rửa rau gì đó vẫn là có thể, bóc tỏi bóc hành cô cũng làm, chỉ là hành tàn nhẫn, cắt trong chốc lát, cô liền nhẹn không được dùng sức nháy mắt, hốc mắt hồng hồng, như là đã khóc

Lục Tử Khiêm đem thịt ra đĩa, để cho Hường Văn Văn đi phòng khách nghỉ ngơi một chút, nói: “Được rồi, chỗ này anh làm, em đi nghỉ ngơi một chút, xoa một chút nước mắt.”

Hường Văn Văn là thật sự không thoải mái, hai mắt đầm lệ mông lung nhìn hán, nói: " Em đi ra ngoài đây.”

Lục Tử Khiêm nhìn cô gật đầu, còn đem mấy quả rửa chuột vừa rửa đưa cô cầm gặm.

Dò hỏi khẩu vị Tô Thanh cùng Cố Tri Nhạc, Lục Tử Khiêm làm lẫu không phải cay vị, mà là nấm. Tô Thanh là giới giải trí người, làm một minh tinh, gương mặt kia là quan trọng nhất, bởi vậy cô không chạm vào cay, tuy rằng người này trước kia là vô cay không vui.

Chính là ở giới giải trí gốc lâu rồi, đều quên mất hương vị cay.

Nấu xong nồi lẫu vừa nhắc chân vào phòng khách, chuông cửa vang lên.

Hường Văn Văn lập tức nói: “Nhất định là Tô Thanh cùng Tri Nhạc, em đi mở cửa.” Vừa nói, cô liền chạy tới mở cửa.

Ngoài cửa quả nhiên là Tô Thanh cùng Cố Tri Nhạc, Cố Tri Nhạc trong tay cầm một lọ rượu vang đỏ, nhả cái mũi nói: “Minh trộm từ hầm rượu của ba trộm lấy ra, năm trước mình thấy ba xem như bảo bối dường như trộm giấu ở hầm rượu, khẳng định là thứ tốt, hôm nay chúng ta liền cho cậu mở”

Hường Văn Văn: “..... Chú Cố mà biết, khẳng định đến tức chết.”

Cố Tri Nhạc lại là không thèm để ý: “Ba mình có nhiều như vậy, thiếu một chai lại sợ sao? Chẳng lẽ ba mình còn giận mình? mình còn là con gái bảo bối không, chẳng lẽ còn không quan trọng bằng một chai rượu vang?”

Hường Văn Văn nhẹn không được cười, Cố Tri Nhạc có thể nói là hòn ngọc quý trên tay, ba Cố đem cô sủng lên trời, bằng không cũng không nuôi ra tính tình kiêu căng tùy ý như vậy.

Hai người vào phòng, Cố Tri Nhạc nhìn trái phải một chút, nói: “Quả nhiên là trong nhà nhiều một người, cảm giác này nhà thay đổi rất lớn.”

Một người xâm nhập cuộc sống một người khác, sao có thể không có một chút dấu vết, ngay cả trong nhà vật trang trí, trừ bỏ ảm áp của thiếu nữ, còn nhiều phong cách khác, càng thêm cường ngạnh rồi lại vô cùng tự nhiên cảm rẽ vào sinh hoạt Hường Văn Văn. Vượt qua người dự kiến, rõ ràng là hai cái hoàn toàn bất đồng phong cách, lại cho người ta một loại thập phần ảm áp bình tĩnh cảm giác.

Nghĩ vậy, Cố Tri Nhạc nhẹn không được nhìn về phía Hường Văn Văn, thấy cô mềm mại, không hề khóì mù tươi cười, trong lòng tức khắc nhiều thêm một loại lo lắng âm thầm

Màn trò chơi này, bất quá là tiền cùng sắc giao dịch, Cố Tri Nhạc sợ là sợ ở, Hường Văn Văn sẽ đem cái giao dịch này coi thật sự, cô vốn dĩ chính là cái cảm tính mềm mại. Nếu thật động tâm, tham luyến ảm áp của đàn ông, cuối cùng sẽ chịu tổn thương.

Đang lúc suy tính cô đã nhìn thấy trong phòng bếp một người đàn ông đi ra, đàn ông vóc dáng rất cao, chân dài eo thon, nhìn thấy Tô Thanh cùng Cố Tri Nhạc, lúc này cười một tiếng chào hỏi các cô

“Cố tiểu thư, Tô tiểu thư.....”

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Hí hí. Hum nay thêm chương nha

Cố Tri Nhạc chỉ nghe Hường Văn Văn nói chuyện phiếm qua điện thoại nhắc tới Lục Tử Khiêm, nói anh có bao nhiêu tốt, có bao nhiêu ưu tú, khi đó trong lòng cô còn xem thường.

Cô cảm thấy một người để cho đàn bà bao nuôi, từ trên người đàn bà lấy tiền, đàn ông xuất sắc đi nữa thì cũng chỉ như vậy, nhiều lắm chính là tướng mạo đáng đáp đẹp mắt chút, nhưng đời này nơi nào thiếu anh đẹp trai? Có cái gì hiếm.

Chờ khi tận mắt nhìn thấy Lục Tử Khiêm, cô không thể không thừa nhận, những lời khen của Hường Văn Văn rất thật, cái người Lục Tử Khiêm này, thật sự rất xuất chúng.

Nhưng là người nam nhân này càng xuất sắc, liền càng làm cho trong lòng cô càng cảnh giác.

Nghĩ đến những lời Tô Thanh, đã ở điều tra thân phận anh, cô mới tạm thời kiềm chế ý trong đầu, bằng không cô sợ chính mình sẽ nhịn không được xông lên đi kéo lấy cổ áo Lục Tử Khiêm, chất vấn anh đối với Hường Văn Văn muốn làm sao.

Lục Tử Khiêm giống như không nhìn thấy ánh mắt quan sát cảnh giác của Cố Tri Nhạc, cười nói: “Vừa vận thức ăn cũng làm xong, tôi đi lấy chén đĩa.”

Anh chân dài, khí chất xuất chúng, nếu như không nhìn trên người anh là cái tạp dề hình con gấu béo, thì người ta nghĩ anh phải đi phòng họp mới đúng.

Bốn người ngồi quanh cái bàn, nồi lẩu cũng sôi, Lục Tử Khiêm đem thịt đồ vào, thịt màu đỏ trong nồi, trong chớp mắt biến thành màu trắng. Thịt này cắt rất mỏng, mặc dù không bằng miếng thịt cắt máy, nhưng vào nồi liền có thể ăn. Thịt thật là non mềm thật tươi,

Lục Tử Khiêm ăn mấy miếng, liền phụ trách nhúng thịt cho các cô, Hường Văn Văn tay mắt lanh lẹ, Tô Thanh cùng Cố Tri Nhạc còn chưa có động, đã bị cô gấp hết, để vào bát Lục Tử Khiêm.

Cố Tri Nhạc, nói: “Văn Văn, cậu thật không tốt, ăn mảnh à?”

Hường Văn Văn có chút chột dạ, suy nghĩ một chút lại đứng lý hợp tình nói: “Lục Tử Khiêm cũng chưa ăn, mình không muốn anh bị đói a. Anh ấy vẫn luôn nhường thịt cho tụi mình, không có công lao cũng có khổ lao, nói nữa, này đồ đồ ăn đều do anh ấy chuẩn bị, chúng ta cũng phải uống nước không quên người đào giếng. Anh ấy bận rộn cả buổi trưa rồi, cũng không ăn mấy miếng.”

Tô Thanh, nói: “Văn Văn đây là đau lòng cho người ta nha.”

Mặt Hường Văn Văn lập tức đỏ, theo bản năng nhìn Lục Tử Khiêm, đối phương cũng vừa lúc nhìn qua, trên mặt cười tủm tỉm, cười đến trên mặt cô càng nóng.

Lục Tử Khiêm sợ cô quá xấu hổ, duỗi tay gấp hai miếng khoai tây cho cô, nói: “Em không phải thích ăn khoai tây sao, mau ném thử.”

Trong phòng tuy rằng điều hòa mở mát lạnh, nhưng tháng này ăn lẩu, ăn vẫn rất nóng, cả người đầy mồ hôi, nhưng cũng rất thoải mái. Lục Tử Khiêm tay nghề đồ thật tốt, Cố Tri Nhạc nhịn không được cảm thán, Hường Văn Văn thật đúng là nhặt được bảo bối, này tay nghề này, trách không được hơn một tháng không gặp, đều béo lên một vòng, khuôn mặt nhỏ nhắn kia càng mềm mại trắng hồng, bóp lên chắc chắn rất thoải mái.

Ăn một lúc, Cố Tri Nhạc nhớ tới mình mang đến rượu vang đỏ, vội vàng bảo Hường Văn Văn lấy cái ly tới, nói: “Thiếu chút nữa quên mất, đây chính là thứ tốt, ba mình luyện tiếu chạm vào, chúng ta mở ra ném thử.”

Hường Văn Văn không uống được rượu, cô không thể nào uống qua rượu, vài lần ném thử cũng không có lưu lại ấn tượng mỹ vị, cho nên cầm lấy chén rượu uống một ngụm, cô ghét bỏ nhăn lại cái mũi, lầm bầm nói: “..... Còn không bằng nước trái cây của mình.” Tuy rằng ngửi lên thơm quá.

Cố Tri Nhạc cười cô: “Chưa trưởng thành, vẫn trẻ con lắm.”

Hường Văn Văn không thích nhất người khác nói cô trẻ con, không vui nói: “Mình không phải trẻ con, mình cũng sẽ uống rượu.”

Vừa nói, cô cầm ly lên uống hết, một giọt không dư thừa.

Cố Tri Nhạc ai một tiếng, Hường Văn Văn động tác quá nhanh cô không ngăn được, nói: “Nào có ai uống rượu giống cậu như vậy, uống như vậy rất dễ say.”

Hường Văn Văn mặt đã đỏ, nhưng ý thức nhìn qua thanh tỉnh, ít nhất ánh mắt vẫn sáng.

Tô Thanh liếc Cố Tri Nhạc một cái, nói: “Cậu không phải không biết Văn Văn ghét nhất người khác nói mình trẻ con, trước nay cậu ấy không uống qua rượu, chờ tỉnh rượu, đau đầu thành cái dạng gì.”

Hương gia có 7 anh em (Như bảy anh em siêu nhân vậy J J), Hương Văn coi như là đứa con gái trong đám con trai, có thể nói là muôn vàn sủng ái đều trên người cô, các anh giống như là bao che con cái bảo vệ cô lớn lên. Cô 23 tuổi rồi, cũng vẫn là đem cô như đứa trẻ, tính tình của cô cũng giống như một đứa trẻ, các loại rượu thuốc lá, bảy ông anh không cho phép cô đụng.

Nghĩ đến 7 anh em nhà Hương gia, Cô Tri Nhạc không nhịn được rụt cổ một cái. Loại sinh vật muối khổng này, nhắc tới vẫn là rất đáng sợ. Nếu bọn họ biết em gái nhỏ mến yêu bọn họ bao nuôi một người đàn ông, chắc chắn, Cố Tri Nhạc hoàn toàn không dám tưởng tượng cảnh tượng đó nữa.

Lục Tử Khiêm rót nước cho Hương Văn Văn uống, hỏi: “Cảm giác thế nào? Muốn đi nghỉ ngơi một chút không?”

Hương Văn Văn lắc lắc đầu, ngồi thẳng người, nói: “Không, đầu em hơi choáng váng.”

Tô Thanh nhìn thoáng qua thời gian, nói: “Dù sao bọn mình cũng ăn no rồi, thời gian cũng không còn sớm, mình cùng Tri Nhạc đi về trước.”

Hương Văn Văn phản ứng có chút trì độn, chậm rì rì nói: “Các cậu không ngủ lại sao?”

Cố Tri Nhạc duỗi tay nheo mắt cô, cười nói: “Được rồi, đại bảo bối, cậu đi ngủ sớm một chút đi, bọn mình không ở lại.”

Hai người cầm túi ra cửa, Lục Tử Khiêm tiễn bọn họ, Cố Tri Nhạc nói: “Đừng, anh vào chăm sóc Văn Văn đi.”

Lục Tử Khiêm gật đầu.

Cố Tri Nhạc nhìn anh, nói: “Tôi không biết anh muốn làm cái gì, chính là, tôi không hy vọng anh làm tổn thương Văn Văn. Văn Văn rất ngây thơ, tuy rằng có chút không có tim không có phổi, nhưng là cũng biết đau nếu bị thương, sẽ khổ sở thật lâu.”

Lục Tử Khiêm quay đầu nhìn thoáng qua Hương Văn Văn ngơ ngác ngồi ở trên ghế, lẩm bẩm nói: “Trên thế giới này, ai lại có thể không thương cô ấy?”

Trong giọng nói, không nói ra được nhu tình cùng thương tiếc.

Suy nghĩ một chút, anh nên nói cho các cô biết một ít. "Thật ra thì, tôi với Văn Văn đã quen biết từ lâu...."

*

Đi ra tới cửa, bên ngoài gió lạnh, Cố Tri Nhạc cũng không có phục hồi tinh thần lại.

“..... Đây, Lục Tử Khiêm thật thích nói đùa.” Cô nhin không được nói.

Tô Thanh cười, trên mặt mang theo hứng phấn xem kịch, nói: “Anh ta với Văn Văn, còn không biết ai ăn ai.”

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Hương Văn Văn uống say cũng không ồn ào, chẳng qua là mặt rất đỏ, từ da trắng béo mập non mịn, giống như miếng bạch ngọc nhiễm màu đỏ, nói không nên lời động lòng người kiều diễm.

Lục Tử Khiêm duỗi tay sờ sờ gương mặt cô, xúc cảm nóng bỏng, anh rút tay ra, lại bị Hương Văn Văn bắt lấy tay, lẩm bẩm nói: “Thoải mái.”

Tay anh to rộng, chủ yếu là mát mẻ, làm cho mặt Hương Văn Văn đang nóng khiến cô thoải mái cực kỳ, làm cô nhin không được thờ phào một cái thật dài.

Ngón tay Lục Tử Khiêm vuốt ve da thịt cô, thấp giọng nói một câu, xoay người đi phòng bếp rót chén nước cho cô, nói: “Anh dọn cái bàn đã, em ngoan ngoan ngồi ở chỗ này chờ anh.”

Hương Văn Văn ngoan ngoãn gật đầu, bung ly nước uống một ngụm, nước chảy quá cánh môi đầy đặn đỏ hồng, giống như cánh hoa dính sương sớm, làm người hận không thể hạ miệng cắn một ngụm. Đương nhiên, một ngụm sức lực tự nhiên rất nhẹ nhàng, ai lại chịu được làm tổn thương tiểu cô nương xinh đẹp như vậy?

Lục Tử Khiêm tùy tiện đem những bữa bài trên bàn dọn lại, chén đĩa đặt trong phòng bếp, chờ ngày mai đi giúp việc đến rửa sạch. Mà hiện tại, chính là anh phải chăm sóc con mèo say này..

Uống say nên Hương Văn Văn giống như mèo con ngoan ngoãn, đội nhào vào trong ngực anh, một đôi tay nhẹ nhàng lôi kéo áo anh, đầu dựa vào trên

vai anh, còn cọ cọ vào người anh.

Trở lại phòng ngủ, anh đem cô thả trên giường, đi xả chậu nước ấm giúp cô lau tay lau mặt. Nếu có thể nói, anh rất muốn tắm rửa cho cô, cả người toàn mùi lâu.

Cởi bỏ cổ áo Hường Văn Văn, nhìn cổ yếu ớt mà xinh đẹp, giống như cổ thiên nga.

Lục Tử Khiêm hầu kết khẽ nhúc nhích, cúi đầu, ở bên trên nhẹ nhàng hôn lên cổ cô.

Hường Văn Văn cười khê, mở mắt ra nhìn anh.

Lục Tử Khiêm đuổi tay xoa mặt cô, cúi đầu hôn lấy môi, trần trọc triển miên, mang theo cẩn thận khi chạm vào bảo bối.

Tiểu cô nương say, lười biếng từ trong xương tủy, ngay cả đáp lại hôn môi đều lười đến động một chút cũng không, ngẫu nhiên đáp lại một chút, thật giống như dùng hết sức lực, nằm ở nơi đó hưởng thụ.

Từ cổ họng phát ra tiếng cười sung sướng, Lục Tử Khiêm bắt đầu nghiêm túc lấy lòng tiểu cô nương, cảm giác người dưới thân trở nên mềm mại giống như nước, anh lúc này mới cúi người xuống, hôn lên từng tấc da tấc thịt cô.

*

Hường Văn Văn cuối cùng vẽ xong bản thảo, trực tiếp gửi cho biên tập, rất nhanh đối phương trả lời lại. Đối phương cũng là fans trung thành của Đại Tiểu Thư > thật sự bởi vì phong cách vẽ của Hường Văn Văn quá tinh tế, cô càng chú trọng chi tiết, mỗi một nơi trong hình đều phải tinh xảo hơn nữa không hề có tình tiết trống rỗng nhảm chán, hoàn toàn đạt tới hiệu quả 1+1=3, để cho rất nhiều người hô to đã quá.

" Cái phong cách này, đại đại, tôi vì cô mà điên cuồng!!!" Biên tập Thiên Mạch quy phục trước cô, nhìn ba chấm than cuối câu, có thể nhìn ra Thiên Mạch kích động cỡ nào.

Từ lần đầu tiên Văn Văn giao bản thảo, Thiên Mạch liền trở thành fan trung thành, hiện giờ làm biên tập cho Văn Văn, thấy trước chương của truyện, trong lòng cảm thấy thật hạnh phúc.

Dù kích động hơn, vẫn phải nói nói chính sự.

" Chờ chương cuối cùng, công ty sẽ đem Đại Tiểu Thư > xuất bản, đến lúc đó sẽ gọi qua bưu điện một phần cho đại đại, Bây giờ công việc này kết thúc, không biết đại đại có dự tính gì chưa? có công việc mới chưa?"

Hường Văn Văn suy tư một chút, gõ chữ trả lời." Mặc dù có mấy công ty muốn cùng mình hợp tác, nhưng mình đã từ chối, tạm thời không có nghĩ ra ý tưởng "

Thế này, Thiên Mạch có chút tiếc nuối." Lần sau truyện tranh của đại đại, có thể đăng nhiều kì trên tạp chí bên mình..... Đúng rồi, đại đại có suy nghĩ xuất bản không? "

" Đúng vậy, nếu như đại đại đồng ý, công ty chúng ta nguyện ý xuất bản."

Hường Văn Văn có chút do dự, là cô lấy hình tượng hàng ngày của Lục Tử Khiêm vẽ ra truyện tranh, tiện tay vẽ nha, nhân vật đầu to Q vừa mạnh lại vừa soái, ngoài dự đoán lại được mọi người ủng hộ.

Suy nghĩ một chút, cô nói." Được rồi, công việc xuất bản do Thiên Mạch làm đi."

Hường Văn Văn mở ra Weibo, đem chương《 cùng Tiểu Lục Tử ba lượng sự 》 mới vừa vẽ tốt đăng lên Weibo, đầu to Q bản Lục Tử Khiêm, thoát nhìn lại mạnh lại soái, đặc biệt là cặp mắt kia, Hường Văn Văn chính là dụng tâm đi vẽ, mà hiệu quả kia cũng rất tốt. Rất nhiều người tỏ vẻ, bọn họ đều bị cái này Q bản Tiểu Lục Tử hấp dẫn mất rồi.

《 cùng Tiểu Lục Tử ba lượng sự 》 ở Weibo có nhiệt độ không nhỏ, không biết có bao nhiêu người đặc biệt chú ý, cô mới đăng Weibo, mới có vài giây, phía dưới cũng đã có trăm bình luận.

“Ha ha ha, nội dung còn sao xem, nhưng là sô pha không thể ném! Ta tuyệt đối là đệ nhất.”

“Oa, đổi mới đổi mới, ăn đường ăn đường.”

“Lời nói không nói nhiều, ăn đường trước ăn đường trước.”

“Tiến đến ăn đường, quả thực sắp bị bệnh tiểu đường, cái này bệnh, ta không nghĩ trị, ngọt chết mạng già của ta ”

“Tiểu Lục Tử thật là cung quá, đây thật là quá sủng, một đôi này quả thực muốn mạng già a. “

“Cảm giác lại một lần tin tưởng tình yêu, anh anh anh.”

.....

Hương Văn Văn tiện tay lướt một chút, nhìn cả đám độc giả gào khóc ăn đường, có chút nghi ngờ, rất ngọt sao?

Truyện tranh là cô lấy những công việc hàng ngày của Lục Tử Khiêm mà vẽ, đương nhiên hơi chút gia công nghệ thuật một ít, nhưng ... Các đại gia nói như vậy hơi khoa trương không?

Cô cẩn thận đem truyện tranh nhìn lại một lần, Hương Văn Văn khoe miệng hơi cong, nhìn không được lộ ra nụ cười. Giống như, trong lòng thật có chút ngọt.

Tâm tình rất tốt, Hương Văn Văn duỗi tay đem màu vẽ tới, tự hỏi trong chốc lát muốn vẽ cái gì, chờ thấy trên bàn cách kia một chậu hoa cúc non, trong đầu cô sáng ngời, lập tức quyết định, vẽ chậu hoa cúc non này đi.

Lúc cô đang chuẩn bị vẽ, trong đầu đã nghĩ xong phải vẽ bức họa này thế nào, tranh cần nhấn chỗ nào, còn có màu sắc làm cho tranh thêm hài hòa.

Đại học, thầy cô đối với cô chính là khen không dứt miệng, Hương Văn Văn đối với màu sắc là thiên phú, trước đây chưa từng gặp, theo như thầy giải thích, tay cô, trời sinh nên cầm bút vẽ.

Theo như ý tưởng cô, hoa cúc non phía trên, tưới xuống nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt ánh sáng, ánh sáng dừng ở cánh hoa.

Chuẩn bị xong, cô bắt đầu đặt bút.

Trên giấy vẽ trắng tinh, xuất hiện cánh hoa trắng nõn như tuyết, sáng ngời thánh khiết ánh mặt trời, màu xanh lục lá cây, tinh xảo xinh đẹp hình tròn chậu hoa nhỏ.

Này hết thầy, đều ở trong đầu, cho nên cô đặt bút cũng không có chần chờ.

Chờ Lục Tử Khiêm từ bên ngoài trở về, mở thư phòng thấy chính là cô hết sức chuyên chú vẽ tranh, tiểu cô nương khó được có dáng vẻ này, trong ánh mắt tất cả đều là nghiêm túc, ánh mắt chăm chú nhìn vào bảng vẽ, mặt mày chỉ có nghiêm túc, hoàn toàn là toàn bộ tâm tư đều đắm chìm trong trạng thái vẽ tranh.

Lục Tử Khiêm dựa vào trên cửa âm thầm thưởng thức trong chốc lát, sau đó xoay người đi xuống lầu làm cơm chiều. Trong nhà di giúp việc vẫn đang ở trong nhà, anh nói với di một câu, đối phương mới cúi xuống tạp dề, trở về

Thức ăn trong tủ lạnh do di mua, Lục Tử Khiêm tự hỏi trong chốc lát, quyết định nấu cho tiểu cô nương ăn canh gà hầm. Nghe di nói, gà từ dưới quê đi, nuôi tự nhiên, dinh dưỡng rất cao.

Ừm, cho tiểu cô nương nhà mình bồi bổ thân thể.

*****

Edit chương này chán đã mạn, hui hui sr mn nha.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Hương Văn Văn vẽ bức tranh này không to, chỉ tốn 5 giờ để hoàn thành, đặt ở trước mắt mọi người là một bức tranh màu sắc đầy đủ, hết sức ám áp động lòng người chậu chậu hoa cúc non.

Đối với màu sắc cô hết sức nhạy bén, làm cho những nét vẽ của cô hết sức sống động, bản vẽ đậm nhạt đúng chỗ thật là vừa đúng lúc, màu sắc phong phú, khắp nơi để lộ ra hơi thở mạnh mẽ năng động.

Lục Tử Khiêm làm cơm tối xong kêu cô đi ăn cơm, Văn Văn thấy anh cặp mắt sáng ngời lên, nói: "Em vừa mới vẽ tranh xong, anh nhìn một chút đi?"

Lục Tử Khiêm vui vẻ, anh đi tới, đứng ở sau lưng cô, giương mắt nhìn lên, sau đó không nhìn được mắt sáng lên.

Mà, anh không hề biết gì về hội họa, nhưng lại có thể thưởng thức, hơn nữa cảm thụ tình cảm trong bức vẽ.

Văn Văn vẽ bức tranh này, đầu tiên nhìn thấy, chú ý tới không phải đóa hoa xinh đẹp mềm mại kia, mà là những dải ánh sáng. Ánh sáng sáng ngời, giống như ngày xuân đua nhau xuất hiện, hết sức ôn nhu mềm mại nằm trên bản vẽ, trong nháy mắt làm cho bức vẽ này tăng rất nhiều sắc, nhìn bức vẽ như đang sáng lên vậy.

"....Em vẽ đẹp lắm, mặc dù anh không hiểu hội họa, nhưng từ bên trong cảm giác được mùi vị ánh mặt trời, giống như là phơi nắng ngày xuân, để cho người cảm thấy hết sức thoải mái. Anh cảm thấy là bức vẽ tốt, có thể để cho người cảm giác được hai chữ ấm áp. Cho nên, em vẽ rất giỏi.

Anh khen hết sức chân thành, Văn Văn bị anh khen tâm hoa nộ phóng *, nhưng vẫn phải dè dặt một chút, nhưng mắt giống như đang sáng lên vậy, bên trong chứa ngàn vạn ngôi sao vậy, hết sức chói mắt. Coi như cô không cười, Lục Tử Khiêm cũng có thể cảm giác được cô đang vui.

*TÂM HOA NỘ PHÓNG mở cò; mở cò trong bụng; nở gan nở ruột.

Đĩ nhiên, lúc Văn Văn vẽ bức tranh này cô cũng cảm giác rất thoải mái, cái loại cảm giác đắm chìm đó, cô vẽ xong cảm thấy bức tranh này cô hết sức tâm đắc, Mà sự thật chứng minh, bức họa này đúng là vẽ rất tốt, có thể nói là vượt xa bình thường.

" Chờ ngày mai tìm một khung tranh đem đóng khung cho đẹp, sau này treo thư phòng được đấy anh." Cô cười nói.

Ngày thứ hai, Văn Văn tốn một buổi trưa đem toàn bộ bức họa này hoàn thành, sau đó đi cửa hàng quen, đóng khung, tốn hết 5 vạn.

Nhân viên nhìn bóng dáng cô, không nhận được cười nói." Tồn 5 vạn đặt một cái khung, thế giới của người có tiền, thật không hiểu."

Một nhân viên khác nói: " Người ta gọi là nghệ thuật, người biết cái gì?"

Hướng Văn Văn đem tranh chụp rồi đăng lên mạng, trước hết khiến tranh được chú ý chính là fan của cô.

Bây giờ fan cô đều là fan truyện tranh Đại Tiểu Thư >, bây giờ nhìn thấy cô đăng ảnh vẽ màu nước, hết sức kinh ngạc, đại đại vẽ được cả màu nước đó.

Văn Văn lướt xem bình luận thật xấu hổ vô cùng.

Lúc vẽ bức này Văn Văn có những cảm giác hết sức tốt, vì vậy khi lấy được rất nhiều lời khen cũng không cảm thấy bất ngờ, trong lòng vẫn cô vẫn rất phấn chấn, điện thoại di động ở trên giường lăn hai vòng, lúc này mới từ trên giường ngồi dậy.

"..... Đột nhiên linh cảm tới "

Nói xong, cô đạp dép thỏ lạch bạch chạy tới thư phòng, mở máy vi tính ra tìm một file.

" Họa Linh "

Gỡ hai chữ, cô nhanh chóng viết ra tiểu thuyết chương 1.

" Họa Linh " Văn Văn viết về mộ nữ sinh cũng chính là nữ chính tên Thư Lang,, cô ở bảo tàng cũ phát hiện ra một bức tranh, mà cô trăm triệu lần không nghĩ tới, chính là một bức họa thay đổi hoàn toàn đời cô.

Lúc chưa phát hiện ra, nữ Thư Lang vẫn ngoan ngoan không biết cái gì, len lén đem bức họa này từ bảo tàng cầm đi. Dĩ nhiên, không phù hợp với tính cách của cô, chính cô hoàn toàn không nhận ra được có gì không đúng.

Lúc lấy bức vẽ, Thư Lang từ từ phát hiện, bức họa này lại là " Sông ", như có gì đó mê hoặc.

Cô là một sinh viên rất bình thường trong Học viện Mỹ thuật, tài năng của cô chỉ có thể được gọi là bình thường, đặc biệt đối với tài năng của các bạn cô chỉ coi là bình thường, cô thậm chí trông còn ảm đạm.

Mà bây giờ, Thư Lang đã từ từ phát hiện, cô vẽ, bạn vẽ thầy cô khen càng ngày càng nhiều, cô vẽ càng ngày càng kỹ càng ngày càng xuất sắc, ngay cả bạn ngày thường cao ngạo với cô, nhìn cô với con mắt khác.

Mà đây tất cả, bắt đầu do cô lấy bức tranh kia.

*****

Có lên, sắp hoàn rồi, cảm ơn các bạn.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhút Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Cả một buổi chiều viết liền ba chương, đem ba chương này đăng lên mạng, Hướng Văn Văn nhận không được đuổi cái eo. Ngồi một buổi trưa, thân cô

cứng đờ, lúc này đây cô thay đổi phong cách, cũng không biết các độc giả có thích không.

Mở ra Weibo xem tin tức, sờ sờ bụng trống rỗng, Hường Văn Văn quyết định đi tìm đồ ăn ngon lót bụng.

Bây giờ mới hơn bốn giờ chiều, Lục Tử Khiêm chưa có trở về, nếu có anh ở đây, trong nhà tủ lạnh cũng không có đồ gì, một tảng toàn trái cây, cũng không biết anh mua cherry ở đâu, tươi ngon còn ngọt. Anh còn làm một ít bánh quy nhỏ để ở phòng khách trên bàn com, Hường Văn Văn lấy một ly sữa bò, ngồi ở ghế trên ăn bánh quy.

“Lục Tử Khiêm nói đi làm, cũng không biết làm cái gì nhĩ.....” Hường Văn Văn lẩm bẩm, có chút tò mò công việc của Lục Tử Khiêm, mỗi ngày 9 giờ ra cửa, 5 giờ mới trở về, có thể nói là đi sớm về trễ.

Đang ăn bánh quy, di động của cô vang lên, gọi điện thoại tới là biên tập Thiên Mạch.

“Đại Đại!” Vừa nhận điện thoại, liền truyền đến tiếng nói rất có tinh thần sức sống của Thiên Mạch.

Theo Hường Văn Văn biết, Thiên Mạch mới tốt nghiệp đại học hai năm, cô là người đầu tiên nhận lấy truyện tranh của Hường Văn Văn, bởi vậy cô rất coi trọng, còn rất hết lòng, Hường Văn Văn xuất bản truyện tranh xuất bản tất cả đều một tay cô phụ trách

“Đại Đại, 《 cùng Tiểu Lục Tử ba lượng sự 》 đã làm ổn, chờ bản mẫu ra lò, mình sẽ cho người gửi qua bưu điện một phần, đến lúc đó nếu cậu có ý kiến gì, có thể cùng mình nói.”

Hường Văn Văn mỉm cười, nói: “Mình đã biết, cảm ơn.”

Bên kia Thiên Mạch nghe được tiếng Hường Văn Văn, mặt nháy mắt liền đỏ, tiếng của đại đại kêu một cái dễ nghe, quả thực chính làm thanh không nháy mắt liền khó có thể tự kiềm chế.

Chỉ là nghe tiếng thôi, Thiên Mạch liền cảm thấy vị này đại đại khẳng định là cô nương hết sức xinh đẹp.

Biết ý nghĩ của Thiên Mạch, đồng nghiệp như lờ đờ, nói: “Bà đừng bị tiếng nói làm mê hoặc, hiện tại có rất nhiều máy chỉnh âm, tiếng nói nghe vừa mềm lại mạnh, nhưng người đó lại béo phì chả xinh gì.”

Thiên Mạch lại không cảm thấy là như thế này, nói: “Tuy rằng hiện tại rất nhiều máy chỉnh âm, nhưng mình cảm thấy đại đại khẳng định không phải như vậy, mình cảm thấy cô ấy nhất định rất xinh đẹp.”

Đồng nghiệp nhún nhún vai, hiển nhiên không cảm thấy như thế.

Nhà xuất bản tốc độ rất nhanh, rất nhanh đem bản mẫu gửi cho Hường Văn Văn. Mặt bìa cứng rắn, bên trên là Tiểu Lục Tử cùng nữ chính Q, nhìn qua quả thực rất mạnh.

Hường Văn Văn nhìn tỏ vẻ không có gì kén chọn, nhấn tin cho Thiên Mạch rằng bìa ổn, cô đăng lên mạng về việc xuất bản của quyền truyện tranh sắp ra thị trường.

Biết tin tức này, các fan đều thật cao hứng, quyền truyện tranh này trước khi xuất bản chả có tin tức gì, bây giờ đột nhiên không chỉ có tin tức xuất bản mà còn có thể mua được ngay. Đối với fan mà nói, đó nhất định chính là bất ngờ ngạc nhiên mừng rỡ.

“Mua mua mua, tuyệt đối muốn mua! Oa, 《 Tiểu Lục Tử 》 thật sự rất mạnh, ta phải đặt 10 cuốn!”

“Vui vẻ, không nghĩ tới 《 Tiểu Lục Tử 》 không rên một tiếng liền xuất bản, vừa vận mua một quyền tới cất chứa.”

“Không biết 《 Tiểu Lục Tử 》 đúng là làm cho người ta bất ngờ mà.”

Văn Văn chỉ phụ trách đăng tin, lên không để ý, ngược lại Thiên Mạch lại rất chú ý chuyện này, nhìn thấy fan bình luận bày tỏ muốn mua, ngược lại có chút vui mừng.

Nếu như lần này《 Tiểu Lục Tử 》 doanh số không tồi, như vậy tiếp theo truyện tranh đại đại cô càng có tự tin tranh thủ làm biên tranh cho Văn Văn.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

Hôm nay Lục Tử Khiêm trở về hơi trễ, nên Hường Văn Văn tự kêu com hộp, không biết có phải miệng cô bị Lục Tử Khiêm nuôi thành kén ăn không, nên ăn cảm thấy không có làm ngon bằng Lục Tử Khiêm nấu, tùy tiện ăn hai miếng lót bụng sau đó ném cả hộp com vào thùng rác, sau đó đi thư phòng

viết tiểu thuyết, viết đại cương.

Tốc độ tay của cô rất nhanh, nếu có đại cương, một giờ khi tốc có thể đạt tới 6000 chữ, đương nhiên có lúc bí ý tưởng nên ngày đại khái chỉ có thể viết vài trăm chữ. Hiện tại cô vừa mới khai văn, đúng là thời điểm đối với tiểu thuyết nóng nhất, một ngày gõ cái hai vạn chữ đều được, quả thực gõ chữ thành tinh.

Lục Tử Khiêm trở về trước tiên ở trong phòng bếp quay hai vòng, đầu tiên thấy chính là com hộp trong thùng rác, anh lại nhìn tủ lạnh, quả vài quả táo đều ăn một chút, còn có trên bàn bánh quy nhỏ, cũng bị ăn mất.

Nhìn đến này, anh nhú nhú mày, tiện tay cởi bỏ cổ áo cà vạt.

Lên lầu, hần trực tiếp đi đến thư phòng, tiểu cô nương ngồi ở sau bàn đọc sách, tay đánh chữ như bay.

“Cộc Cộc Cộc.”

Đưa tay gõ cửa một cái, Lục Tử Khiêm dựa vào cửa, thấp giọng cười nói: “Tiểu mỹ nhân, muốn cùng ta cùng đi ăn tối?”

Hương Văn Văn ngẩng đầu, liền thấy anh mặc một thân tây trang, cà vạt bị hần kéo ra, xiêm y rộng thùng thình, một bộ dáng lười nhác, lại tràn ngập mặt khác một loại mị lực sa sút tinh thần, lộ ra một loại cảm dỗ trí mạng.

Hương Văn Văn hai mắt sáng ngời, nói: “Anh về rồi ”

Lục Tử Khiêm cười gật gật đầu, cất bước đi vào phòng, vừa đi vừa nói: “Buổi tối có phải em không ăn cẩn thận, com hộp chỉ ăn một ít, chẳng lẽ không đói bụng?”

Hương Văn Văn nói: “Do com hộp ăn không ngon. ....”

Lục Tử Khiêm nghĩ nghĩ, nói: “Bên ngoài đồ ăn không ngon bằng đồ ăn trong nhà, anh gọi com cho em ở một quán ăn ngon, đó là một quán com gia đình, làm đồ ăn hương vị rất tuyệt, lần sau em cứ gọi com nhà đó.”

“ Quán com gia đình? Được ạ.” Hương Văn Văn gật đầu.

Lục Tử Khiêm duỗi tay bắt lấy tay cô, nói: “ Tốt lắm, vậy hiện tại cùng ăn com với anh đi, anh đến bây giờ chưa có ăn com.”

Nghe thế, Hương Văn Văn tức khắc liền có chút đau lòng, bị anh kéo tay, chạy sau lưng anh, nhắm mắt theo đuôi, nhẹ nhàng nói: “Công việc rất bận sao? Coi như công việc bận rộn đi nữa, cũng không nên quên ăn com chứ.”

Lục Tử Khiêm liền quay đầu nhìn cô cười, nói: “Gần nhất có mấy cái dự án cần anh làm, cho nên sẽ vội một ít, chờ thêm đoạn thời gian thì tốt rồi.”

Đi đến phòng khách, anh duỗi tay đem áo khoác cởi ra ném ở trên sofa, đi vào trong phòng bếp nấu com. Thời gian cũng không còn sớm, anh tính toán tiện làm một chút. Nhìn thoáng qua đồ ăn trong phòng bếp đồ, nòi com điện còn chút com nguội, cho nên anh quyết định làm com chiên.

Trứng gà, cà rốt, thịt, măng chua --...

Dù sao có nguyên liệu gì bên trong, một đồng xào, sau đó hơn nữa anh cho nước tương, cuối cùng làm được thành phẩm vẫn là mỹ thực, dụ cho người thêm ăn. Mà hương vị, tự nhiên cũng không khác nhau.

Hương Văn Văn buổi chiều vốn dĩ không ăn nhiều, một bát com chiên đầy, nàng ăn tào nhả, nhưng tốc độ cũng tuyệt đối không chậm.

“ Một ngày anh bận rộn như vậy, vậy anh làm công việc gì? Rất vất vả sao?” Hương Văn Văn bụng chén, cái miệng uống canh, thuận miệng hỏi một câu.

Lục Tử Khiêm thần sắc ngừng một lát, nói: “ Công việc của anh ..... Kỳ thật cũng không tính vất vả.”

Này dối vừa nói ra, cần rất nhiều lời nói dối đi theo sau nó.

Hương Văn Văn cũng không truy hỏi, nói: “Nếu rất vất vả, vậy anh cũng đừng làm, tiền của em vẫn có thể nuôi anh.”

Lục Tử Khiêm bật cười, xem cô nghiêm trang nói muốn nuôi mình, trong lồng ngực chỉ còn lại có sung sướng.

*

Qua mấy ngày, thầy dạy ở đại học đột nhiên gọi điện thoại cho Hương Văn Văn, nói có công việc muốn giao cho cô..

“Viện bảo tàng muốn vẽ một bức tranh, bọn họ lần này triển lãm đồ cổ thời Thương Chu, bọn họ muốn vẽ một bức tranh để ở đại sảnh....”

Không chỉ có cô, thầy còn gọi các bạn học khác.

Hương Văn Văn muốn mở miệng nói cái gì, thầy quay đầu trừng mắt liếc mắt nhìn cô một cái, nói: “Đừng cho từ chối, lúc này là cơ hội tốt để rèn luyện.

Văn Văn con có thiên phú tốt, đáng tiếc chính là không có trí tiến thủ, con có thể dậm chân tại chỗ một năm hai năm, cũng không thể cả đời được. Lưu cho mình con đường, như vậy mới được "

Hương Văn Văn mỉm cười, trong lòng có chút do dự, lão sư cũng đã quyết định cho cô, nói: "Thầy đã cùng người bên kia nói, đến lúc đó gặp con trực tiếp đi đến đó."

Bất đắc dĩ, Hương Văn Văn chỉ có thể đáp ứng.

Chờ Hương Văn Văn rời đi, vợ thầy mới cười nói: "Văn Văn đưa bé kia, nó không muốn, anh cần gì phải ép nó?"

Thầy thở dài, nói: "Em cho rằng anh ép nó sao? Đứa nhỏ này tính tình vốn dĩ quá yên tĩnh, luôn một mình, người trẻ tuổi nên có tinh thần phấn chấn mà nó đều không có, vẫn luôn ở nhà, cũng không sợ làm mình buồn bực đến hồng. Anh cũng nhân cơ hội này, cho nó ra hít thở không khí, tuy nói là có tâm tư chút cá nhân nhưng thực lực của nó so với các bạn cùng khóa không kém gì, công việc này nhất định có thể làm được."

Hương Văn Văn tuy rằng không biết ý nghĩ của thầy, cô biết khẳng định thầy muốn tốt cho cô, cho nên trong lòng tuy rằng có chút rối rắm, nhưng vẫn tiếp nhận rồi công việc này.

Một anh khóa trên sờ sờ đầu cô, nói: "Thầy cũng vì tốt cho em, nha đầu này, ngược lại rất có lòng, từ sau khi tốt nghiệp, em không hề tụ tập với mọi người, có phải quên chúng ta rồi?"

Hương Văn Văn sao có thể trả lời, nói: "Đương nhiên không phải, do em không thích ra cửa mà thôi, mọi người cũng biết "

Mọi người tự nhiên cũng biết tính tình cô, một chị xinh đẹp nhìn không được duỗi tay nhéo nhéo gương mặt cô.

A, cảm giác vẫn giống như trước đây, tốt!

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Hương Văn Văn cùng mọi người tình cảm vẫn luôn rất tốt, cô nhìn xinh đẹp, tính tình lại mềm, ra tay còn rất hào phóng, tuy rằng là học trò thầy đắc ý, nhưng đối với mọi người cô vẫn luôn hòa nhã tôn trọng, hơn nữa tiểu cô nương cười lộ lên bên miệng một cái má lúm đồng tiền, ngọt ngào, nhìn qua khiến người ta yêu thương không kịp.

Đương nhiên, đây đều là thứ yếu, chủ yếu, cô vẽ tranh có thiên phú rất tốt. Vô luận khi nào, thực lực là thứ thuyết phục người khác nhất.

Cùng mọi người đi tiệm trà sữa uống trà sữa, bị bọn họ véo má xoa bóp, Hương Văn Văn cảm thấy mặt đã bị méo mất rồi. Đương nhiên, mọi người không dùng lực, một chút cũng chưa làm cô đau.

"Ai, lâu như vậy, vẫn đáng yêu như vậy!" Bạn học nhìn bộ dáng cô ôm mặt, không nhịn được lại véo véo.

Bạn học, nói: "Quả nhiên, người đẹp, làm kiểu tóc gì vẫn thấy đẹp "

Một người bạn khác cũng nói: "Loại này kiểu tóc này rất kén người đó, nếu đen một chút, sẽ thấy rất quê mùa..... Ai, Văn Văn làn da cũng thật tốt, lỗ chân lông đều nhìn không thấy, vừa trắng vừa hồng, mắt to mũi cao, đây là đúng là tiên nữ hạ phàm mà."

"Hơn nữa, Văn Văn ngời khí sắc cũng tốt hơn rất nhiều, trước kia trắng nhưng vẫn nhợt nhạt, hiện tại sắc mặt hồng nhuận hơn nhiều, đồ bưng....."

"Văn Văn, em làm cách gì dưỡng da vậy?" Có người truy hỏi

Hương Văn Văn sờ sờ mặt chính mình, quả nhiên vừa trắng vừa mềm, nhưng không có dùng mỹ phẩm dưỡng da.

"..... Muốn sắc mặt hồng hào mịn màng ....." Hương Văn Văn đột nhiên nhớ tới Lục Tử Khiêm, sắc mặt trong nháy mắt có chút hoảng hốt, "Đừng giờ ăn cơm, uống nhiều canh bổ máu, da dẻ tự nhiên thì tốt rồi."

Những người khác nhìn bộ dáng này, một người cười, hỏi: "Văn Văn, em có bạn trai?"

Hương Văn Văn sững sờ, lập tức liền có chút khẩn trương, ấp a ấp úng nói: "Không..... Không có a."

"Không có?" Người đó liếc mắt một cái, "Xem này, ánh mắt chị thật tốt, bên cạnh em nha, khẳng định xuất hiện một người làm tâm tình thiếu nữ lay động rồi."

Hương Văn Văn mặt đỏ, ngập ngừng nói: “Cũng, cũng không tính. ....”

Người đó nói: “Có cái gì xấu hổ, chỉ là, có thể làm cho em thích, tên đàn ông kia rất tốt.”

Đừng nhìn Hương Văn Văn tính tình mềm mại, nhưng lòng phòng bị cũng rất nặng, đại học bốn năm, người theo đuổi đếm không hết, cũng chưa có người thành công. Cô giống như ốc sên, núp trong vỏ quan sát thế giới vậy, chỉ cần gặp phải một nguy hiểm, lập tức lùi về trong vỏ. Muốn đến gần không dễ dàng như vậy.

Nghe vậy, Hương Văn Văn ánh mắt mềm mại, nói: “Anh ấy rất tốt, đối với em cũng rất tốt.”

Ít nhất sau khi bao nuôi Lục Tử Khiêm, cuộc sống sinh hoạt của cô thăng tấp bay lên. Hơn nữa, càng nghĩ càng cảm thấy Lục Tử Khiêm rất tốt, lâu như vậy, đối xử với cô ôn nhu cùng săn sóc, lại còn rất kiên nhẫn. Đương nhiên, chủ yếu chính là, anh nấu cơm thật sự ăn rất ngon.

Nghĩ vậy, lúc về cô mua cho anh một phần bánh ngọt, coi như là khao anh đi.

Chuông điện thoại di động vang lên, cô nghe.

“Văn Văn. ....” Trong điện thoại truyền đến tiếng anh cả

Hương Văn Văn trên mặt không tự giác cong lên cười, nói: “Anh cả? Anh đi Đức về rồi?”

Anh cả gật gật đầu, nói: “Anh đang đến nhà em, có mua rất nhiều đồ, em nhất định sẽ thích.”

“Cái gì? Anh đang đến nhà em?” Hương Văn Văn trừng lớn đôi mắt, hỏi.

Anh cả cười nói: “Đúng vậy, làm sao? Chẳng lẽ Văn Văn không chào đón anh? Hay là nói, Văn Văn trong nhà có cái gì không thể cho anh thấy?”

Hương Văn Văn: “.....”

Trong nháy mắt, nói: “Làm sao biết, chẳng qua em quá vui mừng. Chỉ là nhà em không có gì ăn, anh đang chỗ nào, anh à, anh đến đâu rồi, em xem để mua ít đồ ăn.”

Anh cả nhìn nhìn thời gian, nói: “Đại khái anh còn hai mươi phút là đến. .... Anh lại không phải người ngoài, em không cần như vậy”

“Vậy sao được?” Dưới chân chạy như lắp mô tơ, Hương Văn Văn nỗ lực vẫn duy trì hơi thở bình tĩnh nói: “Khó được anh tới một lần, em phải chiêu đãi anh thật tốt.”

Anh cười khẽ một tiếng, nói: “Anh còn ở lái xe, anh tắt máy đây, tý gặp.”

“Dạ---- Tý gặp.” Tắt điện thoại, Hương Văn Văn cảm giác chính mình đều phải nỗ.

Nếu anh cả mà đến thấy đồ dùng của Lục Tử Khiêm, cô thật không cách nào tưởng tượng biểu tình của anh cả. Đối với muội khổng mà nói, tất cả người ước mơ em gái mình, tất cả đều là địch.

Hương Văn Văn vội vàng chạy về nhà, đem bánh ngọt để ở trên bàn, bắt đầu dọn dẹp đồ trong nhà. Hai người ở chung hơn nửa năm, Lục Tử Khiêm không dấu vết hoàn toàn xâm nhập vào sinh hoạt của cô, trong nhà nơi nơi đều có thể thấy dấu vết hai người cùng nhau sinh hoạt.

“Làm sao bây giờ?” Hương Văn Văn cầm đồ Lục Tử Khiêm, mặc kệ là cái gì, giống nhau đều ném vào rổ, sau đó đem rổ nhét vào góc trong ban công.

Lúc cô thu dọn xong, chuông cửa vang lên.

Nuốt nước miếng, Hương Văn Văn sửa sửa trên người quần áo, còn xem như bình tĩnh đi mở cửa.

“Văn Văn.” Ngoài cửa anh cả tây trang phẳng phiu, hết sức anh tuấn, phía sau trợ lý của anh.

Hương Văn Văn mở cửa cho anh vào.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

Anh cả đi vào phòng, ánh mắt ở trong phòng tùy ý nhìn lướt qua, sau đó mày hơi nhăn lại.

Hương Văn Văn càng khăn trương, lấp bắp nói: “Anh. .... anh làm sao vậy?”

Anh cả phục hồi tinh thần lại, nhìn cô lộ ra nụ cười ôn nhu, nói: “Không có gì, đi thôi.”

“..... A, bánh ngọt này, mua cho anh sao?” Nhìn bánh ngọt trên bàn, anh cả hết sức cao hứng hỏi.

Hương Văn Văn: “..... Đương nhiên, em biết anh muốn tới, em liền mua cho anh một phần.”

Anh cả nói: “Ừm, vị này..... Không phải vị anh thích.”

Hương Văn Văn càng khăn trương.

Hương gia đại ca cười: “Nhưng chỉ cần là Văn Văn mua, anh đều thích.”

Hương Văn Văn cười, thấy trợ lý còn cầm đồ đứng ở một bên, cô vội nói: “Anh Lý, anh đem đồ tùy tiện để trên bàn đi, tỳ em dọn được.”

Trợ lý lập tức nhìn cô cười cười.

Anh cả đứng dậy ở trong phòng dạo qua một vòng, một bên hỏi: “Văn Văn gần đây thế nào? Trong khoảng thời gian này em không về nhà cũ, bọn anh rất nhớ em đó.”

Hương Văn Văn khăn trương nhìn anh, nói: “..... Lần sau có thời gian em sẽ về thăm mọi người.”

Anh cả gật gật đầu, đi đến phòng bếp nhìn thoáng qua, một bên mở ra tủ lạnh, một bên nói: “Anh bảo em ăn ít cơm hộp thôi, lần trước anh bảo tìm một đi nấu ăn ngon cho em, em còn từ chối. Nhìn em bây giờ gầy quá, anh nhẹ nhàng ôm một cái.....Á ”

Tủ lạnh vừa mở ra, bên trong đầy thức ăn, cái gì trái cây a, sữa bò sữa chua a, cần cái gì có cái đó.

“..... Đây đều do đi giúp việc chuẩn bị, không cần anh mời cho em, đi cũng phụ trách nấu cơm cho em.” Hương Văn Văn lập tức nói.

Anh cả một tiếng, trên mặt biểu tình nhìn không ra cái gì mờ ám, Hương Văn Văn cũng không biết anh tin hay không tin, trong lòng bất ổn. Hai người từ phòng khách đi bộ đến phòng bếp, lại từ phòng bếp đi bộ đến phòng khách.

“Anh à, em rót cho anh chén nước....” Hương Văn Văn nhớ tới mình chưa rót nước cho anh, vội vàng đi phòng bếp rót nước.

Chờ cô từ phòng bếp đi ra, lại không nhìn thấy anh trai nhà mình đâu

“Tổng tài đi ban công.....” Trợ lý chỉ chỉ cửa sân thượng.

Hương Văn Văn: “.....”

Không kịp đem ly nước đặt xuống, cô bước xa vọt tới ban công, lớn tiếng nói: “Anh, anh chạy ra ban công làm gì, bên ngoài hơi lạnh .....”

Giữa trưa còn có mặt trời, hiện tại đã chiều nên bên ngoài giờ nhiệt độ hạ thấp, thật là có chút lạnh.

Anh cả nhìn cô, nói: “Em vội vội vàng vàng làm cái gì? Chẳng lẽ Văn Văn ở ban công có cái gì mà anh không thể thấy?”

Hương Văn Văn: “Không, không có a, ha ha ha!”

Anh cả cười, duỗi tay lôi kéo một chậu hoa trên ban công, có ý ám chỉ nói: “Không nghĩ tới Văn Văn hiện tại cũng bắt đầu nuôi hoa, còn nuôi tốt như vậy, nhìn xem hoa sắp nở, thật tốt a.”

Sát thủ của loài hoa, Hương Văn Văn: “.....”

Trong lòng có chút tuyệt vọng nhỏ, thu dọn những cái đó, làm sao lại quên đem chậu hoa này. Nhưng, Lục Tử Khiêm trong khoảng thời gian này nuôi nhiều hoa vậy, nhất thời không tìm được chỗ giấu hoa.

“..... Cái này đều do đi giúp việc chăm, em cũng không dám động, sợ nuôi chúng chết hết.” Văn Văn haha cười.

Anh cả, nói: “Bên ngoài lạnh chúng ta vào phòng đi..... Em đó, loại này thời tiết này còn mặc váy, coi như thích đẹp cũng không thể để lạnh chính mình, nếu sinh bệnh làm sao bây giờ?”

Hương Văn Văn ngoan ngoãn gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Hương Văn Văn tổng cộng có tám ông anh, cô là con gái duy nhất ở Hương gia, từ nhỏ ở trong nhà bị các anh với người lớn trong nhà nuôi như công chúa, nhưng không nuôi thành tính cách ngang ngược, ngược lại là tính tình mềm mại như bông.

Anh cả nhìn cô một cái, trong lòng âm thầm thở dài.

Tuy nói bọn họ từ nhỏ đối với Hương Văn Văn yêu thương gấp đôi, nhưng là, lại cũng không được bỏ khuyết chỗ trống của cha mẹ. Ở Hương Văn Văn năm tuổi, cha mẹ cô xảy ra tai nạn xe, cả hai đều qua đời, bỏ lại một mình cô. Hương gia tuy rằng gia đại nghiệp to, con nối dõi cũng nhiều, nhưng là gia phong lại rất chính, một chút đều không có những chương khí mù mịt như các gia tộc khác. Mà Hương Văn Văn, làm đóa hoa duy nhất, càng là bị mọi người ôm trong lòng bàn tay che chở.

Chính là, Hương Văn Văn không có cha mẹ, coi như những người khác yêu thương như thế nào, trong lòng cũng không có cảm giác an toàn. Trường bối Hương gia đề trong mắt, cũng không có biện pháp, sau chờ cô trưởng thành, đem 13% cổ phần mà cha mẹ cô để lại để dưới danh nghĩa của cô, cũng để cho người ngoài cảm thấy bọn họ đối với Văn Văn là chỗ dựa vững chắc.

Mỗi năm ăn tiền lãi, Hương Văn Văn liền có không ít tiền, cô cũng không phải là loại tiêu phung phí, hoàn toàn có thể nói cô hiện tại xứng danh tiểu thỏ hào.

Anh cả ngồi ở ghế trên đem bánh ngọt mở ra, động tác ưu nhã đem bánh kem lên ăn, tuy rằng anh không thích ăn ngọt, nhưng tiểu công chúa nhà mình mua, anh ăn đều cảm thấy mỹ vị.

Hương Văn Văn nhìn, biểu tình có chút miễn cưỡng. Cô còn nhắc cho Lục Tử Khiêm, nói mua cho anh ít bánh ngọt, hiện giờ bánh ngọt đã bị anh trai nhà mình ăn mất rồi.

“..... Văn Văn, hôm nay buổi tối muốn cùng anh về nhà ăn cơm không?” Anh cả hỏi.

Hương Văn Văn vội vàng cự tuyệt: “..... Không, không được, hôm khác đi. Hai ngày này, em vội vàng sửa bản thảo, có chút vội.”

Anh cũng không miễn cưỡng cô, cười nói: “Vậy được, em hôm nào đó trở về, gọi điện thoại cho anh, anh sẽ về sớm một chút.”

Hương Văn Văn lập tức như gà con mổ thóc gật đầu, chờ đem người tiễn đi, cô lập tức nhẹ nhàng thở ra, thành hình chữ đại (大) nằm liệt trên sofa, cũng không biết anh cả phát hiện cái gì không.

A, thật là phiền!

Anh cả ngồi vào trong xe, trực tiếp cầm di động, ở trong chat nhóm nhắn tin.

“Chuyện có chút không đúng, Văn Văn khả năng có bạn trai.” Sắc mặt nghiêm túc trầm trọng nói ra những lời này tới, anh cả tỏ vẻ rất đau lòng, cái loại này đau lòng thật giống như thấy cái trắng như nước trong veo nhà mình bị heo ăn vậy.

Bảy vị thiếu gia Hương gia: “Anh nói cái gì?!”

Đây chính là một vấn đề rất đáng giá thảo luận.

Anh cả nói mình ở trong phòng Hương Văn Văn phát hiện: “..... Đồ trong phòng nó, rất nhiều đều kiểu tình nhân, có vẻ trước khi anh đến đã dọn qua. Chủ yếu chính là, ban công nuôi rất nhiều hoa, những chậu hoa sức sống bùng bùng ấy.”

Cái này lý do, mạnh mẽ làm cho không người nào có thể phản bác.

“Là cái thằng nhãi ranh nào, cũng dám chạm vào Văn Văn?” Anh tư sắp tức chết rồi.

Anh ba nói: “Được rồi, Văn Văn đã là người trưởng thành rồi, có bạn trai rất bình thường các người cần thiết tức giận như vậy?”

Một bên trợ lý trong lòng run sợ nhìn anh, làm ơn, tam thiếu gia, ngài nói lời này vào lúc này, không cần dùng sức bóp bánh quy trong tay đâu, nát thành bụi rồi.

“Trước hết để cho người điều tra một chút, nhìn xem Văn Văn rốt cuộc cùng tên nào ở bên nhau. Văn Văn trời sinh tính đơn thuần, đừng bị người lừa mới tốt.” Anh cả nói, lập tức được những người khác đồng ý.

Tuy rằng biết Hương Văn Văn sớm hay muộn phải gả, nhưng thật tới ngày này rồi, thật đúng không cam lòng a. Liền tính Văn Văn không kết hôn, bọn họ cũng không ngại, bọn họ nguyện ý dưỡng nàng cả đời.

*

Buổi tối Lục Tử Khiêm trở về, liếc mắt một cái liền phát hiện trong nhà không đúng, trên bàn bày rất nhiều đồ, hơn nữa là chỉ có ở nước Đức mới có bán nhãn hiệu xa hoa này, anh một bên cúi đầu, một bên hỏi: “Trong nhà có người tới?”

Hương Văn Văn nằm liệt, nghe vậy vội vàng nói: “Đừng nói nữa, buổi chiều anh của em tới, nhưng làm em sợ muốn chết, nếu anh ấy biết em với một người đàn ông lạ ở chung một chỗ.....”

“Hả?”

“Anh ấy tuyệt đối sẽ xé rách da anh!”

Lục Tử Khiêm bật cười, nói: “Anh nhà em đáng sợ như vậy sao?”

Hương Văn Văn nói: “Với em mà nói, anh ấy đương nhiên không đáng sợ, trong nhà anh ấy hiểu em nhất. Chính là, đối với anh mà nói, liền không giống nhau. .... Anh chính là người cướp đi em gái anh ấy yêu nhất, anh ấy còn lâu dễ dàng tha cho anh.”

Lục Tử Khiêm đi tới, đem cô ôm vào trong ngực, cười nói: “Ý của em là, anh đã đem em gái yêu dấu đoạt mất rồi sao? Nếu là như thế này, anh ấy làm khó anh, anh sẽ vui vẻ chịu đựng.”

Nghe vậy, Hương Văn Văn sùng sốt, cô ngốc ngốc nhìn Lục Tử Khiêm, chờ phản ứng lại lời anh nói, trên mặt nóng lên, duỗi tay chống ở trên ngực anh, nói: “Anh nói bậy gì đó?”

Lục Tử Khiêm ánh mắt nghiêm túc mà lại thâm tình nhìn anh, nói: “Anh không có nói bậy, Văn Văn, anh thật tâm thích em, muốn cùng em kết hôn. Anh muốn, muốn vĩnh viễn cùng em ở bên nhau.”

Hương Văn Văn chớp mắt nói: “Em...Em...”

Trong lòng cô tâm loạn như ma, trăm triệu không nghĩ tới Lục Tử Khiêm sẽ nói ra những lời như vậy.

Chính là, bọn họ không phải giao dịch sao? Không phải cô bỏ tiền, anh bán sắc, đây chỉ là một đổi chác.

“Tuy rằng là giao dịch, chính em cũng không có cảm anh động tâm .....” Lục Tử Khiêm lẩm bẩm, anh nghiêng đầu hôn môi Hương Văn Văn, một bên hôn môi, một bên cười nói: “Em là công chúa điện hạ của anh, cho nên, em nguyện ý tiến vào lâu đài anh tạo ra không?”

Hương Văn Văn: “..... Tuy rằng khả năng có chút sát phong cảnh, so với công chúa, em càng muốn làm nữ vương a.”

Lục Tử Khiêm bật cười, nói: “Anh đây khiến cho em làm nữ vương của anh.”

Hương Văn Văn nhìn anh, đột nhiên cười cười, cô đưa tay khoác lên trên vai anh, đầu ngón tay trắng như tuyết chọc chọc bả vai anh, nói: “Anh định lấy cái gì nuôi em? Đừng quên, hiện tại đều do em nuôi anh, xem sắc mặt em mà sống. Anh nói, nếu em đáp ứng cùng anh ở bên nhau, anh giẫm lên mặt mũi, trở mặt vô tình, em đây không phải khóc chết à?”

Cô nói như vui đùa, nhưng Lục Tử Khiêm lại có thể nhìn ra đáy mắt nghiêm túc của cô.

Tiểu cô nương trước mắt, cô giống như ốc sên, đối với thế giới xung quanh, cô đều phải trước dò từng chút từng chút, rồi cuộc có nguy hiểm không. Bởi vì cô sợ hãi sợ bị tổn thương, cho nên, vì phòng ngừa bị tổn thương, cô tình nguyện cự tuyệt tất cả bên ngoài

Mà hiện tại, Lục Tử Khiêm xác định, chính mình đã chạm vào chỗ đáy lòng mềm mại nhất.

“Coi như ở bên nhau, cùng bây giờ có cái gì khác biệt sao? Anh vẫn phải nhìn ánh mắt em sống qua ngày phải không?” Lục Tử Khiêm hỏi lại.

Hương Văn Văn tưởng tượng, giống như cũng đúng vậy, cô duỗi tay kéo kéo mặt anh, nói: “Em cảm thấy, có chỗ nào không đúng rồi. .... Nói đi, anh mưu tài hay mưu sắc?”

“Anh mưu em, anh cái gì cũng không thiếu, liền thiếu một người vợ!” Lục Tử Khiêm bưng mặt cô, cúi đầu hôn.

Hương Văn Văn khóe miệng ý cười bị anh hôn lấy, không hề nghi ngờ, tuy rằng trong lòng tuy thấp thỏm, nhưng cô thật cao hứng, Lục Tử Khiêm là người duy nhất, trừ bỏ người nhà ở ngoài, người cùng cô thân mật như vậy, có thể nói, thậm chí so người nhà, còn muốn thân mật hơn một ít

Lục Tử Khiêm dựa vào cô, duỗi tay bắt lấy tay cô, cùng ngón tay cô nắm lấy nhau, quấn quýt nhau.

Anh hôn phía sau cổ trắng nõn mềm mại của cô, cười nói: “Về sau chúng ta sinh hai đứa nhỏ, một trai một gái. Chúng ta sẽ có gia đình của chúng ta, một mái ấm thuộc về hai người chúng ta.”

Nhà...

Hương Văn Văn trong mắt hiện lên một tia hi vọng, không ai biết, cô đối với từ nhà này, có bao nhiêu hâm mộ. Coi như người trong Hương gia có đối

tốt với cô ra sao, nhưng từ đầu đến cuối cô cảm thấy có ngăn cách, bởi vì đó không phải nhà cô.

Nếu thật sự có một mái ấm thuộc về mình, thật tốt biết bao!

Hương Văn Văn trong lòng nhin không được nghĩ như vậy.

*

Sau đó cuộc sống giữa hai người không có gì thay đổi, Lục Tử Khiêm vẫn là mỗi ngày làm bữa sáng, sau đó đi đến ổ chăn đem tiểu cô nương nhà mình đào ra, đút cô ăn, lại đem người nhét vào trong ổ chăn ngủ nướng. Vào buổi tối, cô viết tiểu thuyết hoặc vẽ tranh quên thời gian, đem cô từ thư phòng kéo ra ngoài.

Đương nhiên, kỳ thật vẫn có điểm khác, đó chính là giữa hai người bầu không khí càng thêm ngọt, Hương Văn Văn khả năng cũng chưa phát hiện, cô đối Lục Tử Khiêm, càng nhiều phần ý lại.

“Anh hiện tại làm công việc gì? Có muốn em tìm giúp anh công việc tốt hơn?” Hương Văn Văn ngồi xếp bằng trên mặt đất, cả người ghé vào trên bàn trà cầm bấm móng tay cắt móng tay, một bên thuận miệng nói.

Lục Tử Khiêm duỗi tay vén tóc cô lên, cầm lược chậm rãi chải cho cô, một bên cười nói: “Công việc hiện tại khá tốt, không cần. ....”

Anh nhìn Hương Văn Văn ánh mắt có chút rối rắm, sau một lúc lâu hỏi: “Văn Văn, nếu ngày nào đó em phát hiện anh lừa em? Em sẽ làm thế nào?”

Hương Văn Văn sững sốt, trên tay bấm móng tay một cái không chú ý, cắt phải một miếng thịt, cô lập tức kêu đau một tiếng, trên tay máu tươi lập tức tràn ra.

Lục Tử Khiêm nhú mày, cúi đầu nhìn lại, trực tiếp duỗi tay đem tay nàng bắt lên, nhìn máu tươi trên ngón tay, nói: “Sớm biết vậy, nên để anh cắt cho.”

Hương Văn Văn: “..... Em lại không phải người tàn tật, cắt móng tay, tự mình làm được.”

Lục Tử Khiêm vội vàng đi trong ngăn tủ đem hòm thuốc tới, cầm băng gạc đem bên trên nhẹ nhàng lau khô máu, bởi vì sợ đem người làm đau, động tác anh đều thật cẩn thận, nhẹ lại nhẹ, mày nhăn chặt muốn chết.

Hương Văn Văn ngờ ngác nhìn anh, thẳng đến khi Lục Tử Khiêm nói một tiếng: “Được rồi, trong khoảng thời gian này ngón tay đừng đụng nước ”

Cô mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại.

“Lục Tử Khiêm, em phát hiện, hoá ra em vẫn rất thích anh.” Cô duỗi tay ôm lấy người, cười tủm tỉm nói.

Lục Tử Khiêm sững sốt, không biết cô vì cái gì đột nhiên nói như vậy, cái này cũng không ảnh hưởng tâm tình của anh, mím môi, bắt đầu dĩ nói: “Em đó.....”

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30

Cuối tuần, Lục Tử Khiêm hiếm thấy không đi làm, Hương Văn Văn liền lôi kéo người cùng đi dạo phố, nói: “Sắp đến mùa đông, chúng ta đi mua mấy bộ quần áo mới. Em mua cho anh áo khoác nhưng dài, anh vóc dáng cao, mặc áo khoác ngắn định anh tuần soái.....Kỳ thật người gương mặt này, cũng rất có đẳng cấp.”

Lục Tử Khiêm bị cô chọc cười, mặt anh bị Hương Văn Văn véo đủ hình dạng.

“Xem này, cái áo somi đen cũng rất tốt .....” Hương Văn Văn nhìn anh mặc áo somi đen, không biết nghĩ tới cái gì, mặt có chút ửng đỏ.

Không chỉ có cô, bên cạnh nhân viên bán hàng cũng nhìn Lục Tử Khiêm, mặt cũng đỏ hồng.

Không thể không nói, Lục Tử Khiêm đáng người thật tốt, anh mặc áo somi, cả người gọi cảm đến không thể tưởng tượng, quả thực soái để cho chân người ta mềm nhũn.

Lục Tử Khiêm giống như không biết mị lực của mình, còn không cần tiền tựa như hướng tới Hương Văn Văn phóng điện, lộ ra một nụ cười hết sức mê người

“Rất đẹp sao?” Anh hỏi

Hương Văn Văn không hề có do dự: “Đẹp đẹp, quả thực là siêu đẹp..... Cái này gói lại cho chúng tôi

“Ài ư, đây là ai, hóa ra là Hương tiểu thư chúng ta!” Hai người đang đi dạo, đối diện có hai người đang đi tới, một nam một nữ, hai người trực tiếp đi đến, xem ra có mục đích.

Hương Văn Văn nhìn về phía cô gái kia, khoe miệng giật một cái, thật đúng là trái đất tròn, kẻ thù càng thấy càng buồn người.

“Là Hoàng Linh Linh à.” Cô không nặn không nhạt lên tiếng chào hỏi.

Hoàng Linh Linh là ai, là bạn học cao trung, cũng là vị ba năm cao trung bị Hương Văn Văn đoạt đi tất cả ánh sáng hoa khôi.

Hoàng Linh Linh nhìn Lục Tử Khiêm bên cạnh Hương Văn Văn, chờ phát hiện đáng đáp anh nhìn anh tuần mê người, trong mắt thoáng qua một tia ghen ghét, trong lòng quả thực là khó chịu.

“Đây là bạn trai? Như thế nào không giới thiệu một chút?” Hoàng Linh Linh ngữ khí có chút khó chịu hỏi.

Hương Văn Văn, nói: “..... Đây là bạn trai mình, Lục Tử Khiêm.”

Hoàng Linh Linh ý cười nhìn về phía Lục Tử Khiêm, nói: “Hóa ra Lục tiên sinh, tôi kêu Hoàng Linh Linh, rất vui khi quen biết anh.A, đã quên giới thiệu, đây là bạn trai tôi, Vương Tử Thiên, Vương gia nhị thiếu gia, các người hẳn là biết rồi.”

“Tôi không biết.” Hương Văn Văn có thể nói là rất thành thật.

Hoàng Linh Linh miệng tươi cười cứng đờ, lại như vậy, lại như vậy, Hương Văn Văn vì cái gì luôn không theo kịch bản vậy!!!!

“Đã lâu không gặp, chúng ta cùng nhau ăn cơm trưa?” Hoàng Linh Linh lại hỏi.

Hương Văn Văn muốn từ chối, nói: “Này..... Này không tốt lắm đâu.”

“Có cái gì không tốt, bạn học cũ, chẳng lẽ cậu không muốn cho mình mặt mũi sao?” Hoàng Linh Linh hỏi.

Hương Văn Văn: “.....”

Lục Tử Khiêm đuôi tay ôm lấy eo Văn Văn, mỉm cười nói: “Xin lỗi Hoàng tiểu thư, tôi cùng Văn Văn muốn ăn chưa với nhau, chúng tôi ở bên nhau không bao lâu, muốn một không gian riêng tư, không muốn để cho người khác quấy rầy.”

Hoàng Linh Linh: “.....”

Trong lòng cô lại hâm mộ lại ghen ghét, dựa vào cái gì Hương Văn Văn có thể tìm được bạn trai anh tuấn soái khí như vậy?

Hoàng Linh Linh nhìn anh trong tay xách theo túi lớn túi nhỏ, khẽ cau mày, lấy ánh mắt khiển trách nhìn về phía Hương Văn Văn, nói: “Làm bạn gái..... Văn Văn sao cậu để Lục tiên sinh xách nhiều đồ vậy? Cậu chẳng lẽ sẽ không đau lòng sao?”

“Sẽ đau lòng..... Đây là bạn trai mình, đau lòng cũng nên là mình đau lòng, cậu quan tâm làm gì?” Hương Văn Văn nhỏ giọng nói.

Hoàng Linh Linh trừng cô, bị cô chọc tức giận đến không chịu được, Hương Văn Văn nhấp môi, có chút hoảng sợ.

Lục Tử Khiêm cười nói: “Văn Văn đau lòng tôi, nhưng tôi càng đau lòng Văn Văn hơn..... Tôi đem Văn Văn để ở trong tay đều sợ đem cô đụng phải, làm sao để cô ấy xách đồ được?”

Anh nhìn về phía Hương Văn Văn, thâm tình chân thành.

Hương Văn Văn: “.....” Cảm thấy có chút ê chề làm sao bây giờ, trước kia như thế nào không biết Lục Tử Khiêm nói chuyện như vậy đâu?

Hoàng Linh Linh bị hai người nhồi thức ăn cho chó,tức giận đến mặt đều đỏ, cô nhìn về phía Lục Tử Khiêm, hỏi: “Lục tiên sinh, không biết anh làm ở đâu?”

Hương Văn Văn không phục, nói: “Có quan hệ gì với cậu? Chúng ta rất thân sao?”

Hương Văn Văn một mở miệng, lại làm Hoàng Linh Linh cảm thấy, Lục Tử Khiêm kẻ nghèo hèn, lập tức liền có chút mặt mày hờn hờ.

“Ài, tục ngữ nói, phu thê bản tiện, Văn Văn, cậu phải biết rằng, nhìn đẹp, không thể làm cơm ăn.” Cô ra dáng ra hình nói, nhìn Hương Văn Văn, mang theo vài phần cao cao tại thượng.

Hương Văn Văn có chút tức giận, cô đứng ở trước Lục Tử Khiêm, cảm tức nhìn Hoàng Linh Linh, nói: “Chỉ có người kẻ nghèo hèn như vậy, mới có thể để ý người khác có tiền hay không có tiền. Tôi nói cho cậu, tôi Hương Văn Văn đời này liền chưa từng thiếu tiền, tôi có được tài sản riêng, đập cũng có thể đập chết người. Người hiện tại dưới chân dẫm lên miếng đất này, đây chính là do nhà ta mở, từ đâu tới diệu vô dương oai với tôi?”

Bọn họ đang đứng trên đất Hường Văn Văn gia?

Hoàng Linh Linh có chút khó có thể tiếp thu, nhưng vào lúc này, ở bên cạnh cô bạn trai Vương Tử Thiên nhìn Lục Tử Khiêm, có chút do dự nói: “Anh là... Anh là..... Lục tổng?”

“Lục tổng?” Hoàng Linh Linh trừng lớn đôi mắt.

Lục Tử Khiêm mỉm cười hướng tới Vương Tử Thiên vươn tay đi, nói: “Trước hai ngày tôi cùng lệnh tôn gặp mặt qua, lệnh tôn còn nhắc tới vương thiếu gia.”

Tư thái rất tự nhiên, tự nhiên nhưng có một loại khí thế cao cao tại thượng, nhưng lại không cho người cảm thấy khó chịu, thậm chí có một loại cảm giác thụ sủng nhược kinh.

Vương Tử Thiên hiện tại liền có loại cảm giác này, theo bản năng vươn tay đi cầm tay anh

Lục Tử Khiêm cười nói: “Tôi cùng Văn Văn còn có chút đồ còn chưa mua, cũng không cùng Vương thiếu gia trò chuyện nhiều .....”

Vương Tử Thiên vội nói: “Ngài vội, ngài vội.”

Chờ hai người rời đi, Hoàng Linh Linh còn có chút thất hồn lạc phách, lẩm bẩm thì thầm: “Sao có thể?”

*

Lục Tử Khiêm nhin không được đi nhìn về phía Văn Văn, nhìn biểu tình của cô bình thường, nhin không được nói: “Văn Văn, em không có gì muốn nói với anh?”

“Muốn nói cái gì?” Hường Văn Văn thần sắc không chút để ý.

Dáng vẻ không có gì phát sinh, càng làm cho trong lòng Lục Tử Khiêm càng lo sợ, anh cầm tay cô, “Văn Văn, anh biết, anh không nên lừa gạt em... em có thể giận anh, đánh anh, mắng anh cũng được, nhưng đừng có tức giận để trong lòng.”

Hường Văn Văn ngẩng đầu nhìn anh, vốn dĩ tâm tình có hơi buồn bực nhìn anh xoắn xít lo lắng, ngược lại không nhin không được cười, cô nói: “Thật ra ban đầu có chút tức giận, em ghét nhất người khác gạt em. Nhưng, từ lần trước em cắt móng tay bị chảy máu, nhìn anh lo lắng cho em như vậy, em đang suy nghĩ, coi như anh lừa em, em cũng sẽ lựa chọn tha thứ cho anh.”

Bởi vì ở kia một khắc, cô biết, đời này, khả năng rất khó lại tìm được một người để ý mình như vậy. Mặt khác có thể ngại ngùng, nhưng anh khẩn trương vì cô, sẽ không làm bộ.

“Cho nên, lúc này đây em tha thứ cho anh.....” Cô mi mắt cong cong nhìn anh, “Nhưng là, chỉ có lần này, cho nên anh nói một chút đi, anh còn có chuyện gì lừa gạt em”

Lục Tử Khiêm ôm cô, nói: “Văn Văn, em thật tốt..... Kỳ thật còn có một việc, chúng ta khi còn nhỏ gặp nhau rồi, hơn nữa, cha mẹ chúng ta đã đính hôn cho anh với em rồi.....”

“Thiệt hay giả?”

“Đương nhiên là sự thật, khi đó em mới lớn một chút, nhỏ nhỏ lùn lùn, mặc váy công chúa hồng nhạt, tựa như thiên sứ .....”

“Anh nói tốt như vậy nghe cũng không được, trở về quỳ bàn phím nửa tiếng.....”

.....

Hường gia, tám ông anh em nhà Hường gia nhìn tài liệu về Lục Tử Khiêm, anh cả Hường gia hừ một tiếng, nói: “Văn Văn ghét nhất người khác lừa nó, ta xem gia hỏa này, làm thế nào để xin Văn Văn!”

Toàn văn, xong!

*****

1: Hoàn rồi, cảm ơn các bạn đã đọc đến đây.

2: Mình biết mình edit bộ này rất tệ, cái kết thì cụt, bản thân mình edit chưa hay, nhưng đâm lao theo lao, con mình mà dù nó không tốt vẫn phải thương chứ, hihi, cảm ơn các bạn rất nhiều.

3: Mình sẽ cố gắng hơn ở bộ truyện sau, mong mn ủng hộ ạ 3

4: Bộ mới mình tên " Ngoan, đừng náo loạn " mn ủng hộ nha.

5: Cảm ơn 3

Bạn đang đọc truyện *Em Vừa Nhát Lại Vừa Ngọt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.